

விடுதலைவிழாக்கள் துறை

திருக்கோணசல வைபவம்

— ௨௩௫ —

இது

திருக்கோணமலை

பூநீமான் வே. அகிலேசபிள்ளை
அவர்களால்

கத்தியருடமாக இயற்றப்பட்டது.

ஆக்கியோன் குமார்

பூநீமான் அ. அனககக்கோன்
அவர்களால்

கொக்குவில்

சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலை யில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(Copyright Registered.)

294.509
அகிலே

வினாக்கள்

[விலை ரூபா 2-00]

1950.

፩

፪

፫

உ.
வீரகத்திலிநாயகர் திணை

திருக்கோணசல வைபவம்

— 236 —

இது
திருக்கோணமலை
ஸ்ரீமான் வே. அகிலேசபிள்வனா
அவர்களால்
கத்தியருபமாக இயற்றப்பட்டு,

ஆக்கியோன் குமார்
ஸ்ரீமான் அ. அளகைக்கோன்
அவர்களால்

கொக்குவில்
சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(Copyright Registered.)

— 1950 —
சிகிர் திணை
1950.

[விலை ரூபா 2-00.]

294509
D1862

INDRAPALA COLLECTION
OF THE
EVELYN RUTNAM INSTITUTE
LIBRARY
JAFFNA

திரு. வே. அநிலேசரிந்நா அவர்கள்.

தோற்றம் 7-3-1853.

மறைவு 1-1-1910.

சமர்ப்பணம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரால்
பாடல்பெற்ற ஸ்தலமாகிய திருக்கோணமலை
யின் சரித்திரத்தைக் கரலிகிதமாக எழுதிய
அறிஞர் நமது தந்தையார் திரு. வே.
அகிலேசபிள்ளை அவர்களது ஞாபகார்த்த
மாக இந்நூல் வெளியாகின்றது.

தோற்றம்; 7-3-1853.

மறைவு; 1-1-1910.

மு க வு ரை

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் என்னும் மூவராலும் பாடல்பெற்ற சிவகேசுத்திரங்களுள் ஒன்றாகிய இத் திருக்கோணசலத்தின் சரித்திரம் வடமொழியில் தெக்கிணகையமான்மியம் என விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாகக் கேள்வி. அது கோணநாயகர் கோயிற் பூசகர்களாகிய இருபாகைமுதன்மைகளிடம் இருந்து, சில வருடங்களின்முன் மோசம்போய்விட்டது.

தென்மொழியில் செகராசசேகரமகாராசாவினார் பாடல்பெற்ற தெக்கிகையபுராணமொன்றுமே இவ்விடத்து வழங்குகின்றது. அதுவன்றி, பிற்காலத்தில் சில வித்துவான்களால் அந்த நூலை ஆதாரமாகக் கொண்டு பாடல்பெற்ற கோணவரைப்புராணம், கரசைப்புராணம் என்னும் நூல்களுமுள. அவைகளினும் திருக்கோணசலமான்மியம் மிகவுஞ் சருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவன்றி, குளக்கோட்டு மகாராசாவினால் உண்டுபடுத்தப்பட்ட கம்பைச்சாத்திரம், பெரியவளமைப்பத்தி, கல்வெட்டு என்னும் மூன்று நூல்களுண்டு. அவைகளில், குளக்கோட்டுமகாராசா திருப்பணிசெய்த சரித்திரங்களும், கோணநாயகர் கோயிற் சட்டதிட்டங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

திருக்கோணசலமான்மியத்தை அறியப் பேரவாக் கொண்டிருக்கும் நம் சுதேசிகளுக்கு மேற்சொல்லப்பட்ட நூல்கள்தானும் அகப்படுவது மிக அருமையாயிருக்கின்றது. அதுபற்றி, மேற்சொல்லப்பட்ட நூல்களை மிகுந்த பிரயாசத்தினால் சம்பாதித்து, அவைகளிலுள்ள சரித்திரங்களைத் தையும் ஒன்றாகத் திரட்டி,

யாவரும் எளிதில் அறியும்பொருட்டு வசனமாயியற்றி
அரங்கத்தில் விடுத்திருக்கின்றேன்.

ஆயின், தெக்திணைகையமான்மியம் என்னுந்
தேன்சமுத்திரத்தை உண்டு தெவிட்டியிருக்கும் மகாத்
சூமிகள், அச்சமுத்திரத்தினின்றும் உற்பத்தியான
சிறு கையாய்க்கால்போன்ற இந் நூலைத் தம் உள்
வங்கைத் தேனாகக் கருதுவார்கள்போலும்.

ஆன்றோர் இதனுருவத்தைக் கண்டு இகழாது,
காணப்படும் பிழைகளனைத்தையும் திருத்திச் சுத்த
மாக்கிக் கைக்கொள்ளும்படி தாண்மையுடன் கேட்டு
நிற்கின்றேம்.

திருக்கோணமலை,
சர்வதாரிணம்,
1889.

இ.வனம்
ஆக்கியோன்.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. சமர்ப்பணம்	III
2. முகவுரை	IV
3. திருக்கோணசல வைபவப் பதிப்புரை	VIII
4. மதிப்புரை.	IX
5. திருக்கோணசல வைபவம்	1
6. திருக்கோணமலைச் சரித்திரம்	2
7. பச்சைந்திரபருவதச் சரித்திரம்	10
8. மாவலிகங்கைச் சரித்திரம்	12
9. அகஸ்தியமுனிவர் சரித்திரம்	15
10. இராவணன் சரித்திரம்	19
11. விஷ்ணுமூர்த்தி சரித்திரம்	25
12. என்னிகைத்தீர்த்தம் உற்பத்தியான சரித்திரம்	30
13. இராமர் சரித்திரம்	32
14. வரமாமதேவர் சரித்திரம்	33
15. குளக்கோட்டுமகாராசா திரிகோணசலத்தில் திருப்பணிசெய்துமுடித்த சரித்திரம்	36
16. ஆடகசௌந்தரி சரித்திரம்	41
17. திருக்குளச் சரித்திரம்	43
18. திருக்கோணைநகரிற் குடியேறிய சரித்திரம்	50
19. குளக்கோட்டுமகாராசா மணப்புரிந்த சரித்திரம்	57
20. குளக்கோட்டுமகாராசா சிவபதமடைந்த சரித்திரம்	59
21. சயவாகுராசன் சரித்திரம்	61
22. நளச்சக்கிரவர்த்தி சரித்திரம்	66
23. மாருதப்புரவிகவல்லி சரித்திரம்	67
24. புவனேகவாகு சரித்திரம்	67
25. பரமாதசேகரன், செகராசசேகரன் சரித்திரம்	68
26. ஆரியச்சக்கிரவர்த்தி சரித்திரம்	68
27. தனியுண்ணப்பூபாலவன்னிமை கனகசுந்தரப் பெருமானிடம் திரவிய இருப்பு விசாரித்த சரித்திரம்	69

28.	தம்பலகமச் சரித்திரம்	75
29.	சற்கால சரித்திரம்	77
30.	வெள்ளைவில்வத்தடி கோணநாயகர்கோயிற் சரித்திரம்	79
31.	குளக்கோட்டுமகாராசா மதுரையி விருந்து அழைத்துவந்த திருமலைநாடன் தனியுண்ணுப் பூபால் வன்னிமை முதலாகத் திருக்கோண நகரியை அரசுசெய்த வன்னிமைகளின் நாமங்கள்	80
32.	வெருகற் சரித்திரம்	86
33.	கோணேசர் கல்வெட்டு	89
34.	அதுபந்தம்	105

திருக்கோணால வைபவப் பதிப்புரை

இற்றைக்கு அறுபது வருடங்களுக்கு முன். எமது தந்தையார் ஸ்ரீமான் வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் வெகு பிரயாசத்துடன் பலவிடங்களிலும் சென்று சென்று தேடி எடுத்த நூல்களிலிருந்தும் தேர்ந்து எடுத்துக் கோத்து இச் சரித்திரத்தைத் தெளிவான வசனகடையில் எழுதியுள்ளனர். இதை அச்சேற்றி வெளியிடுவதற்குத் தடையாகப் பல வசதிக்குறைவுகள் நேர்ந்தமையின், வெளியிடாது 1—1--1910-ல் சிவபதமடைத்தார்.

இற்றைக்கு முப்பது வருடங்களுக்கு முன் இவ்விடம் வந்த ஸ்ரீமான் பெர்ன். இராமநாதன்துரை அவர்கள் இந்நூலைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, எமது தமையனார் அ. இராசகோன் அவர்களிடம் கேட்டு வரங்கிப் பார்வையிட்டபின் இதை வெளியிடும்படி கேட்டார்கள். அவரும் அதற்கிசைந்து வெளியிடுவதற்கு எத்தனித்தார். பின் அவரும் நோய்வாய்ப்பட்டுத் தேகவியோகமானார்.

அக்காலத்தொடக்கம் திருக்கோணமலையிலுள்ள சைவ சமயிகள் பலரும் இத்தூல் இன்னும் சிலகாலமிருந்தால் சிதைத்துப்போகுமாயென்றால் இதனை அச்சேற்றி வெளியிடும்படி எம்மைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். எமமும் அவர்கேள்விக்குடன்பட்டுப் பிரீகடனஞ்செய்து முடித்தோம்.

திருக்கோணமலை,

விகிர்தினாறு.

அ. அளகைக்கோன்.

1950.

தீர்ப்பாஷா வீற்பன்னநம்,
 சுன்னாகம் பிராசீனபாடசாலை ஸ்தாபகநம்,
 டாகாணவீத்தியாதிகாரி
 உத்தியோகத்தினின்றும் இளைப்பாறியவநாசிய
 (முகாந்திரம்) பிர்மஸ்ரீ தி. சதாசிவஸ்யர்
 அவர்கள் எழுதி உதவிய

மதிப்புரை

—

திருக்கோணமலை இலங்கையில் மிகுந்த பழைமையும்
 பிரசித்தியும் வாய்ந்த தல்மாகும். இதன் பூர்வ சரித்திர
 மிக மிக முற்பட்டுப் புராதனகால ஐதிகங்களுட்
 தொடங்குகிறது. பழைய காலத்திற் போல, இடைக்
 காலத்திலும் பிற்காலத்திலும் மிக்க பிரசித்திபெற்ற தல
 மாகவே விளங்கிவந்திருக்கிறது. இத்தகைய தலத்தின்
 பழைய வரலாற்றை அறிய எவரும் ஆவலுறுதல் இயல்பே;
 எனினும், அவ்வித வரலாற்றை ஆக்கப் பலர்க்கும்
 பயன்படும்படி வெளிப்படுத்துவது சாமானியர் ஒருவர்க்கு
 முடிந்ததன்று; தக்க கல்வியறிவும் அனுபவமும் பார்த்த
 கேள்வியும் ஆராய்ச்சிவன்மையும் வாய்ந்தவர் ஒருவரே
 செய்தல் முடியும்.

“திருக்கோணசல வைபவம்” என்னும் திருக்கோண
 மலையின் பழைய வரலாற்றைக் கூறும் இந்நூல் இந்
 றைக்கு அதுபது வருடங்களுக்கு முன், திருக்கோணமலை
 வாசர் ஸ்ரீமாத் வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்களா லியற்றப்
 பட்டது. ஸ்ரீ அகிலேசபிள்ளையவர்கள் கல்வி அறிவு
 ஒழுக்கங்களானது மிக்க பிரசித்திபெற்றுச் சிறந்து
 விளங்கியவர்; சுற்றுவல்ல பெரியோருடைய பழக்கமும்
 மதிப்பும் பெற்றவர். இவருடைய தமிழ்நூற்பயிற்சியையும்
 பெரும் புலமையையும் கோக்கி, காலஞ்சென்ற சுன்னாகம்

ஸ்ரீ அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்கள் இவரைத் 'தமிழறிஞன்' எனப் பாராட்டியிருத்தல் ஒன்றே இவருடைய கல்வியறிவாற்றல்களுக்குப் போதிய சான்றாகும்.

பிள்ளையவர்கள் திருக்கோணமலையின் ஸ்ரீவீகத்தைப் பற்றி, புராணங்களிலுள்ள வரலாறுகளையும், பிறநூற் செய்திகளையும், கர்ணபரம்பரையாக அங்கங்கே வழங்கின கதைகளையும், ஐதிகங்களையும், பரம்பரைகள், கல்வெட்டுகள் என்பவற்றைப் பலவிடங்களிலிருந்தும் பிரயாசப் பட்டுத் தேடி ஆராய்ந்து தொகுத்து, 'திருக்கோணசலவைபவம்' என்னும் பெயரிட்டு இந் நூலைச் செய்து முடித்தார்கள். இது சாமானியர் ஒருவரால் செய்து முடிக்கத்தக்கதன்று. பிள்ளையவர்களுடைய அறிவுவன்மையும் ஊக்கமும் விடாப்பிடியான உழைப்புத் துணையாக நின்று அவர்கள் இந்நூலைச் செய்துமுடித்தற்கு உதவின. எனினும், இதனை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தித்தற்கு முன் அவர்கள் காலமானது தமிழர்களாகிய எமது தவக்குறைவே. பிள்ளையவர்கள் அப்போது செய்யாது விட்ட குறையை இப்போது அவர்கள் குமாரர் ஸ்ரீமாத் அ. அளகைக்கோன் அவர்கள் நிறைவேற்றி இதனை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இந்நூலிலுள்ளவை பல இக்காலத்துச் சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்க்கு ஒவ்வாதனவாயினும், திருக்கோணமலையின் பழைய ஐதிகங்களை அறிய விரும்புபவர்களுக்கும், உண்மைச் சரித்திரம் எழுதுபவருக்கும் இது பெரும் பயன்படுவதாகுமென்பது.

சுன்னாகம்,
8—8—50.

(முகாந்திரம்) தி. சதாசிவஐயர்.

கோணநாயகர்கோயில் ஆதினவாசிரியர்
 பிரமஸ்ரீ கு. கு., கா. கு., ப. கு. யோகிஸ்பாக்குருக்கள்
 அவர்கள் எழுதி உதவிய

மதிப்புரை

தக்ஷிணகலாசமாதிய திருக்கோணசலத்தின் வர
 லாற்றுச் செய்திகளையும், சிறப்புக்களையும் முறையாகவும்
 தொடர்ச்சியாகவும் பண்டைக்காலச் சைவமக்கள் எவரும்
 எழுத முன்வராதிருப்ப; ஸ்ரீமான் வே. அகிலேசபிள்ளை
 அவர்கள் பல வருடங்களாக ஆராய்ச்சிசெய்து தொடர்
 புற இந்நூலைக் கால்கிதப் பிரதியாக எழுதி, 1889-ம்
 ஆண்டில் கிறைவுசெய்து வைத்தார்கள்.

குளக்கோட்டி மகராசாவாற்கட்டப்பட்ட ஸ்ரீ கோண
 நாயகரது ஆலயமும் மற்றும் திருப்பணிகளும் பின் வந்த
 பறங்கியாற் கையாளப்பட நேர்ந்த அமையத்தில், மனம்
 பொருத சில சைவமக்கள் ஆலயத்தில் உள்ள விக்ரகங்கள்,
 மற்றும் விலையுயர்ந்த பொருட்கள் ஆதியவற்றைப்
 பாதுகாக்கும் முறையில் எடுத்து, நகரத்தின் சில ஓதுக்
 கிடங்களில் குழிதோண்டிப் புதைத்து மறைத்ததாகக்
 கர்ணபரம்பரையான வதந்திகள் உள்.

தற்போது சில ஆண்டுகளின் முன்னதாக, திருக்
 கோணசல நகரத்தின் ஓரோர் பகுதிகளில் ஸ்ரீ கோண
 நாயகரது ஆலயப் பொருட்கள், விக்ரகங்கள் ஆகியவை
 களில் சில பூப்பரப்பின் கீழ் எடுக்கப்பட்டதாக வதந்தி
 கள் உண்டி. தற்போது சில தினங்களின் முன்னதாக
 திருக்கோணமலை நகரசபையார் தோண்டிவிக்கத் தொடங்
 கிய ஒரு கிணற்றில் சுமார் மூன்று அடி ஆழத்தில் மூன்று
 தாம்பர விக்ரகங்கள் எடுக்கப்பட்டு, நகரசபை மண்ட
 பத்தில் சைவமக்களுடைய பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்
 ததைக் கொண்டு, கர்ணபரம்பரையாக நாம் அறிந்துள்ள
 பழங்காலச் சரித்திரங்கள் உண்மையென்று நிரூபிக்க
 லாம்.

பறங்கிக்காரர் கோணசராலயத்தைக் கைப்பற்றிய
 வுடன், அதன் தங்கமயமான கோபுரச் சிறப்பையும்,
 அழைப்பையும் கண்டு வியந்து, அக் கோணசராலயத்

தைப் படம்பிடித்து வைத்துக்கொண்டுதான் தனாமட்டமாக இடித்து, அக்கற்களைக் கொண்டோனே தற்போது அரசாங்கப் பாதுகாப்புஸ்தலமாக உள்ள கோட்டையின் புறமதில்களைக் கட்டுவித்தனரென்பர். அவர்கள் அப்போது பிடித்த கோணைநாயகரின் ஆலயப் படம் போர்த்துக்கல் தேசத்தில் தற்போது இருப்பதாக அறிந்து, ஆங்கிருந்து அதன் பிரதிப்படம் ஒன்று இங்குள்ள சில சைவமக்களின் முயற்சியால் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் அமைவையும் சிறப்பையும் உற்றுநோக்கிய சைவமக்கள் ஸ்ரீ கோணைநாயகரது ஸ்தலத்தில் ஓர் ஆலயத்தை அமைத்து, தற்போது அகப்பட்ட விக்கிரகக்களையெல்லாம் ஆங்குப் பிரதிட்டை செய்து பூசை கடைபெறச் செய்ய வேண்டுமென அவாவுகின்றனர். பின்னர் இங்ஙனமெல்லாம் சிகழ்விருந்த திருக்கோணை வைபவத்தைச் சீரழியாது சிறப்புறத் தொடர்புசெய்து முன்னர் எழுதி வைத்த ஸ்ரீமான் வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்கட்கும், அக்காலிகத பந்திராத்தையெல்லாம் பேணிவைத்துத் தற்போது அச்சிறப்பிப்பித்துச் சைவமக்கட்கு உதவிய அன்றாந்தம் புத்திரன் ஸ்ரீமான் அ. அளகைக்கோன் அவர்கட்கும் சைவ உலகம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

பிரமஸ்தீ கு. கு., கா. கு., ப. கு. யோகீஸ்பரக்குரு.

விகிர்நிலை ஆவணிமீ

ச. அ. உ.

மதிப்புரை

Dr. K. Kanapathipillai,

B. A., PH., D., (London),

Vidwan Annamalai University,

Professor of

Tamil University of Ceylon.

திருக்கோணைமலை ஈழகாட்டிலுள்ள பழைய ஊர்களுள் ஒன்று. இது பலவகையாலும் சிறப்புற்று விளங்கியது. மகப் பழைய ராலந்தொட்டே இது தமிழ்க்கலைக்கும் பண்பாட்டிற்கும் நிலைகளமானது, சைவமக்களால்

தகனினைகலாசம் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்பட்டுத் தூய்மைசெறிந்த இடமாகப் போற்றப்பட்டது. சைவ நாயன்மார்களுள் ஒருவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளின் தேவாரத் திருப்பதிகத்தைப் பெற்ற பெருமையும் தொன்மையும் வாய்ந்தது. நீர்வளத்தை அளிக்கும் குளங்கள் பல அண்மையில் உள்ளமையால் குறைவற்ற உணவுப்பேற்றினை உடையது. இயற்கைப் பாதுகாப்பமைந்த பெருந் துறைமுகத்தைக் கொண்டிள்ளமையினால் இன்று ஆசியா நாடுகளிலுள்ள சிறந்த கடற்படைத் தளங்களுள் ஒன்றாக விளங்குகின்றது. இத்துணைப் பெருமைவாய்ந்த திருக்கோணமலையோடு தொடர்புபூண்ட வாலாறுகளும் புராணக்கதைகளும் பலவுள. நம் கடையும் பண்பாடும் வீழ்ச்சியுறாது வளரவேண்டுமாயின் இவற்றையெல்லாம் நாம் கட்டாயமாக அறிந்திருக்கவேண்டும். அவ்வறிவைப் பெறுதற்கு அறிஞர் அகிலேசபிள்ளையவர்கள் ஆராய்ந்து தொகுத்தியற்றிய “திருக்கோணசல வைபவம்” என்னும் இந்நூல் பெரிதும் பயன்படும் என்பதற் சிறிதேனும் ஐயமில்லை.

இலக்கண இலக்கிய அறிவிற் சிறந்தவரும் கவிஞருமாகிய பிள்ளையவர்கள் சமயப்பற்றும் மிகுதியாயுடையவர்கள். அஃது இந்நூலைப் படிப்பவர் எவர்க்கும் எளிதிற்புலனாகும். ஆசிரியர் இந்நூலைத் தவிர, கோணையகர் பதிகம், வெருகல் சித்திரவேலாயுதசுவாமி பதிகம், விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழிநெடில் விருத்தம் முதலாக இப் பட்டினத்தோடு தொடர்புபூண்ட பல தோத்திர நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார். அறிஞர் அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் புரிந்த அருந்தொண்டிற்குத் தமிழுலகமும் சைவ உலகமும் என்றும் கட்டுப்பாடுடையன. பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய நூலை அச்சேற்றி உலகிற்குப் பயன்படச் செய்த அவர் புதல்வர் அளகைக்கோன் அவர்களுக்கும் நாம் என்றும் நன்றி உடையவராயிருத்தல் வேண்டும்.

விகிதினில் ஆவணியீ }
கட்டிட நாள். }

க. கணபதிப்பிள்ளை.

யாழ்ப்பாணம் பரமேஸ்வரக்கல்லூரித் தலைவராகிய

திரு. சு. நடேசபிள்ளை B. A., B. L.

அவர்கள் எழுதி உதவிய

மதிப்புரை

இலங்கையில் திருக்கோணமலை, திருக்கேதீச்சரம் என்ற இரண்டு தலங்களும் தேவாரப் பதிகங்கள் பெற்ற சிறப்புடையன ஆதலின் அவற்றைச் சைவமக்கள் பெரிதும் போற்றிவருகின்றனர். இத்தலங்களில் இருந்த திருக்கோயில்கள் பறங்கிகளின் கொடுமையினால் சிதைத்துபோயினும், இவற்றைப் புனருத்தாரணம் செய்யவேண்டுமென்ற கல்லெண்ணம் இக்காலத்திற் சைவமக்களின் மனதிற்பதித்து இயக்கிவருவது திருவருட்செயலாகும். திருக்கேதீச்சரத்தைப் பற்றிய பழைய நூல் எதுவும் இப்பொழுது இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் திருக்கோணமலையைப் பற்றிய வரலாறுகளைத் தெக்ஷிணகைலாயபுராணம், குளக்கோட்டன் கல்வெட்டு முதலிய நூல்களிற் பாக்கக் கானலாம். தெக்ஷிணகைலாயபுராணம் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட மன்னர் ஒருவரால் செந்தமிழ்ச் செய்யுள் நூலாக இயற்றப்பட்டது. குளக்கோட்டன் கல்வெட்டு என்ற நூலும் செய்யுள்நடையிலுள்ளது. இந்நூல்களைக் கற்போர் மிகச் சிலரே. திருக்கோணமலையைப்பற்றி இந்நூல்களிற் கண்ட வரலாறுகளையும் வேறு நூல்களிற் கண்ட வரலாறுகளையும் ஒருங்குசேர்த்து, இத்தலத்தில் சில ஆண்டுகளுக்குமுன் சிறந்த புலவராக விளங்கிய திரு. அகிலேசபிள்ளையவர்கள் திருக்கோணசல வைபவம் என்ற நூலை இயற்றினார்கள். ஆனால் அவர்கள் காலத்தில் இது வெளிவரவில்லை. இந்நூல் தெளிவான உரைநடையில் அமைந்துள்ளது. பக்திச்சுவை செறிந்துள்ளது. இந்நூலாகிரியின் குமாரர் திரு. அளகைக்கோன் அவர்கள் இந்நூலை இப்பொழுது வெளியிட முன்வந்தது பேருபகாரச் செயலாகும்.

இராமநாதன் கல்லூரி,

இணுவில்.

12-8-50.

சு. நடேசபிள்ளை.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரித்
 தமிழ்ப் போதகாசிரியராயிருந்து இளைப்பாறியவரும்,
 இந்துசாதனப் பத்திரிகாசிரியருமாகிய
 பண்டிதர் ஸ்ரீ ம. வே. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
 அவர்கள் எழுதி உதவிய

மதிப்புரை

“திருக்கோணசல வைபவம்” என்னும் நூல், இந்த
 நூலாட்டிலே தேவாரம் பெற்ற ஸ்தலங்களில் ஒன்றாக
 விளங்கும் கோணசலத்தின் வரலாற்றையும் மகத்துவத்
 தையும் தமிழ் வசனகடையில் விரிவாக எடுத்துக் கூறு
 வது. இதனை இயற்றியவர் மேற்படி ஸ்தலத்தில் உதித்த
 வரும், சிறந்த தமிழ் வித்துவானும், பல நூல்களின் ஆசிரிய
 ராக விளங்கியவருமாகிய ஸ்ரீமான் வே. அகிலேசபிள்ளை
 அவர்கள் ஆவர். இந்நூல் அற்ப தமிழ்க்கல்விப்பயிற்சி
 உள்ளவர்கள் தாமும் இலகுவில் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய
 இலகுவான இனிய வசனகடையில் இயற்றப்பட்டது.
 இதன்கண் திருக்கோணசல வைபவம் முதலாக அனு
 பந்தம் ஈராக முப்பது விஷயங்கள் வரையில் அடங்கியுள்
 ளன. இந்நூல் மேற்படி ஆசிரியரின் புதல்வர்களில் ஒருவ
 ராகிய திரு. அளகைக்கோன் அவர்களால் இப்பொழுது
 சிறந்த முறையில் அச்சிடுவித்து வெளிவரலாயிற்று.

திருக்கோணமலைச் சிவாலய புனருத்தாரணம் செய்தற்
 காகிய சூயற்சிகள் தொடங்கியும் அப் புராதன ஆலயத்
 துக்குரிய சில மூர்த்திகள் புதைபொருளாகக் கண்டு எடுத்த
 துப் போற்றப்படுவதுமாகிய இந்த வேளையிலே, கீடித்த
 காலம் கையெழுத்துப் பிரதியாகக் கிடந்த இந்நூலும்
 அச்சவாகனமேறி வருதல் தைவிகமெனலாம். இந்நூலைத்
 திருக்கோணமலைவாசிக ளல்லாமல் இலங்கையில் ஏனைய
 பாகங்களில் உள்ள தமிழ்மக்களும் ஏற்றப்படுத்த ஆவசியக
 மாகும். மேலும், வித்தியாசால் மாணக்கர்கட்கு இந்
 நூல் சரித்திரபாடமாக உபயோகிக்கத்தக்கது.

ம. வே. திருஞானசம்பந்தன்,

யாழ்ப்பாணம் நவாஸியூர்
 திரு. க. சோமசுந்தரப்புவவர் அவர்கள்
 எழுதி உதவிய
சிறப்புப்பாயிரம்

மல்துறை

வாடை ருந்தொழும் கோண சலதல் மான்மியத்தை
 மேல னுரைத்தநன் னாலுள் விழுமிய வேதிரட்டித்
 தாலக வேயொரு நூலுரைத் தான் தமிழ் நன்கறிந்த
 ஆனப் பெருஞ்சீ ரகிலேச பிள்ளை அருந்தவனே. (1)

வண்டு பலமலர் நாடிச்செந் தேனை மகிழ்ந்தெடுத்துக்
 கொண்டொரு கூட்டினிற் கூட்டிவைத் தாலெனக் கூறுபன்னூல்
 கண்டு விழுமிய சேர்த்தெடுத் தேகற்ற வர்மகிழ்ச்சி
 கொண்டுசிறந்திடக்கோணேசர்மான்மியக் கூறினனே.

தொழுவார்க் கருள் திருக்கோணேசன் பாதத்துணை பிடித்தே
 வழுவா நெறிசே ரகிலேச பிள்ளை வரைந்தவநூல்
 அழியா தவன் தருமைந்த னளகையர் கோனருளால்
 எழுதா வெழுத்தி லிடுவித் துலகினுக் கீந்தனனே. (3)

எப்பா வலர்க்கு மியையமுக் கோண வியல்பையுரை
 அப்பா வலனுநல் லச்சிற் பதிப்பித் தளித்தவனும்
 இப்பா லுறுதிகள் யாவையு மெய்தி யிமையவரோ
 டப்பா லுலகினும் பல்லாழி வாழி யமர்ந்தினிதே. (4)

நவாஸியூர், க. சோமசுந்தரப்புவவர்.
 9-8-50.

திருக்கோணசலவையம்

—~~~~~—

புண்ணியபூமியாகிய பாதகண்டத்திலுள்ள பல நாமிகளுள் மிகவுஞ் சிறந்து விளங்குகின்ற ஈழநாடாகிய இலங்கையிலே *தெக்கிணகைலாயம், திருக்கேதீச்சரம், முனிச்சரம், கரசையம் பதி, கண்டகிவடகார்தாரம், குமாபுரம், மானிட்டபுரம், வல்வி புரம், பொன்னுலயம், பிரளயவைரவர்கோயில், திருக்கோயில், நகுலகிரி, சோதிஷ்காமகிரி, உகந்தகிரி, கந்தபருவதம், மச்சேந்திரபருவதம், தேனுபருவதம், திரிகூடபருவதம், சிவசோதி பதம், சமனாசலம், விராயகாசலம், சப்பிரகாமம், சுவேலகிரி, அசுவகிரி, கழனிமலை முதலிய புண்ணியஸ்தலங்களும்; மாபெணிகங்கை, மாணிக்கங்கை, காவேரிகங்கை, நகுலகிரித்தீர்த்தம், அன்னியாத்தீர்த்தம், நவக்கிரித்தீர்த்தம், யமுனாத்தீர்த்தம், அமுதகனி முதலிய புண்ணியதீர்த்தங்களு முண்டு. இவைகளுள், தெக்கிணகைலாயம் திருக்கேதீச்சரம் என்னும் இரண்டு ஸ்தலங்களுஞ் சிவபெருமானுக்கும், வல்விபுரம் பொன்னுலயம் என்னும் இரண்டு ஸ்தலங்களும் விஷ்ணுவுக்கும், கண்டகிவடகார்தாரம் சோதிஷ்காமகிரி கந்தபருவதம் என்னும் மூன்று ஸ்தலங்களுஞ் சுப்பிரமணியருக்கும் விசேஷஸ்தலங்களாகும். இலங்கையானது மகாமேருபருவதத்தின் சிகரங்களுள் ஒன்றை வாயுபகவான் பறித்துத் தென்சமுத்திரத்தின் மத்தியில் வைத்ததினால் உற்பத்தியானதாலும், தெக்கிணகைலாயம் இருப்பதாலும், குபேரன் முதலிய தேவர்களிருந்து ஆரசுசெய்தமையாலும், பாதகண்டத்திலுள்ள மற்றத் தேசங்களைப் பார்க்கிலும் மிகுந்த விசேடமுடைய தாயிருக்கின்றது.

* தெக்கிணகைலாயம் - திருக்கோணமலை. பதிகம்பெற்ற சிவஸ்தலம்.

திருக்கேதீச்சரம் - மன்னாருக்குச்சேர்ந்த மாதோட்டத்திலுள்ளது. பதிகம்பெற்ற சிவஸ்தலம்.

முனிச்சரம் - சலாபத்துக்கருகாபுள்ள சிவஸ்தலம். புலகைவாகு சாசனம் பிரதிட்டைசெய்யப்பட்டது.

திருக்கோணமவலச் சரித்திரம்

— 126 —

திருக்கைலாசமலையிலே சிவபெருமான் அந்தகோடி ருசியப் பிரகாசமுள்ள சிங்காசனத்தின்மேலே தமது அருட்சத்தியாகிய உமாதேவியாரோடு இடபவாகனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தருளினார். அப்போது பிரமர் விஷ்ணு இர்திரன் முதலிய தேவர்களும், கணநாதர்களும் சிவபெருமான் முன்பு வந்து, அட்டாங்கமும் பூமியிறீரையும்படி விழுந்து திருப்பாதங்களை நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்றார்கள். சிவபெருமான் அவர்கள்மீது திருவிழிக்கடைபார்ப்பி அனுக்கிரகம்பாலித்தார். அதன்பின்பு சிவபெருமான் சகல தேவர்களையும் நோக்கி, தேவர்களே! பிரமர்வுக்குப் படைத்தற்றொழிலையும், விஷ்ணுவுக்குக் காத்தற்றொழிலையும், உருத்திரனுக்கு அழித்தற்றொழிலையும், ஆதிசேடனுக்குப் பூமியைத்தாங்குந் தொழிலையும் கொடுத்தேம் என்று சொல்லியருளினார். அதுகேட்ட வாயுபகவான் சிவபெருமான் முன்பு வந்து திருவடிகளை வணங்கி வாய்புதைத்துநின்று, சுவாமி! பதினாறு உலகங்களிலும் இயங்குகின்ற என்னைப்பார்க்கிலும் இந்தச் சேடன் மிகுந்த வலிமையுடையவனா? என்றான். அதுகேட்ட ஆதிசேடன் அதிக கோபங்கொண்டு, காலமதியுடைய வாயுபகவானே! எப்போதும் என்னுடைய போசனமாய் இருக்க

காசையம்பதி - திருக்கோணமலைக்குத் தெக்கிணைதிசையிலே மாபெலி கங்கைக் கருகாயுள்ள சிவஸ்தலம். அகத்தியமுனிவருக்குத் திருமணக் கோலம் காட்டிய ஸ்தலம்.

குமரபுரம் - முல்லைத்தீவுக்கும் முள்ளியவளைக்கும் நடுவாயுள்ளது. சுப்பிரமணிய ஸ்தலம்.

மாலிட்டபுரம் - யாழ்ப்பாணத்திலுள்ளது. மாருதப்பிரவீகவல்லி என்னும் இராசகுமாரி தனது மூகம் குதிராமுகத்தை ஒத்திருந்தமையால் கருவிகிரித்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சுயரூபம் பெற்றுக்கொண்ட ஸ்தலம். சுப்பிரமணியஸ்தலம்.

வல்லிபுரம் - யாழ்ப்பாணத்திலுள்ளது. விஷ்ணுஸ்தலம்.

பொன்னாஸையம் - யாழ்ப்பாணத்திலுள்ளது. விஷ்ணுஸ்தலம். இது தற்காலம் புன்னாஸையென வழங்கிவருகின்றது.

கீழ்ப்பட்ட உணக்கு என்ன பலமிருக்கிறது? என்றான். அப்போது வாயுபகவான் ஆதிசேடனை நோக்கி, சேடனே! உன்னைப் போல நான் கெருடனுக்குப் பயப்படமாட்டேன். ஆனால் உன்னுடைய ஆன்மாவையும் நான் தாபரிக்கிறேன் என்பதை நீ அறிபாமல் இந்தச் சபையிலே உளது வீரத்தைக்குறித்துப் புகழ்ந்து பேசினாய். ஆயின், சிவபெருமானுடைய உத்தரவைப் பெற்று நாமிருவரும் யுத்தஞ்செய்யலாம் வருவாயாக என்று அழைத்தான். ஆதிசேடனும் அதற்கு இசைந்தான். அதன்பின்பு இருவருஞ் சிவபெருமானிடம் உத்தரவுபெற்று யுத்தஞ்செய்ய எத்தனிக்கும்போது, தேவர்கள் இருவரையும் நோக்கி, நீங்கள் யுத்தஞ்செய்து உங்கள் வீரபராக்கிரமத்தை எங்களுக்குக் காட்ட எத்தனித்துவிட்டீர்கள், ஆனால் நாங்கள் சொல்லும் பிரகாரமே நீங்கள் நடக்கவேண்டும். அது எவ்விதமெனில், ஆதிசேடன் திருக்கைலாசமலையின் சிகரங்களைத் தனது பணு

பிரளயவைரவர்கோயில் - யாழ்ப்பாணத்திலுள்ளது. அது தற்காலம் பனையில் வைரவர்கோயிலென வழங்குகின்றது.

திருக்கோயில் - மட்டுக்களப்புக்குச் சேர்ந்தது. சப்பிரமணியஸ்தலம்.

நகுலகிரி - யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கிரிமலை. சிவஸ்தலம்.

சோதிஷ்காமகிரி - கதிர்காமம். சப்பிரமணியஸ்தலம்.

உகந்தகிரி - கதிர்காமத்திலுள்ள உகந்தமலை.

கந்தபருவதம் - திருக்கோணமலையிலுள்ள கந்தசாமிமலை.

மச்சேந்திரபருவதம் - திருக்கோணமலைக்கு அருகிலுள்ளமலை.

தேனுபருவதம் - மாத்துறைக்குக் கிட்டவிலிருக்கிறது. அது பசுவும் போன்ற ஓர்மலை.

கிரிகடபருவதம் - திருக்கோயிலுக்கு நேரே சமுத்திரத்துக்குள் அமிழ்த்திக்விடக்கின்றது. அது இராவணன்கோட்டையென்ற வழங்கி வருகின்றது.

சிவசோதிபதம் - சிவனொளிபாதமென்னும் மலை.

விநாயகாசலம் - கதிர்காமத்திலுள்ள பிள்ளையார்மலை.

சப்பிரகாமம் - கண்டிக்குச் சேர்ந்தது.

சுவேலகிரி - இராவணனைச் சம்மாநஞ்செய்யும்பொருட்டு இராமர் இணங்கைக்கு வந்து பாசுறையீடு கட்டியிருந்த மலை. அது தற்காலம் பசுறையென வழங்குகின்றது. வதுளைக்குச்சேர்ந்த மலை.

மருடங்களினாலே மறைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்போது வாயுபகவான் தனது வல்லமையினால் ஒரு சிகரத்தையாவது பறித்தெடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வீர்களானால் உங்கள் வல் லபத்தை நாங்கள் அறியலாம் என்றார்கள். தேவர்களுடைய வாக்கை இருவரும் கையேற்ற பின்பு, ஆதிசேடன் வெள்ளிமய மாகிய திருக்கைலாயமலையை அடியிலிருந்து சுற்றிக்கொண்டு போய் முடிகளைத் தனது பணைமருடங்களினாலே மறைத்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது வாயுபகவான் மிகுந்த பராக்ஷி ரமத்துடன் பிரசண்டமாக விசினான். இவர்கள் செய்யும் கொடிய யுத்தத்தினால் அண்டகோளங்க ளைசந்தன. சத்தசமுத்திரங் களும் வரண்டன. அட்டளாகமும் அட்டயானையும் அட்டகுல பருவதங்களும் தத்தம் இருப்பிடம்விட்டு அடிபெயர்ந்தன. முகிற்குட்டங்கள் தீய்ந்தன. அக்கினிபகவானும் வெப்பமாநி னன். உலகத்திலுள்ள சராசரங்களெல்லாம் அச்சங்கொண்டன.

சமுனிமலை - திருக்கோணமலைக்குச் சேர்ந்தது. அகத்தியர் திருமணக்கோ லம் காணும்பொருட்டு தெக்கிணைகையத்துக்கு வந்து சிவபெருமா ளைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்த மலை.

சல்லூர் - யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சுப்பிரமணியஸ்தலம். புலனேகவாகுராச னைப் பிரதிட்டைசெய்யப்பட்டது.

வெருகல் - திருக்கோணமலைக்கு இருபத்தைந்து நாழிகை தூரத்துக் கப்பா லுள்ள சுப்பிரமணியஸ்தலம்.

மகாபெலிக்கை - சிவனொளிபாதமலையிலிருந்து. உற்பத்தியாகிப் பிரவா டிக்கின்றது.

மாணிக்கங்கை - சதிர்காமத்திலுள்ளது.

சாவேரிகங்கை - திருக்கேதீச்சாத்திலுள்ளது.

நகுலகிரித்தீர்த்தம் - யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கீரிமலைத்தீர்த்தம். மாருதப் பிரவீகவல்லியுடைய குதிரைமுகருபத்தை மாற்றிய தீர்த்தம் இதுவேயாம்.

கண்ணியாத்தீர்த்தம் - திருக்கோணமலைக்கு நாலு நாழிகை தூரத்திலுள் ளது. இராவணனுடைய தாய்க்கு அந்தியேட்டி. செய்யும்பொருட்டு விட்டுணுமூர்த்தியால் உண்டாக்கப்பட்டது.

நவகிரித்தீர்த்தம் - } இரண்டும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ளன.
 யமுனாகிரித்தீர்த்தம் - }

அயிர்தளரி - மட்டுக்களப்பிலுள்ளது.

பிரமா விட்டுணு இந்திரன் முதலிய தேவர்களெல்லாம் அயர்ச்சி கொண்டு, சிவபெருமான்முன்பு வந்து, திருப்பாதங்களை வணங்கி, வாய்புதைத்து நின்று, சுவாமி! ஆதிசேடனும் வயுபகவானுந் செய்கின்ற கொடிய யுத்தத்தினால் அண்டபுவனசராசரமனைத் தும் இமைப்பொழுதுக்குள்ளாக ஒழிந்துவிடுவதற்கு ஏதுவாயிருக்கின்றது. ஆகையால் தேவரீர் திருவுளமிரங்கிக் கிருபை பாவிக்கவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள்.

அப்போது சிவபெருமான் பிரமாவைநோக்கி, பிரமனே! இந்த உத்தரகலையபருவதத்திலே தெற்குப்பக்கத்திலுள்ள திரிகோணசிகரத்தில் ஓர் கலையபிடத்தைச் சீக்கிரம் உண்டாக்குவாயாக என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிணர். உடனே பிரமாவானவர் உத்தரகலையமானது எவ்வித அலங்காரங்களை யுடையதாகவிருக்கின்றதோ அதுபோலத் திரிகோணசிகரத்திலே மிகவும் உத்தமமான ஓர் கலையபிடத்தைச் சீக்கிரத்திலே செய்துமுடித்தார். அதன்பின்பு சிவபெருமான் அனந்தகோடி ரூபியர்களது ஒளியைப்போலும் பேரொளியையுடைய சொர்ண மயமான இலிங்கரூபியாகிப் பிரமாவினாற் சிருட்டிக்கப்பட்ட திரிகோணகலையபிடத்தின்மீது உலகபாதாவாகிய உமாதேவியார் இடப்பாகத்தின் மேவ எழுந்தருளியிருந்து, ஆதிசேடனை நோக்கி, சேடனே! நான் உனக்கு ஓர் இரகசியவார்த்தையைச் சொல்லப்போகிறேன். மிகுந்த கவனத்தோடு கேட்கவேண்டும் என்று சொல்லியபோது, ஆதிசேடன் தனது ஆயிரந்தலைகளிலே ஒருதலையைச் சாய்த்தான். அப்போது சிவபெருமான் சேடனைநோக்கி, சேடனே! கேட்பாயாக, குமரிகண்டமானது மற்றைக் கண்டங்களைப் பார்க்கிலும் மிக விசேடமுடையது. அது வன்றித் தெக்ஷிணதிசையிலுள்ளவர்களை இரக்ஷிக்கவும் நாம் சித்தங்கொண்டோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிணர். ஆதிசேடன் தனது தலையிலே ஒன்றைச் சாய்த்துச் சிவபெருமானுடைய திருவாக்கைக் கவனமாகக் கேட்குந் தருணத்திலே, வாயுபகவான் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருந்த திரிகோணசிகரத்தையும் அதற்குப் பக்கத்திலுள்ள வேறு இரண்டு சிகரங்களையும் பறித்தெடுத்தான். அதுகண்ட சிவபெருமான் வாயுபகவானைநோக்கி, வாயுவே, இப்போது நீ பறித்தெடுத்த மூன்று சிகரங்களிலே திரிகோணசிகரத்தை விடுத்தது, மற்றை இரண்டு சிகரங்களில் ஒன்றைத்

* தொண்டைநாட்டிலும் ஒன்றைச் § சோழநாட்டிலும் கொண்டுபோய் வைத்துவருவாயாக என்று திருவாய்மலர்ந்கருளிஞர். வாயுபகவான் சிவபெருமானுடைய திருவாக்குப்பிரகாரஞ் செய்துமுடித்தான். அதன்பின்பு சிவபெருமான் வாயுபகவானை யழைத்து, நாம் எழுந்தருளியிருக்கும் திரிகோணசிகரத்தையெடுத்துக்கொண்டுபோய் சுழநாட்டிலே சமுத்திரக்கரையிலே வைப்பாயாகவேன்று சொல்லியருளிஞர். அதைக்கேட்ட வாயுபகவான் வசந்தருதுவாகிய சித்திரைமாதத்திலே ஞாயிற்றுக்கிழமையும் பூரணைத்திதியும் அத்தநக்சுத்திரமும் வீருத்தியொகமும் பத்திரகரணமும் கூடிய சுபதினத்திலே குரு ஞரையிலே சனி முதலிய கிரகங்கள் மகர முதலிய ஆட்சிராசிகளிலே இருக்க இடபலக்கினத்திலே சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளிய திரிகோணசிகரத்தை எடுத்துவந்து, திரிகூடபருவத்தத்துக்கு முப்பதுயோசனை தூரத்திலே சமுத்திரக்கரையிலே வைத்தான். அன்றுதொடக்கம் அது தெக்கிணகையமெனவும் திருக்கோணமலையெனவும் பெயர்பெற்றது. திருக்கோணமலையானது முத்திரகரங்களுள் ஒன்றாகிய மதுரைக்குக் கிழக்குப்பக்கமாகவிருக்கும். திருக்கோணமலை பூமியின்கீழாக ஒருயோசனை ஆழமும், பூமியின் மேலாக ஆறு தண்டம் உயரமும், பதினேந்து தண்டம் அகலமும் உள்ளதாகவிருக்கும். இத்திரிகோணபீடத்திலே ஒன்பது பிரகாரமுண்டு. முதலாவதாகிய நவரத்தினப்பிரகாரத்தின் நடுவிலே கற்பகவிருக்ஷமலத்திலே ஆபிரம் ரத்தினத்துண்களும், நூறு பொற்றாண்களும் கிரைத்துச் சிந்தாமணியாற் செய்யப்பட்ட ஓர் இரகசிய ஆலயமுண்டு. அவ்வாலயத்துக்குப் பரமானந்தமென்னும் பெயருண்டு. அங்க ஆலயமானது ஆறு மண்டபங்களையும், விசித்திரரத்தினப்பிரகாசமுள்ள நாலு கோபுரவாயில்களையும், கொடிசுளால் விளங்குஞ் சிகரங்களையும், இரத்தினத்தோரணங்கள் அசைசின்ற சாளரவாயில்களையும்

* தொண்டைநாட்டில் வைக்கப்பட்ட சிகரம் திருக்காளத்தியென்ப பெயர்பெறும். சிலந்தி யானை கண்ணப்பநாயனார் சிவகோசரியார் கந்தேரர் முதலியவர்கள் முத்தியடைந்த தலம்.

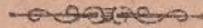
§ சோழநாட்டில் வைக்கப்பட்ட சிகரம் திருச்சிராப்பள்ளியென்ப பெயர்பெறும். செவ்வந்திப் புட்பத்துக்காகச் சிவபெருமான் கைற்கு முகமான தலம்.

உடையதற்க இருக்கும். அந்தச் சிந்தாமணி ஆலயத்தின் விலை குடாமணியாற் செய்யப்பட்ட விமானம் ஒன்றுண்டு. அதன் கொடிமுடியானது கோடிசந்திராபிரகாசமும் வெண்மை நிறமும் மூன்றுகோணமும் பராசத்தியின் ரூபமும் உடையதாக இருக்கும். அந்தச் குடாமணியானத்தினுள்ளே பஞ்சப்பிரம மயமாயுள்ள இரத்தினமஞ்சத்தின் மத்தியிலே பதுமாசனத்தின் மீதிலே கோணையகர் ஒரு திருமுசும், மூன்று திருக்கண்களும், புட்ப்பானம் கருப்புவில் அங்குசம் பாசம் என்பவைகளோடுகூடிய நான்கு திருக்காங்களும், அந்தகோடி சூரியப்பிரகாசமும், புன்சிரிப்பும் உடையராய், உலகமாதாவும் நாமெடுத்த முர்த்தத்துக்கு ஏற்ற வடிவுகொண்டவருமாகிய அன்னமென்னடையம்மை என்னுள் தமது தேவியார் இடப்பாகத்தின்மேல விற்றிருந்தருளுவர். இரண்டாவதாகிய மாகதப்பிரகாரத்திலே புத்தி என்னுஞ் சத்தியோடு மகேசுவரன் வசிப்பார். மூன்றாவதாகிய சூரியகாந்தப்பிரகாரத்திலே பதினொரு உருத்திரர்கள் வசிப்பார்கள். நான்காவதாகிய சந்திரகாந்தப்பிரகாரத்திலே விவசொரூபமுள்ள கீம்பத்தொரு சத்திகளும், சதாசிவத்தைத்தியானித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒன்பது சத்திகளும் வசிப்பார்கள். ஐந்தாவதான மாணிக்கப்பிரகாரத்திலே நடராஜமூர்த்தியும் ஏழு கோடி மகாமந்திரங்களும் உண்டு. ஆறாவதான படிசுரத்தினப்பிரகாரத்திலே விநாயகர் சுப்பிரமணியர் வைரவர் மகாகாளர் சிவகுமாரர் கீயனார் நந்தி பிருங்கி தூர்க்கை உருத்திரசத்திகணங்கள் காமதேனு இடபம் உருத்திரன் உருத்திராணி இவர்கள் யாவரும் வசிப்பார்கள். ஏழாவதான நீலரத்தினப்பிரகாரத்திலே அளவிறந்த பிரமாக்களும் விட்டுணுக்களும் இந்திரர்களும் தேவரிஷிகளும் பிரமரிஷிகளும் வசிப்பார்கள். எட்டாவதான சொர்ணப்பிரகாரத்திலே அமரர் சித்தர் அசுரர் கருடர் கந்தருவர் கின்னரர் கீம்பருடர் கிருகர் தைத்தியர் இயக்கர் விஞ்சையர் முனிவர் உரகர் பூதர் பைசாசர் அந்தரர் ஆகாயவாசியர் போகபூமியர் என்னும் பதினெண் கணத்தவர்களும், செயை விசயை சுபர் இரீ சிரீ மதி துஷ்டி சாந்தி வேதா காந்தி சிர்த்தா கிர்த்தி புஷ்டி என்னுள் தேவகன்னியர்களும், உருத்திரகூட்டங்களும் சூதசேனாதிபர்களும் தெய்வப்பகங்களும் சிந்தாமணி குடாமணியும் சங்கீர்த்தி பதுமநிதிகளும் அப்சரஸ்திரீகளும் இருபத்தேழு

நகரத்திரங்களும் பன்னிரண்டு சாசிகளும் நான்கு வேதங்களும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் பதினெட்டு ஸ்மிருதிகளும் பதினெண் புராணங்களும் ஆறு சாஸ்திரங்களும் அறுபத்துநான்கு கலைநூலங்களும் உருத்திரசாஸ்திரங்களும் நவக்கிரகங்களும் வசிப்பார்கள். ஒன்பதாவதான இரசதபிரகாரத்திலே பிரணவமயமான அநேக வெள்ளையானைகளும் சதுர்வேதநுபமான அநேகங்குதிரைகளும் அநேக பூதகணங்களும் வசிப்பார்கள். இந்தப்பிரகாரத்திலே உன்னதமான நாலு கோபுரங்களை யுடைய நாலுவாயில்களுண்டு. அந்த நாலு வாயில்களின் வழியாகப் பிரமலோகம் தேவலோகம் நாகலோகம் அயோத்தியாபுரி என்னும் இடங்களுக்குப் போகக்கூடியதாக இருக்கும். இப்பிரகாரத்துக்கப்பால் நாலுதிக்கிலும் நாலுயோசனை தூரம் வரைக்கும் சாம்பூதம் என்னும் பொன்மயமான பூமி உண்டு. அதிலே மந்தாரம் பரிசாதம் சூங்கமம் அகில் சல்லியகாணி சந்தானகாணி மிருத்துசஞ்சீவி முதலிய வீருகங்களாற் சூழப்பட்ட சிங்கரமான நந்தவனங்களும், அவ்வனத்தின் நடுவிலே அன்னப்பக்கிகள் வசிக்கின்ற ஓர் பொற்றாமரைத்தடாகமும், அட்டகுலபருவதங்களும், சய்தந்திகளுமுண்டு. அநேக உருத்திரர்களும் பூதகணங்களும் அவ்வனத்திலே வசிப்பார்கள். அந்தப் பொன்மயமான பூமி ஓர் வெள்ளிமதிலாற் சூழப்பட்டிருக்கும். அந்த வெள்ளிமதிலுக் கப்பால் ஓர் பொன்மதிலுண்டு. அந்தப் பொன்மதிலிலே எட்டுக்கோபுரவாயிலுண்டு. அவற்றிலே கிழக்குவாசலிலே விராயகரும், தென் கிழக்குவாசலிலே வீரபத்திரரும், தெற்குவாசலிலே நந்தியும், தென்மேற்குவாசலிலே வைரவரும், மேற்குவாசலிலே சுப்பிரமணியரும், வடமேற்குவாசலிலே பத்திரகாளியும், வடக்குவாசலிலே மகாகாளரும், வடகிழக்குவாசலிலே ஐயனாரும் தங்களுடைய கணக்களோடுகூட வசிப்பார்கள். தெக்கிணகையத்துக்கு எட்டுத்திக்கிலும் இந்திரன் அக்கினி இயமன் நிருதி வருணன் வாயு குபேரன் நசானன் என்னும் திக்குப்பாலகர்கள், சசி சுவாகா சங்காரி தாமசி பார்க்கவி சதாகதி சம்பர்க்கரி உருத்திராணி என்னும் தங்கள் மனைவிகளோடுகூட வசிப்பார்கள். திருக்கோணமலைக்கு மூன்று கோணத்திலும் வேதா விரிஞ்சி பூசிருஷ்டர் பதுமநாபர் பிதாமகர் கமலவாசி சுயம்பு சதுர்முகர் விசுவசிருஷ்டர் என்னும் ஒன்பது பிரமாக்களும், விட்டுணு தாமோதரர்

கிருஷ்ணர் வாசுதேவர் அச்சுதர் சரோருகர் ஸ்ரீபதுமநாபர்
 கேசவர் நாராயணர் சக்கரபாணி என்னும் பத்து விட்டுணுக்
 களும்; சங்கரர் சம்பு கிரீசர் சமாரிஷர் கலாதரர் விருபர் பக
 வான் சூலி வாமேசர் தீபதிமூர்த்திமான் கங்காதரர் என்னும்
 பதினொரு உருத்திரர்களும் வசிப்பார்கள். திருக்கோணமலையிலே
 ஏழு குகை உண்டு. அதில், வடக்குத்திசையிலுள்ள
 குகையிலே அகஸ்தியர் புலத்தியர் வாமதேவர் அரிதர் உரோ
 மசர் புலகர் உசத்தியர் வசிட்டர் முதலிய ரிஷிகள் பிரதிட்
 டையுடன் இருப்பார்கள். வடமேற்குக்குகையிலே நாகலோ
 கத்துக்குப்போகும் வழியுண்டு. வடகிழக்குக்குகையிலே மோக்ஷ
 வீடுண்டு. மேற்குக்குகையிலே மாவலிகங்கை வந்து பிரவாகிக்
 கும். தென்மேற்குக்குகையிலே வெள்ளியினாற் செய்யப்பட்ட
 ஓர் ஆலயமுண்டு. அந்த ஆலயத்து வாசலிலே அநேக பூதங்கள்
 காவலாக இருக்கும். மேற்குக்குகையிலே இரத்தினதீர்த்தமும்,
 கிழக்குக்குகையிலே மவுத்திக தீர்த்தமும் உண்டு.

மச்சேந்திர பருவதர்சரித்திரம்

சிவபெருமானிடத்திலே அருமையான வாங்களைப் பெற்றவனும், கெட்டசித்தமும் மூடபுத்தியுமுடையவனுமாகிய இரணியன் என்னும் ஓர் அசுரன், இந்திராதி தேவர்களுக்கெல்லாம் மிகுந்த திட்டோங்களைச் செய்துவந்தான். தேவர்கள் அவனுடைய இடுக்கண்களைச் சகியாதவர்களாகி, மேலூர் தாங்கள் வருத்தத்தை யடையாமல், மந்திரசித்தியுள்ள ஓர் கங்கணத்தைத் தங்கள் கையிற் றரித்திருந்தார்கள். அதைக் கண்ட இரணியன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு, அக் கங்கணங்கள் எல்லாவற்றையும் அறுத்துச் சமுத்திரத்தில் எறிந்துவிட்டு, தனது குலகுருவாகிய சுக்கிராசாரியனை அழைப்பித்து, அக் கங்கணங்களிலுள்ள மந்திரசித்திகளெல்லாம் ஒழிந்துபோகும்படியாக ஓர் கிரிகையைச் செய்வித்தான். அப்போது தேவர்கள் மிகுந்த வியாகூலத்தோடு திருக்கோணமலைக்கு வந்து, கோணநாயகரைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு கோபுரவாயிலில் கின்றார்கள். அச்சமயத்திலே விட்டுணுமூர்த்தி அவ்விடம் வந்து, தேவர்களை நோக்கி தேவர்களே! உங்கட்கு நேரிட்ட துன்பம் யாது? அதைச் சொல்லுங்கள். நான் தீர்த்து உங்களைக் காத்துக்கொள்ளுவேனென்றார். தேவர்கள் நடந்த சங்கதிகளை விபரமாகச் சொன்னார்கள். அதைக் கேட்ட விட்டுணுமூர்த்தி தேவர்களைப் பார்த்து, நான் இவ்விடம் திரும்பிவரும் வரைக்கும் அமுதபானஞ் செய்துகொண்டிருக்கக் கடவீர்கள் என்று சொல்லி, பின்பு, கோணநாயகர் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயத்துட் பிரவேசித்துச் சுவாமியுடைய திருவடிகளை வணங்கி வாய்ப்புதைத்து நின்று, தேவர்களுக்கு நேரிட்ட துன்பங்களையும், அவர்கள் திருக்கோபுரவாயிலில் வந்துகின்று முறையிட்டதையுஞ் சொன்னார். அப்போது கோணநாயகர் விட்டுணுவைப் பார்த்து, இரணியன் நம்மிடத்திலே மிகுந்த வரத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட தன்மையினாலே எப்போதுந் தேவர்களை வருத்துகின்றான். ஆனால், நீ இப்போது மச்சமுபங்கொண்டு சமுத்திரத்துட் பிரவேசித்து, இரணியன் எறிந்த கங்கணங்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துவந்து தேவர்கள் கையிற் கொடுத்து, அவர்களை இரட்சிப்பாயாக என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

அதைக் கேட்ட விட்டுணுமூர்த்தி மச்சரூபங்கொண்டு, சமுத்திரத்துட் சென்று, இரணியனாலெறியப்பட்ட கங்கணங்களெல்லாவற்றையும் எடுத்துவந்து, திருக்கோணமலைக்கு முன்பாகத் தலையையும் திரிகூடபருவதத்துக்கு நேராக வாலையும் வைத்து, சாமெடுத்துக்கொண்ட மச்சக்கூட்டைவிட்டு வெளியே வந்து, தேவர்களுக்குக் கங்கணங்களைக்கொடுத்துத் தேவலோகத்துக்குப் போகும்படியனுப்பிவிட்டு, சின்பு கோணநாயகருடைய திருப்பாதங்களைப் பூசைசெய்து வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்னிருப்பிடத்திற்குப் போனார். அந்த மச்சக்கூடானது ஓர் பெரிய மலையாக, செகிணிகைலாயமாகிய திருக்கோணமலையுடன் அணைந்திருக்கின்றது. அந்நாட்டுவக்கம் அம்மலைக்கு * மச்சேந்திர பருவதமெனவும், திருக்கோணமலை நகருக்கு மச்சேச்சரம் எனவும் நாமங்கள் உண்டாயின. மச்சேந்திர பருவதத்திலிருந்து செபதபதியானதிகள் செய்பவர்கள் விஷ்ணுசித்தியைப் பெறுவார்கள். திருக்கோணமலைக்கு அருகிலுள்ள கந்தசுவாமி மலையை எப்போதுந் தரிசிப்பவர்கள் சுப்பிரமணியருடைய பதவியைப் பெறுவார்கள்.

INDRAPALA COLLECTION
OF THE
EVELYN RUTNAM INSTITUTE
LIBRARY
JAFFNA

* மச்சேந்திர பருவதத்தின் வழியாகவே தற்காலத்திலுள்ளவர்கள் திருக்கோணமலைக்குச் சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்துவருகிறார்கள்.

மாவலிகங்கைச் சரித்திரம்

ஆதிகாலத்திலே, திருக்கைலாயமலையிலே, நவரத்தின சிங்காசனத்தின்மீது சிவபெருமானும் உமாதேவியும் எழுந்தருளியிருக்கும்போது, உமாதேவி சிவபெருமானை நோக்கி, சுவாமி! தேவரீருடைய சடாமகுடத்தினுள்ளே சத்தங்கேட்கிறது, யாது காரணமென்று வினவினார். சிவபெருமான் உமாதேவியைப் பார்த்து, வாராய் தேவியே! சடையிலே யாதுயில்லை. என் கிரசிலுள்ள சலத்தின் சத்தம் என்று சொல்லியருளியபோது, உமாதேவி பின்னும் உற்றுப்பார்க்குமளவில், ஓர் பெண்ணுபந் தோன்றியதைக் கண்டு, ஐயங்கொண்டு, சடாமகுடத்தை அவிழ்த்துப் பார்க்க எத்தனித்தார். அப்போது சடாமுடியிலிருந்த கங்காதேவியானவள் பயப்பட்டு விர்துருபமாணள். அஃதுணர்ந்த சிவபெருமான் தலைசொறிவதுபோலத் தனது திருக்கரத்தைச் சடையுள் வைத்து, விர்துருபமான கங்காதேவியை நகத்தினுலெடுத்துத் தெளித்தார். கங்காதேவியானவள் இலங்கைக்கு உட்காபாகத்திலுள்ள லவணசமுத்திரத்திலே வந்து விழுந்து, பாதாளத்திலே போயிருந்து, சிவபெருமானைநோக்கித் தோத்திரஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள். கங்காதேவி தோத்திரஞ்செய்யுஞ்சத்தமானது சிவபெருமானுடைய திருச்செவிகளுக்குக் கேட்டமையால் உடனே கங்காதேவியை அழைத்து, கங்கையே! எனக்கு அதிக பிரீதியும் அற்புதமுமான சிவனொளிபாதமலையிலுள்ள எனது இருபாதத்தின் மத்தியிலும், நவக்கிரியிலும், தெக்கிணகைலாயத்துக்குப் பக்கத்திலும், திருக்கேதீச்சரத்திலும், கதிர்காமத்திலும் தருமார்த்த மோகூத்தை மது அடியவர்கள் அடையும்பொருட்டுப் போயிருப்பாயாக என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதைக் கேட்ட கங்கையானவள் அதிக மகிழ்ச்சியடைந்து, சிவனொளிபாதமலையிலேயுள்ள சிவபெருமானுடைய இருபாதத்தின் நடுவிலிருந்து மாவலிகங்கையெனவும், மாணிக்க கங்கையெனவும், காவேரிகங்கையெனவும் பெயர்கொண்டு சுபதினத்திலே பிரவாகிக்கத் தொடங்கினாள். இந்த மூன்று கங்கையிலும் மாவலிகங்கையானது அதிகபலத்தோடும் சத்தத்தோடும் நுரையுங் குமிழியுங்கொண்டு, புண்ணியிருகூங்கள் கரை

யிலே சூழ்ந்து நிற்க, வடக்குமுகமாகப் பிரவாகித்து, திருக்கோண
மலைக்கு வந்து, மேற்குப்பக்கத்திலுள்ள குகையிலே தங்கி, பின்பு
வெளியே புறப்பட்டுக் கிழக்குப்பக்கமாகச் சமுத்திரத்திற்பாயும்.
மாணிக்கங்கையானது கிழக்குமுகமாகப் பிரவாகித்து, கதிர்கா
மத்தையடைந்து, கிழக்குச்சமுத்திரத்திற்பாயும். காவேரி கங்கை
யானது மேற்குமுகமாகப் பிரவாகித்துத் திருக்கேதீச்சரத்தைப்
பிரதக்ஷிணஞ்செய்துகொண்டு சமுத்திரத்திற்பாயும். இந்த
மூன்று கங்கையும் அநேக கிளைகள்கொண்டு பல நாமங்களைப்
பெற்று * நதிகளாகவும், 0 நதங்களாகவுஞ் சமுத்திரத்திற்பாய்
கின்றன.

இலங்கையிலுள்ள கங்கைக்குள் மாவலிகங்கை அதிகம்
விசேடமுடையதாயிருக்கின்றது. சிவபெருமான் மாவலிகங்
கையை உலக ரக்ஷகத்துக்காக உண்டாக்கினார். மாவலிகங்கையா
னது, தெசுஷிணகையையென்னுஞ் சிரசுதொடக்கம் சிவனொளி
பாதமென்னுங் கால் வரைக்கும் வியாபித்து, ஓர் புருட வடிவா
யிருக்கின்றது. மாவலிகங்கையைக் கண்ணிறற் கண்டாலும்,
மனதினற் றியானித்தாலும், ஸ்நானஞ் செய்தாலும் போகம்
மோக்ஷம் இரண்டிங் கிடைக்கும். ஒருவன் நூறுயோசனைக்கப்
பாவிருந்து இக் கங்கையை நினைத்தாலும், இதில் ஸ்நானஞ் செய்
தவர்களைத் தீண்டினாலும் அவன் அநேக பலனை அடைவான்.
இறந்தவர்களுடைய அத்தியை இக்கங்கையில் விட்டால் அவ் வத்
தியானது எத்தனை வருட மிருக்குமோ அத்தனை வருடகாலம்
அவர்கள் சுவர்க்கலோகத்திலிருப்பார்கள். பூமியில் விழுமின்ற
மழைத்துளிகளைக் கணக்கிட்டாலும் இக் கங்கையில் ஸ்நானஞ்
செய்தவனுக்குக் கிடைக்கும் பலனைச் சொல்வதரிதாகும்.

பகீரதியென்னுங் கங்கை விட்டுனுவுடைய பாதத்தினின்
றும் உற்பத்தியானதுபோலவே, மாவலிகங்கை சிவபெருமானு
டைய பாதத்தினின்றும் உற்பத்தியாயிருக்கின்றது.

சித்திரைமாதத்துச் சித்திரை நக்ஷத்திரத்திலும், வைகாசி
மதியிற் பூரணத்திதியும் விசாகநாளுங் கூடிய தினத்திலும்,
ஆனி உத்தரத்திலும், ஆடிமாதத்திற் பூரமும் அமாவாசையுங்
கூடிய தினத்திலும், ஆவணிமாதத்திலே மூலநக்ஷத்திரமும் பாணு

வாரமும் கூடிய நாளிலும், புரட்டாதிமாதத்திலே திருவோண்
 நாள் கூடிய சனிக்கிழமையிலும், ஐப்பசிமாதத்திற் சதயநாள்
 கூடிய சுக்கிரவாரத்திலும், கார்த்திகைமாதத்திற் கார்த்திகை
 நஷத்திரத்திலும், மார்தழிமாதத்தில் திருவாதிசைநாளிலும்,
 சைமாதத்தில் பூரணைகூடிய பூசநாளிலும், மாசிமாதத்திலே
 பூர்வபக்ஷத்து ஸப்தமீத் திதியிலும், பங்குனி உத்தரத்திலும்,
 அர்த்தோதயம், மகோதயம், பஞ்சபருவம், அயனம், சங்கி
 ராந்தி, விஷு-புண்ணியகாலம், கிரகணகாலம் முதலான மற்றும்
 புண்ணியகாலங்களிலும் விதிப்படி சங்கற்பஞ்செய்து ஸ்நானஞ்
 செய்வார்களாயின், கொலை களவு கள்ளுண்ணல் குருநிந்தை பொய்
 என்னும் பஞ்சமாபாதகங்களினாலுண்டான தீங்குகளெல்லாம்
 நீக்கி, இம்மையிலே இந்திரபோகத்தை அனுபவித்து, மறுமை
 யிலே முத்தியடைவார்கள். இக் கங்கையிலே நீசன் ஸ்நானஞ்
 செய்வானாயின், மறுபிறவியிலே உயர்குலத்தில் வந்து பிறப்பான்.
 தேவர்கள் ஸ்நானஞ்செய்தால் நல்லபதியைப் பெறுவார்கள்.
 முனிவர்கள் ஸ்நானஞ்செய்தால் தவசித்தியடைவார்கள். இராக்க
 தர்கள் ஸ்நானஞ்செய்வார்களாயின் தேவர்களாகப் பிறப்பார்கள்.
 அரசர்கள் ஸ்நானஞ்செய்வார்களாயின் மறுபிறவியிலும் இராசர்
 கத்தைப் பெறுவார்கள். பிராமணர்கள் ஸ்நானஞ்செய்வார்க
 ளாயின் பிரமபதத்தைப் பெறுவார்கள். வைசியர்கள் ஸ்நானஞ்
 செய்வார்களாயின் குபேரனைப்போலும் மிகுந்த செல்வத்தைப்
 பெறுவார்கள். சூத்திரர் ஸ்நானஞ்செய்வார்களாயின் மறுபிற
 வியில் பிரமகுலத்திலே வந்து பிறப்பார்கள். விலங்குசாதிகள்
 பகடிசாலங்கள் ஸ்நானஞ்செய்யுமாயின் மறுபிறவியிலே மானுட
 ராகப் பிறக்கும். அன்னதானம் சொர்ணதானம் கோதானம்
 பூதானம் கன்னிகாதானம் திலதானம் துலாபாரதானம் முத
 லிய தானங்களைக் கொடுப்பதினாலும், பதினாலு உலகங்களிலு
 முள்ள அறுபத்தாறுகோடி என்னும் கணக்கான தீர்த்தங்
 களிலே ஸ்நானஞ்செய்வதினாலும், நாலு வேதங்களையுஞ் சாங்
 கோபாங்கமாக அத்தியயனஞ் செய்வதினாலும், கையிசாரணியம்
 புட்கரம் குருஷேத்திரம் காசி பிரயாகை மதுரை முதலிய புண்
 ணிய தலங்களிலிருந்து நூறுவருடந் தவம் செய்வதனாலும் உண்
 டாகும் பலன்கள் இந்த மாவலிகங்கையிலே ஒருதரஞ் செய்
 யும் ஸ்நானத்தினால் உண்டாகும்.

அகஸ்தியமுனிவர் சரித்திரம்

சகலபுவன சராசரங்களைத்தையு மீன்ற உலகமாதாவா
கிய உமாதேவி இமயபருவதாசனுக்குப் பிள்ளையாகப்பிறந்து,
திருக்கைலாசத்திலிருந்து யோகரிட்டடைசாதிக்குஞ் சிவபெரு
மானை நோக்கித் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்போது, இந்தி
ராதிதேவர்கள் யாவருஞ் சிவபெருமானிடத்துக்கு வந்து, சூர
பதுமன் செய்யும் ஆக்கினைகளை விபரமாக முறையிடு செய்தார்
கள். அப்போது சிவபெருமான் தேவர்களைப் பார்த்து, தேவர்
களே! இமயபருவதத்திலிருந்து நம்மைநோக்கித் தவசு செய்
யும் பர்வதவர்த்தனியைத் திருமணம்புணர்ந்து, உங்களுக்கு இடிக்
கண் செய்கின்ற சூரபதுமன் முதலிய அசுரர்களை எல்லாஞ் சம்
மாரஞ்செய்யும்பொருட்டு ஓர் புத்திரனைத் தருவேம். நீங்கள்
யாதுக்கும் அஞ்சாது போகக்கடவீர்களென்று திருவாய்மலர்ந்
தருளினார். அதன்பின்பு, சிவபெருமான் இடபதேவரைப்
பார்த்து, நாம் திருமணத்தின்பொருட்டு இமயபருவதத்துக்கு
எழுந்தருளவேண்டியிருப்பதால், பிரமா விட்டுணு இந்திரன்
முதலிய தேவர்களுக்கும் ரிஷிக்கூட்டங்களுக்குந் தெரிவித்து
வரக்கடவாய் என்று சொல்லியருளினார். அதைக்கேட்ட இடப
தேவர் சிவபெருமான் சொல்லியருளியபிரகாரம் சகலருக்கும்
அறிவித்தார். அஃதறிந்த தேவர்களும் முனிவர்களும் மற்றுங்
கணத்தவர்களும் திருக்கைலாசத்திலே வந்து கூடினார்கள். அவ்
வேளை வடதிசை தாழ்ந்து, தென் திசை உயர்ந்தது. அதுகண்ட
தேவர்களெல்லாம் மிகவும் அச்சங்கொண்டு, சிவபெருமான்
முன்பு சென்று, சுவாமி! உத்தரம் தாழ்ந்து தெக்ஷிணம் உயர்ந்த
படியால் எங்களுக்கு மிகுந்த ஆச்சரியமும் அச்சமும் உண்டா
கின்றது. இந்த ஆபத்தைத் தேவரீர் விலக்கியருளவேண்டு
மென்று பிரார்த்தித்தார்கள். சிவபெருமான் விட்டுணுவை
நோக்கி நமது திருமணக்கோலங் காணும்பொருட்டு, சத்த சமுத்
திரங்களையும் குடங்கையிலடக்கிய அகத்தியமுனிவன் இவ்வி
டம் வந்தமையாற்றான் உத்தரம் தாழ்ந்து தெக்ஷிணம் உயர்ந்தது.
ஆகையால் அம் முனிவனை நம்மிடம் அழைத்துவாருமென்று
சொல்லியருளினார். அதைக்கேட்ட விட்டுணுமூர்த்தி, சிவபெ
ருமான் திருவாய்மலந்தருளிய பிரகாரஞ் செய்துமுடித்தார். அப்

போது சிவபெருமான் அகத்தியமுனிவனை நோக்கி, பூமி அந்தரம் சுவர்க்கம் என்னும் மூன்று உலகத்திலும் உனக்கு மேற்பட்ட முனிவரை யாம் கண்டதில்லை. நீ இப்போது நமது திருமணக் கோலக் காணும்பொருட்டு இவ்விடம் வந்தமையால் உத்தமம் தாழ்ந்து தெக்ஷிணம் உயர்ந்துவிட்டது. ஆகையால் நீ இவ்விடம்விட்டு உனது வாசஸ்தானமாகிய பொதியமலைக்குப் போய் விடவேண்டும். ஆனால், தெக்ஷிணகையாகத்திலுள்ள மாவலிகங்கைக்கருகான கரசையம்பதியிலும், *மறைசைப்பதியிலும் நமது திருமணக்கோலக் காட்சியைக் காணப்பெறுவாயென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அதைக்கேட்ட அகத்தியமுனிவர் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் அவ்விடம் விட்டு நீங்கினார் அப்போது உத்தமம் தெக்ஷிணம் இரண்டும் தராசுறுனிபோற் பேதமில்லாதிருந்தன. அதன்பின்பு சிவபெருமான் திருமணக்கோலக்கொண்டு, சகல தேவர்களும் புடைசூழ்ந்துவர, இமயபருவகத்துக்குச் சென்று, பருவதராசகுமாரியைத் திருமணம்புனர்த்து, தேவி சமேதராக இடபாருடராகித் திருக்கையாசத்தில் வீற்றிருந்தருளினார்.

பின்பு அகத்தியமுனிவர் தெக்ஷிணதிசைக்குப் போகும் போது, ஆகாயம்வரைக்கும் அளாவிநின்று தவத்தர்களுக்கு கிட்டேரக்கைச் செய்யும் கிரவுஞ்சனென்னும் அசுரனுக்குச் சாபமிட்டு, அப்பாற்சென்று, தமக்கு வஞ்சனைசெய்த வில்வலன் வாதாவி என்னும் இருவரையுங் கொன்று, இன்னும் அநேக அற்புதங்கனையும் உலகத்தவர்கள் காணும்படி செய்து, காசிமுதலிய புண்ணிய ஸ்தலங்கனையுந் தரிசித்துக்கொண்டு, ஈழநாடாகிய இலங்கையை அடைந்து, உத்தரகையாசத்திலே திருமணக்கொண்டாட்டமிருப்பதால் தெக்ஷிணகையாகிய திருக்கோணமலையிலும் அக்கொண்டாட்டமிருக்குமாதலால், திருக்கோணமலைக்குச் சென்று கோணநாயகரைத் தரிசிக்க இது காலமல்ல என்று நினைத்து, திருக்கோணமலைக்கு முக்காதவழியிலுள்ள கழனிமலையைடைந்து, சிவபெருமானைப் பூசைசெய்துகொண்டிருந்தார். அந்நாட்டுவெக்கம் கழனிமலைக்குத் "திரிகோணகண்டவரை" என்னும் ஓர்நாமம் உண்டானது. அதன்பின்பு, மாவலிகங்கையானது சிவனொளிபாதமலையினின்றும் உற்பத்தியாகி, சமனாசைலத்தை

* மறைசைப்பதி - வேதாரணியம்.

வலப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்துகொண்டு திருக்கோணமலைக்கு வந்து கோணநாயகருடைய திருப்பாதங்களை விளக்கிச்செல்வதை அகத்தியமுனிவர் சண்டு, இக் கங்கைமிகவும் பெருமையுடையதாயிருப்பதால் இதிலே ஸ்ரானஞ்செய்யவேண்டுமென்று கருதி, மாவலிகங்கையை யடைந்து, தண்டிகமண்டலம் முதலியவைகளைக் கசையிலே வைத்துக் கங்கையிலிறங்கி ஸ்ரானஞ்செய்யும்போது, ஓர் அசரீரி வாக்கு அகஸ்தியமுனிவருக்குச் சொன்னதாவது: முனிவனே! இந்த மாவலிகங்கைக்கு நிகரான தீர்த்தம் எவ்விடத்திலாயினுங்கிடைப்பது அரிது, ஆகையால் இக்கங்கையில் வந்து தீர்த்தமாரும் நமது அடியவர்கள் எப்போதும் நம்மைத் தரிசிக்கும்பொருட்டு, திருக்கோணமலைக்குத் தெற்குப்பக்கமாகவும் சிவனொளிபாதமலைக்கு வடக்குப்பக்கமாகவும் மாவலிகங்கைக்குக் கிழக்குப்பக்கமாகவும் மிகுந்த பெருமிதங்களைப் பொருந்திய காலையம், பதி என்னுமிடத்துக்கு நீ சென்று, அவ்விடத்திலே நம்மை நினைப்பாயாக என்று சொல்லியது. அசரீரிவாக்குச் சொல்லிய யாவற்றையுங் கேட்டு நின்ற அகத்தியமுனிவர், ஆனந்தபரவசங்கொண்டு, சில நாழிகை அவ்விடத்தில் நின்று, கோணநாயகரை நோக்கிப் பலவாரூன தோத்திரங்களைச் சொல்லித் துதித்துக் கொண்டு, பின்பு காலையம்பதியை யடைந்து, அவ்விடத்திலே விசுவகர்மாவை யழைத்து, அவ்நோக்கி, இவ்விடத்திலே விநாயகர் சிவபெருமான் உமாதேவி சுப்பிரமணியர் சண்டேசுார் முதலிய தேவர்கள் எழுந்தருளியிருக்கும்பொருட்டு அலங்காரமான ஆலயங்களையும், இடபம் பலிபீடம் துவசஸ்தம்பம் முதலியவைகளையும் சீக்கிரம் உண்டுபண்ணுவாயாக என்று சொன்னார். அதைக்கேட்ட விசுவகர்மா, கோணநாயகருடைய திருபையினாலே விசித்திரமான ஆலயங்கள் மண்டபங்கள் திருமடைப்பள்ளி முதலியவைகளை உண்டுபண்ணி, தேவர்களும் அதிசயிக்கும்படியான ஐந்து திருவிதிகளையும் உண்டுபண்ணினான். அதைக்கண்ட அகத்தியர் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து, சிவலிங்கப்பெருமான் முதலிய தேவர்களை அவ்வவர்களுக்கு உண்டுபண்ணப்பட்ட ஆலயங்களிலே தாழித்து, பஞ்சசுத்தி செய்து, மகுடாகமத்திற் சொல்லிய பிரகாரம் மாவலிகங்கைத் தீர்த்தத்தினாலே மகானியாசபூருவமாக அபிடேகஞ்செய்து, சோடச உபசாரங்களாற் பூசித்து, சிவலிங்கப்பெருமானுக்குத்

தீர்த்தேஸ்வரன் என்னுந் திருநாமமுங் கொடுத்து, சாட்டாங்க
பூருவமாக நமஸ்கரித்து, தோத்திரஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்.

அப்போது சிவபெருமான் பாலவயதுள்ளவராயும், சந்திரனை
யணிந்தவராயும், உமாதேவிசமேதராக, திருமணக்கோல வடிவு
கொண்டு, தாபிக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்தினின்று பிரசன்னப்பட்டு
அகத்தியமுனிவருக்குக் காட்சிகொடுத்தார். அதைக்கண்ட
அகத்தியமுனிவர் ஆனந்தபரவசங்கொண்டு உரோமஞ்சிலிர்ப்பு
ஆனந்த அருவி சொரிய, பலதாமுஞ் சிவபெருமானுடைய
திருப்பாதங்களை நமஸ்கரித்து எழுந்து, சுவாமி! இந்தக் கோலத்
துடன் இவ்விடத்திலே சதாகாலமுமிருந்து, மாவலிகங்கையில்
வந்து தீர்த்தமாடித் தேவரீரையுந் தரிசிக்கின்றவர்களுக்குக்
கிருபைபாவித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்
போது சிவபெருமான் அகத்தியமுனிவரைப் பார்த்து, முனி
வனே! நீ கேட்டபிரகாரம் வந்தந்தீதாமென்று திருவாய்மலர்ந்
தருளிச் *சிவலிங்கத்தோடு மறைந்தருளினார். அதன்பின்பு
அகத்தியமுனிவர் திருக்கோணமலையை அடைந்து, பாவநாச
தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, கோணநாயகரையும் அன்ன
மென்னடையம்மையையுந் தரிசித்துக்கொண்டு, அவ்விடம் விட்
டுப் புறப்பட்டு, திருக்கேதீச்சரத்தை யடைந்து, பாலாங்கி
குளத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, கேதீஸ்வரரையுந் கௌரியம்பி
கையையுந் தரிசித்து, அவ்விடத்திலே ஸ்ரீதண்டரென்னும் நாம
முள்ள ஓர் இலிங்கத்தைத் தாபித்து, சிலநாள் அவ்விடமி
ருந்து பூசைசெய்து, பின்பு சிவபெருமானிடத்தில் வேண்டிய
வசங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு, சோழநாட்டையடைந்து, வேதா
ரணியத்திலுஞ் சிவபெருமானுடைய திருமணக்கோலக் காட்சி
யைத் தரிசித்துக்கொண்டு, பொதியமலைக்குப் போனார்.

* அகத்தியரால் தாபிக்கப்பட்ட சிவலிங்கம் தற்காலத்திலும் இருக்
கின்றது. அகத்தியர்ஸ்தாபனம் என வழங்கிவருகின்றது.

இராவணன் சரித்திரம்

~~~~~

தேவலோகம்போல விளங்கும் இலங்காபுரியை அரசு செய்த விச்சிரவா என்பவனின் புத்திரனாகிய தசக்கிரீவன் பதியிரவருடகாலம் அருமையான தவஞ்செய்து, மிகுந்த வரங்களைப் பெற்று, தனது தமையனாகிய குபேரனிடத்தில் இலங்கை அரசரிமையைக் கைக்கொண்டு, பாவபுண்ணியங்களைச் சிறிதுங் கவனியாமல் தேவர்களுக்கு மிகுந்த ரிட்போங்களைச் செய்து, இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துவரும் நாளையில், ஒருநாள் தாயாகிய கைகேசி நெற்குற்றிக்கொண்டு நிற்பதைத் தசக்கிரீவன் கண்டு, தாயே! பூமி அந்தரம் சுவர்க்கம் ஆகிய மூன்று உலகங்களும் அஞ்சும்படி நான் அரசுசெய்பவனாயிருக்க நீ யாது காரணத்துக்காக நெற்குற்றுக்கின்றாயென வினவினான். அப்போது கைகேசி மகனைநோக்கி, மகனே! சிவலிங்கப்பெருமான் பேரிலே நான் கொண்டிருக்கும் அன்புமிகுதியினாலே அவருடைய திருவுருவத்தை மாவினாலே நாளொன்றுக்கு ஆயிரஞ் செய்து, மாவலிகங்கைக் கரைரிலே வைத்துப் பூசைசெய்து, பின்பு அவ்விலிங்கங்களைக் கங்கையில் விடுவது வழக்கமாதலால், நானேக்கு மா இல்லாததினால் நெல் குற்றுக்கின்றேனென்று சொன்னான். அதைக்கேட்ட தசக்கிரீவன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு தாயைப் பார்த்து, எட்டுத்திண்கிலும் வசிக்கின்ற அட்டகசங்களுடைய கொம்புகளை அடியோடு முறித்தெறிந்த பராக்கிரம சாலியாகிய நான் உனக்குப் பிள்ளையாக இருக்க, நீ சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூசிப்பதற்கு அவரைப் போல மாவினாலுருவஞ் செய்யவேண்டியதென்ன? இதோ நான் திருக்கைலாசமலைக்குச் சென்று சிவபெருமானிடத்தில் ஓர் இலிங்கம் வாங்கிவந்து தருகிறேன். நீ வைத்துப் பூசைசெய்வாயாக என்று சொல்லிக் கொண்டு, உடனே ஓர் சிங்காரமான் தேரில் ஏறிக்கொண்டு உத்தரகாலயத்தையடைந்து, சிவபெருமானேநோக்கிப் பிரார்த்தித்தான். அப்போது சிவபெருமான் ஓர் வயோதிகப்பிராமண வடிவங்கொண்டு வந்து, தசக்கிரீவனுக்கு ஒரு சிவலிங்கத்தைக் கையிற் கொடுத்து மறைந்தருளினார். தசக்கிரீவன் சிவலிங்கத்தைக்கொண்டு திரும்பிவரும்போது, தேவர்கள் கண்டு, விட்டுவிட்டார்.

மூர்த்தியிடத்திற் போய், சுவாமி! தசக்கிரீவன் சிவபெருமானிடம் சிவலிங்கம் வேண்டிக்கொண்டு போகிறபடியால் எந்தக்காலத்திலாவது நாங்கள் அவனை வெல்லுவது கூடாது. ஆகையால் தேவரீர் இதற்கு ஓர் உபாயஞ் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதைக் கேட்ட விட்டுணுமூர்த்தி, உடனே வருணபகவானை அழைத்து, வருணனே! நீ தசக்கிரீவனுடைய வயிற்றுட் பிரவேசித்துச் சலபாதையை அதிகரிக்கச் செய்வாயென்று சொல்லியருளினார். அதன்பின்பு, விட்டுணுமூர்த்தி விநாயகரிடஞ் சென்று, நடந்த சம்பவங்களை விபரமாகச் சொல்லி, நீர் இப்போது தசக்கிரீவன் முன்புசென்று, அவன் கொண்டுபோகின்ற சிவலிங்கத்தை எதுவிதத்திலும் வாங்கிப் பூமியில் வைப்பிராக என்று சொல்லியனுப்பினார். அப்போது, விநாயகர் ஓர் பிராமணவடிவங்கொண்டு தசக்கிரீவன் முன்பு போனார். அவ்வேளையில் தசக்கிரீவனுக்குச் சலபாதை அதிகரித்ததினாலே அவ்விடத்தில் நின்ற பிராமணரை நோக்கி, ஐயமே! நான் சலபாதைக்குப் போய் வரும்வரைக்கும் இந்தச் சிவலிங்கத்தை வைத்துக்கொள்ளும் என்று சொல்லிப் பிராமணர் கையிற் கொடுத்து விட்டுப் போனான். அப்போது வருணன் தசக்கிரீவனுக்கு சலபாதையை மிக அதிகரிக்கும்படி செய்தான். அதனால், தசக்கிரீவன் விரைவில் வராது தாமதித்தான். நெடுநாழிகைவரைக்கும் தசக்கிரீவன் வராததைக்கண்ட விநாயகர், சீக்கிரமாகச் * சிவலிங்கத்தைப் பூமியில் வைத்துவிட்டு மறைத்தருளினார். பின்பு, தசக்கிரீவன் வந்து பார்க்கும்போது, பிராமணர் இல்லாததினால் நெடுநாழிகைவரைக்குந் தேடித்திரிந்தான். அப்போது, ஒரு பெரிய ஆலயமும், அதனுள்ளாகத் தான்கொண்டுவந்த சிவலிங்கமும் இருப்பதைக் கண்டு மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்தான். அதன்பின்பு, தசக்கிரீவன் மறுபடியும் திருக்கைலாசத்துக்குச் சென்று சிவபெருமானிடம் ஒரு சிவலிங்கம் வாங்கிக்கொண்டு வரும் வழியிலே, விநாயகர் ஒரு சிறு பிராமணப்பிள்ளை வடிவத்தோடு தசக்கிரீவனுக்கு எதிராகப் போனார். அவ்வேளை வருணன் தசக்கிரீவனுக்கு சலபாதை அதிகரிக்கும்படி செய்

* விநாயகராத் பூமியில் வைக்கப்பட்ட சிவலிங்கம் எழுந்தருளியிருக்குந் தலத்துக்கு வைத்தியநாதம் என்று பெயர் வழங்குவருகின்றது. அந்தத்தலம் காசிக்கப்பாலுள்ளது.

நான். அப்போது, தசக்கிரீவன் பிராமணப்பிள்ளையைக் கண்ட
 மாத்திரத்தில் அதிக சந்தோஷங்கொண்டு பிராமணப்பிள்ளையை
 நோக்கி, ஐயரே! நான் சலபாதைக்குப்போய்த் திரும்பி வரும்
 வரைக்கும் இந்தச் சிவலிங்கத்தைப் பூமியில் வையாமல் உமது
 கையிலே வைத்துக்கொள்ளும் என்று சொன்னான். அப்போது,
 பிராமணப்பிள்ளை தசக்கிரீவனைநோக்கி, நான் சிறுபிள்ளையாகை
 யால் நெடுநேரம்வரைக்குங் கையிலே வைத்துக்கொள்ளமாட்
 டேன். ஆனால் மூன்றுதரம் உன்னை அழைப்பேன். நீ வரா
 திருந்தால் பூமியிலே வைத்துவிடுவேனென்று சொல்லத் தசக்
 கிரீவனும் அதற்குச் சம்மதித்துப் பிராமணப்பிள்ளைகையிற்
 சிவலிங்கத்தைக் கொடுத்துவிட்டுச் சலபாதைக்குப்போய் உட்
 கார்த்தான். அவன் போனவுடனே பிராமணப்பிள்ளை மூன்று
 தரம் அழைத்தும் வராததினால், பூமியிலே பள்ளமாலை ஒரு
 இடத்தில் சிவலிங்கத்தை வைத்தார். தசக்கிரீவன் திரும்பி
 வந்து பார்க்கும்போது சிவலிங்கம் பூமியிலே இருப்பதைக்கண்டு
 அதிககோபங்கொண்டு, தனது இருபது கைகளினாலும் இலிங்
 கத்தைத் தூக்கினான். அந்த *இலிங்கம் தூக்கப்படாமல் பசுவின்
 காதுபோலக் குழைந்தது. அதைக்கண்ட தசக்கிரீவன் அதை
 விட்டு பின்னும் சிவலிங்கம் வாங்கும்பெருட்டுத் திருக்கலைசத்
 துக்குப் போகும் வழியில், விட்டுணுமூர்த்தி ஒரு வயோதிகப்
 பிராமணவடிவம் கொண்டு தசக்கிரீவன் முன் வந்து, நீ யார்?
 எங்கே போகின்றாய்? என்று வினவினார். அப்போது தசக்கிரீ
 வன், பிராமணரைநோக்கி, ஐயரே! நான் இலங்காபுரியை அரசு
 செய்யும் அரசன். என் பெயர் தசக்கிரீவன். சிவபெருமானிடத்
 திலே சிவலிங்கம் வாங்கும்பொருட்டு கலைசத்துக்குப் போகி
 நேன் என்று சொன்னான். அதைக் கேட்ட பிராமணர், தசக்
 கிரீவனைப்பார்த்து, அரசனே! உம்முடைய புத்தி நன்றாயிருக்கி
 றது! ஏனெனில் நீ அரசுசெய்யும் இலங்காபுரிக்கு உத்தரபாகத்
 தில் தெசுநிணகையாய் இருக்கின்றது, அவ்விடத்திலுள்ள
 இலிங்கங்கள் மகானீசேடமுடையன. அதில் ஒரு இலிங்கத்தை
 நீ பெற்றுக்கொள்ளாமல், இவ்வளவு பிரயாசப்பட்டு உத்தரகை

* இலிங்கம் பசுவின் காதுபோலக் குழைந்ததினால் அந்தத் தலத்துக்கு
 கோகர்னமென்றும், அந்தலிங்கத்துக்கு கபாலலிங்கம் என்றும் பெயருண்
 டாகி வழங்கிவருகின்றது. கோகர்னமென்றுத் தலம் தூளுவநாட்டிலுள்ளது.

லாசத்துக்கு வருவானேன்? என்று சொன்னார். அதைக்கேட்ட தசக்கிரீவன், அதிக சந்தோஷங்கொண்டு, தனது தேரிலேறி விரைவாகச் செலுத்திக்கொண்டு தெக்ஷிணகையத்துக்கு வந்து, வடக்குத்திக்கிலே தேரை நிறுத்தி, இறங்கி வந்து கோண நாயகர் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயவாயிலில் நின்று பலவாறான தோத்திரங்களைச் சொல்லிப் பிரார்த்தித்தான். அவ்வாறாக நெடுநேரம் வரையிலும் கோணநாயகரைப் பிரார்த்தித்தும் இலிங்கம் கிடையாததினால், மிகுந்த கோபங்கொண்டு, தெக்ஷிணகையாயலையின் கீழ் இறங்கி வந்து தனது இருபது கைகளினாலும் கையையமலையைக் சட்டிப்பிடித்து, பாறும்படி அசைத்தான். அவ்வேளை கையையபருவதமானது சற்றாயினும் அசையாதிருந்தது. அதைக்கண்ட தசக்கிரீவன், உக்கிரகோபமுடையவனாக மலையடியினின்று வெளியே வந்து, கையிலிருந்த வாளினால் * பருவதத்திற்குத் தெற்குப்பக்கத்தில் ஓங்கி வெட்டினான். அப்போது பருவதத்தில் ஒரு சிறுதுண்டு உடைந்து மேற்குப்பக்கவழிப் போய்விழுந்தது. வாரும் இரண்டுதுண்டாக முறிந்தது. அதன்பின்பு, கையையமலையின் கீழாக இறங்கித் தனது இருபது புயங்களினால் தூக்கினான். தசக்கிரீவன் கையையபருவதத்தை வெட்டித் தூக்கியபோது, அந்த அதிர்ச்சியினால், இயமம், மந்தரம், விந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், லீலகிரி, கந்தமாதனம் என்னும் சத்தகுல பருவதங்களும்; வாசகி, அனந்தன், தக்கன், சங்கபாலன், குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், கார்க்கோடகன் என்னும் அட்டநாகங்களும்; ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பபந்தம், சாருவபூமம், சுப்பிரதீபம் என்னும் அட்டகசங்களும்; இந்திரன், அக்கினி, இயமன், நிருதி, வருண்ன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் என்னும் அட்டதிக்குப்பாலகர்களும் தங்கள் இருப்பிடம்விட்டு அசைவுகொண்டார்கள். சத்தசமுத்திரங்களும் கொந்தளித்தன. பதினாலு உலகங்களும் நடுங்கின. பிரமர், விட்டுனு, இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் அச்சமுற்றார்கள். தெக்ஷிணகையலாசபருவதத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் அன்னமென்னடை

* தசக்கிரீவன் வெட்டிய இடம், தற்காலத்திலும் கையையபருவதத்தில் எவருங் காணக்கூடியதாக வருகின்றது. "இராவணன் வெட்டு" என்று பெயர் வழங்கிவருகிறது.

யம்மையுந் துணுக்குற்றுக் கோணநாயகரைத் தழுவினீனத்தாள். அப்போது கோணநாயகர், புன்சிரிப்புக்கொண்டு, தேவியைப் பார்த்து, பெண்ணே! அஞ்சாதிருக்கக் கடவாய்! என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். பின்பு கோணநாயகர் வீராசன முறையாக இருந்து, தமது திருப்பாதத்தின் பெருவிரலினால் கைலாயமலையை ஊன்றினார். அப்போது கைலாயமலையானது, தசக்கிரீவனை நசுக்கியது. அதனால் அவனுடைய பத்துவாயிலுமிருந்து இரத்தங்கொப்பளிக்க உரத்த சத்தமிட்டுக்கொண்டு சமுத்திரத்துக்குள்ளாக அமிழ்ந்தினான். அவ்வீனை தேவர்களுள்ளும் மனமகிழ்ச்சிக்கொண்டு, தசக்கிரீவன் மாண்டுபோய் விட்டான். இனி எங்களுக்குண்டான அச்சமும் நீங்கியது என்று சொல்லி அவன் ஏறிவந்த தேரையுஞ் சமுத்திரத்துள் அமிழ்த்தி, புட்பமாரிபெய்து ஆனந்தக்கூத்தாடி இன்பசமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருந்தார்கள்.

சிலகாலங் சென்றதன்பின் தசக்கிரீவன் சமுத்திரத்துளிருந்து வெளியேவந்து கோணநாயகர் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயத்துக் கோபுரவாயிலில் நின்று, சுவாமி! நாயினுங்கடையேனாகிய நான் ஆணவமிசூதியினுற் செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். பின்பு தனது தலையிலொன்றைத் திருகி, அதையொரு சுரைப்புத்தரையாகவும், கையிலொன்றை முறித்து அதிலுள்ள எலும்புகளைத் தடியாகவும், விரல்களை முறுக்காணிகளாகவும், நரம்புகளைத் தந்திகளாகவும் சேர்த்து ஒரு வீணையாசச் செய்து, அவ் வீணையைக் கையிலேந்திக்கொண்டு கோபுரவாயிலில் நின்று, இசைக்குற்றம், உடற்குற்றம், பாடற்றொணிற்குற்றம் யாவும் நீக்கிச் சாமவேதத்தை இன்னிசையாசப் பாடினான். அப்போது இனிமையான இராகத்துடன் பாடுவதைப் பிடியன்னமென்னடை திருச்செவிகாயத்துக் கேட்டு, மனமகிழ்ந்து, சுவாமியைநோக்கி, கோபுரவாயிலில் நின்று இனிமையான இராகத்துடன் பாடுகின்றவன் யாவென்று கேட்க, கோணநாயகர் இடபதேவரைப்பார்த்து, கோபுரவாயிலில் நின்று பாடுகின்ற இராவணனை எனக்கு முன்பாக அழைத்துவருவாயாக என்று கட்டளையிட்டார். அப்படியே இடபதேவர் இராவணனிடஞ்சென்று, அழைத்தபோது, இரத்தஞ்சிந்திய முகங்களோடுங் குறுகிய கரத்தீதா

மும் வீணாதண்டத்தைத் தோளிலே சாத்திக்கொண்டு, சுவாமியின் முன்பு வந்து திருப்பாதங்களை வணங்கினான். அப்போது கோணநாயகர் திருவுளமிரங்கி, குறைந்த அவயவங்களெல்லாவற்றையும் பின்பு உண்டாகும்படிசெய்து, ஓர் வாளும் தேரும் கொடுத்து, ஓர் இலிங்கமுமீந்து, இலங்காபுரிக்குப் போகும்படி விடைகொடுத்தார். இராவணன் பின்னும் பலதரஞ் சுவாமியுடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு போனான்.

விஷ்ணுமூர்த்தி சரித்திரம்

இராவணன் இலங்கைகையுள் கையிலேந்திக்கொண்டு வரும்போது, விஷ்ணுமூர்த்தி ஓர் பிராமணவடிவத்துடன் திருக்கோணமலைச் சாரல்வதியாகப் போனார். அப்போது இராவணன் பிராமணரைக்கண்டு முனிவரே நீர் யார்? எங்கிருந்து வருகின்றீர்? எவ்விடம் போகின்றீரென வினவினான். முனிவர் அகற்கு உத்தரமாக: நான் இப்பூலோகத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களைத்தரிசித்துக்கொண்டு, கோணநாயகர் எழுந்தருளியிருக்குந் திரிகோணசலத்தைத் தரிசிக்கும்பொருட்டு இலங்காபுரி மார்க்கமாக வருகிறேன் என்றார். அதைக்கேட்ட இராவணன், ஐயா! நீர் இலங்காபுரிமார்க்கமாக வருகிறேனென்று சொன்னீரல்லவா? அவ் இலங்காபுரியில் ஏதேனும் விசேஷசம்பவங்கள் உண்டா? நான் அறியுப்படி சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டான். அப்போது முனிவர் இராவணனைப் பார்த்து, இலங்காபுரியை அரசுசெய்யும் அரசனொருவன் உளளும். அவன் சமுத்திரத்தில் விழ்ந்துவிட்டானென்பதைக்கேள்வியுற்ற அவனது தாயார் மனக்கவலையால் உயிர்துறந்துவிட்டாள். இதுதான் அவ் விடத்திலுள்ள விசேஷசம்பவம். வேறு யாதும் யான் அறியேனென்று சொன்னார். அந்தச் சொல்லைக் கேட்டவுடன் இராவணன் மயங்கிப் பூமியில் விழுந்து பெருமூச்செறிந்து புலம்பினான். அவ்வேளையில் முனிவர் இராவணனைநோக்கி, நீ யாதுகாரணத்துக்காகப் புலம்புகின்றாயென வினவ, இராவணன், இறந்துவிட்டானென்று நீர் சொல்லிய பெண் எனது தாய். நான் இலங்கையை அரசுசெய்யும் அரசன். என்பெயர் இராவணன். எனது தாயாருக்காகவே இவ்விடம் வந்து மிகுந்த வாதனைகளெல்லாம் அனுபவித்துக் கோணநாயகரிடத்தில் இவ் விளங்கத்தை வாங்கினேன். நான் இலங்காபுரிக்குப் போவதற்கு முன்பாக எனது தாயார் இறந்துவிட்டபடியால் இச் சிவலிங்கத்தை யான் இனி என்ன செய்யவேண்டும்? என்று முனிவரைக் கேட்டான். முனிவர் அதற்கு உத்தரமாக, நீ உனது தாயார் இறந்துவிட்டானென்றுத் துக்கத்தினால் புலம்புகின்றாய். ஆனால், சைபிலே சிவலிங்கத்தை வைத்துக்கொண்டு அழுவது

தகுதியில்ல. அவ் விவகாரத்தை என் கையிலே தருவாயாக என்று சொன்னார். இராவணனும் அதற்கிசைத்து சிவலிங்கத்தை முனிவர்கையிற் கொடுக்க, அவர் அதை வாக்கி, திரிகோண சலத்துக்கு நிருத்திக்கில் வைத்துவிட்டு, பின்பு இராவணனை நோக்கி, பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினார்.

கேளும் இராவணா! பூமியிலே, பிறப்பதும் இறப்பதும் அவசரம் வினைப்பயனின் படியன்று வேறொன்றல்ல. தோற்றப்படுமும் பொருட்களெவையோ அவையாவும் தோற்றியவிடத்திற்குணை பின்னும் போயொடுங்கும். நீர்மேற் குமிழிபோலவும், ஆகாயத்தின் மின்போலவும் உண்டாகி மறைகின்ற இவ்வுடம்பை மெய்யென்றுணர்வது தப்பிடும். தாய் தந்தை மனைவி மக்கள் முதலிய உறவினர்களுல்லாம் வினைப்போகத்தினால் வந்தவர்கள். அவர்கள் நமக்குத் துணையென்று அறிவுடையோர் ஒருபொழுதும் எண்ணார்கள். இறந்தவர்களுக்காகத் துக்கிப்பது மடமையேயன்றிப் பிறிதொன்றல்லவென்று பலவாறான தேற்றாவைச் சொல்லி, அவனுடைய துக்கத்தை ஒருவாறு சாந்தி செய்து, பின்னுஞ் சொல்லுவார்: இராசனே! உலகத்தில் அரிய தலங்களைச் செய்தும், புண்ணியதீர்த்தங்களில் முழுகியும், சிவ தலங்களைத் தரிசித்தும், விசுத்தானே நோற்றும் புத்திரர்களைப் பெறுவது, தாங்கள் நற்கதி அடைதற்பொருட்டேயாம். ஆஃ! உதவ வாறெனில், சிவபெருமான் அருளிய ஆகமங்கலிற் சொல்லிய பிரகாரம் கன்மாதி முதலிய சமக்கிரியைகளைப் புத்திரர் செய்து நிறைவேற்றுவதேயாம். ஆதலால் உன் தாயாருக்கு நீ செய்ய வேண்டிய கன்மாதியை இந்தப் புண்ணியக்ஷேத்திரமாகிய திரிகோணசலத்திற் செய்து நிறைவேற்றுவாயானால் உனது தாய் நற்கதியடைவாள். இதில் நீ சற்றும் ஐயங்கொள்ளவேண்டாமென்று சொன்னார். அப்போது இராவணன் முனிவரை நோக்கி, ஐயா! இந்தத் திரிகோணசலம் மிகுந்த மாட்சிமையுடைய புண்ணியக்ஷேத்திரமென்று சொன்னீர். யாதுகாரணத்தினால் மகத்துவமுடையது? அச்சரித்திரத்தை அடியேனுக்கு விபரமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அப்படியே சொல்லுகிறேனென்று முனிவராக வடிவெடுத்துவந்த விஷ்ணுமூர்த்தி தெசுவினைகலாசமாகிய திரிகோணசல மான்மியங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

கேள்பு இராவண! இந்தத் திரிகோணசலத்தின் மகத்
 துவக்களை விபரமாகச் சொல்லுகற்கு யான் வல்லவனல்ல.
 ஆனால் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன். இந்த இலங்கைமண்ட
 லத்திற் பொன்னுவக வாகிகளாகிய குபேரன் முதலிய தேவர்கள்
 இருந்து இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்ததினால் இவ் விலங்கைக்கு
 ஈழமண்டலமென்னுமொர் பெயருண்டாயிற்று. அன்றியும்,
 சிவபெருமான் திருவுளங்கொண் டெழுந்தருளியிருக்குஞ்
 சிவஸ்தலங்களுளொன்றாகி, பாலாவிதாறு சூழப்பட்ட மாதோட்
 டமென்றழைக்கப்படும் திருக்கேதீச்சரத்தையும், அகத்திய
 முனிவர் மாவலிகங்கைக்கரையிற் பூசித்த சுயம்புலிங்கமானது
 எழுந்தருளியிருக்குங் கரசையப்பதியையும், சுப்பிரமணியக்கட
 வுளுடைய திருக்கரத்திலிருக்கும் வேலாயுதமானது பூர்வீகத்
 திற் பூமியின்கண் வந்து வீற்றிருந்த வெருகற்பதியையும்,
 சுப்பிரமணியக்கடவுள் தேவிமாருடன் எழுந்தருளியிருக்குந்
 தலங்களுளொன்றாகிய திருக்கோயிலென்னுந் தலத்தையும்,
 பூலோகத்தின் மத்தியிலிருந்து மேருமலையானது பிரகாசிக்குந்
 தன்மைபோல இலங்கைமத்தியில் மிகுந்த மாட்சிமைகொண்டு
 வளர்ந்தோங்கியிருக்குந் சிவனொளிபாதமலையையும், அகத்திய
 முனிவர் திருமணக்கோலங் காண்பதற்கு தெஷிணகலைக்கு
 வந்து சிவபெருமானைச் சிலகாலம் பூசித்துக்கொண்டிருந்த
 சமுனிமலையையும், சுப்பிரமணியக்கடவுள் வள்ளியையகையத்
 திருமணம்புணர்ந்து முத்துவிங்கதேசிகருக்குத் தரிசனக்காட்சி
 கொடுத்ததுத் தடுக்கதாண்டடிமைகொண்டு எண்ணிலாத் திரு
 விளையாடல்களைச் செய்திருக்கின்ற கதிரைமலையையும், மாரு
 தப்பிரஸீகவல்லியின் குதிரைமுகத்தை மாற்றிய தீர்த்தமுண்டா
 யிருக்கும் கீரிமலையையும், ஆறுமுகக்கடவுள் அடியார்களுக்கு
 அணக்காகஞ் செய்யுப்பொருட்டு மனமுவந்து எழுந்தருளியிருக்
 கும் உகந்தமலையையும், இன்னும் ஆரீணக விசேஷ ஸ்தலங்க
 ளையும் தீர்த்தங்கலையும் தன்னுடக்கியிருக்கும் இலங்கைமண்
 டலத்தில், மிகுந்த மாட்சிமைபொருந்திய இத் திரிகோணசல
 மானது எந்தத் தலத்திற்கும் மிக மேலானதாயிருக்கும். பூலோ
 கத்திலுள்ள நவகோடி சத்திர்பீடத்தில் இது ஆதிசத்திர்பீட
 மென்று சொல்லப்படும். இத்திரிகோணசலத்தைத் தெஷிண
 கலைமென்றும், இவ்விடத்திலுள்ள தீர்த்தத்தைப் பாவ

ராச தீர்த்தபென்றும், இக்கலத்துக்குரிய விருஷத்தை கிவெத
 கூவிளமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இம்மலைச்சார்பில் வண்டுக
 ளானது புஷ்பங்களில் மொய்த்திருப்பதுபோல சதாகாலமும்
 தேவர்கள் முனிவர்கள் யோகிகள் யாவரும் வசிப்பார்கள். பிச
 மாவும் விஷ்ணுவும் காலந்தவறாமல் கோணநாயகருடைய திரு
 வடிகளைப் பூசைசெய்துகொண்டிருப்பார்கள். எண்ணுக்கடங்
 காத வைசவர்களும் காளிகளும் மலையைச்சுற்றிக் காவலாக
 நிற்பார்கள். மாவலிகங்கை இடைகலையாகவும், காவேரிகங்கை
 பிங்கலையாகவும், ஆகாயகங்கை சுழமுனையாகவும் மலையின்
 கீழாகப் பாய்ந்து, கோணநாயகருடைய பாதங்களை விளங்கிச்
 செல்லும். பாதாளலோகத்தெல்லைவரைக்கும் ஊடுருவி, அண்டமு
 கட்டையளாவி வளர்ந்து, சொல்லப்பட்ட மூன்று கங்கைக்கும்
 நடுவிற் சுழத்திரத்திலிருக்கும் இம் மலையானது, முக்கோண
 வடிவுடையதாகப் பக்கங்களில் ஏழு குகைகளையும் நடுவிலோர்
 தமனியமண்டபத்தையும் தன்னுடடக்கியிருக்கும். மலைக்குக்
 கீழ்க்குத்திசையிலிருக்கும் குகைவழியாக ஆகாயகங்கை வரும்.
 தெற்குத்திசையிலுள்ள குகையில் உருத்திரமூர்த்தி வசித்திருப்
 பார். மேற்குத்திசையிலுள்ள குகை விஷ்ணுலோகத்துக்குப்
 போகும் பாதையாகவிருக்கும். வடக்குத்திசையிலுள்ள குகை
 யில் முனிவர்கள் இருந்து தவஞ்செய்வார்கள். தென்மேற்குத்
 திசையிலுள்ள குகையில் வெள்ளியினுற்செய்யப்பட்ட ஓர்
 கோயிலுண்டு. அக்கோயிலை ஓர் பூதம் காத்திருக்கும். வட
 மேற்குத்திசையிலுள்ள குகை பாதாளலோகத்துக்குப் போகும்
 பாதையாகவிருக்கும். வடகீழ்க்குத்திசையிலுள்ள குகை
 போஷத்தைக் கொடுக்கு மிடமாயிருக்கும். இதில் முன்சொல்
 லப்பட்ட தமனியமண்டபத்தின் நடுவாகவிருக்கும் இரத்தினசிங்
 காசனத்தில் உலகமாதாவாகிய பிடியனைமென்னடை சநீ
 தராகக் கோணநாயகர் எழுந்தருளியிருப்பார். இத்திரிகோண
 மலைக்கு சோமவாரம், சுக்கிரவாரம், சிவராத்திரி, திருக்கார்த்
 திகை, பங்குனிஉத்தரம் முதலாக பற்றும் புண்ணியகாலங்க
 ளிலும் வந்து அபிஷேகஞ்செய்வித்து, விஷ்வத்தினால் அருச்
 சனை செய்விப்பவர்களும், திருவிளக்கீசுற்றி வைப்பவர்களும்
 இம்மையில் இந்திரபோகத்தை யனுபவித்து, மறுமையில் மோக்ஷ
 வீட்டைப் பெறுவார்கள். சதாகாலமும் இம் மலையைத் தரி

சிப்பவர்கள் பெறும் பேற்றை இன்னதென்று சொல்வதற்கு யாவராலும் கூடாது முற்செனைக்களிற் றங்கள் செய்து கொண்ட தபோபலத்தினால் இத்தலத்தில் வந்து பிறப்பார்கள். இவ்விடத்தில் இறப்பவர்கள் யமதூதருடைய வாதணியின்றிக் தேவர்கள்கொணரும் புஷ்பரத்ததிலேறிப்போய்க் கோணையகருடைய பாதநிழலை யடைவார்கள். இவ்விடத்திற் செய்யுந் தானதருமங்களெல்லாம் ஒன்று கோடியாக விருத்திக்கும். அரசாரத்துடன் இம்மலைக்குச் செல்பவர்களும், இவ்விடத்திற் செய்யலாகாத குற்றங்களி லேதாயினுமொன்றைச் செய்பவர்களும் இரௌரவாதி நரகங்களில் விழுந்து வருத்தி, பின்னும் எளிய பிறவிகளாகப் பிறந்து வருத்தமடைவார்கள். அரசனே! இத்திரிகோணமலைக்கு மேலான தலமும், மாவலிகங்கைக்கு மேலான தீர்த்தமும், கோணையகருக்கு மேலான கடவுளும், சூயி அந்தரம் சுவர்க்கம் என்னும் மூன்று லோகங்களிலுங் கிடைப்பதரிதாகும். ஆசையால் உனது தாயாகிய இராத்திரிகரிக்கு இர்தப் புண்ணியதலத்திற் கன்மாதியைச் செய்து கிறைவேற்றுவாயானற் பெறுதற்கரிய மோக்ஷவீட்டை அடைவாள். இது சத்தியம் என்று இராவணனுக்குத் திரிகோணசலமான்யி யத்தை முனிவராகிய விஷ்ணுமூர்த்தி சொல்லிமுடித்தார்.

கன்னிகைத்தீர்த்தம் உற்பத்தியான சரித்திரம்

—o—o—o—

அப்போது முனிவர் சொல்லியவற்றையெல்லாம் இராவணன் கேட்டுத் தனது தாயாருக்கு இப்புண்ணியதலத்திற்றானே கன்மாதியைச் செய்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்னும் விருப்பங்கொண்டு, முனிவரை நோக்கி, ஐயா! நீரே ஆசாரியராக விருந்து, என் தாயாருக்குக் கன்மாதியைச் செய்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அதைக்கேட்ட முனிவர், மிகுந்த சந்தோஷங்கொண்டு, அப்படியே செய்கிறேன் வாருமென்று இராவணனை அழைத்துக்கொண்டு, திரிகோணாலைக்கு மேற்குத்திக்கிலுள்ள கனனிகா என்னுந் தலத்துக்குப்போய், அவ்விடத்தில் தனது கையிலிருந்த தண்டினால் ஏழிடத்தில் ஊன்றினார். முனிவர் ஊன்றிய ஏழு இடத்திலும் கடுஞ்சூடு, இளஞ்சூடு, கடுங்குளிர், இளங்குளிர் முகலிய ஏழுவகைப் பேதமுள்ள சலத்துடன் ஏழு கூவல் உண்டாகியது. அப்போது முனிவர் இராவணனை நோக்கி, இந்தப் பூங்காவனத்தில் தெய்வப் பெண்கள் எப்போதும் வந்து விளையாடிப்போவதால், இக்கனனிகா மிகவும் விசேஷமான தலமாயிருக்கும். இத்தீர்த்தமானது, பாதாளலோகத்திலிருந்து உற்பத்தியானது. இது குமரிதீர்த்தமென்று அழைக்கப்படும். இவ்விடத்தில், இறங்கவர்களுக்கு அந்தியேட்டி செய்து, இத்தீர்த்தத்திற் பிண்டமிடுவார்களானால் கெயை முதலிய நதிகளில் இறந்தவர்களடையுள் கதியிலும் பெருமிதமான கதியை அடைவார்கள் என்று முனிவர் சொல்ல, இராவணன் முனிவருடைய பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்து, சுவாமி! தேரீரைப்பார்க்கினும் பெரியார் யான் ஒருபோதுங் கண்டதில்லை. இனிக் காலதாமதஞ் செய்யாமற் கன்மாதியைச் செய்து முடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, அந்தியேட்டிக்கு வேண்டிய பொருட்களை அழைப்பித்துக்கொடுத்தான். அப்போது முனிவர் ஓர் மண்டபம் கட்டுவித்து, அதிலிருந்து ஆகமவிதிப்படி அந்தியேட்டி செய்து, இராத்திரிகரியினுடைய உயிரை மகாசூலப்பிரயோகத்தினால் அழைத்து, முடியப்பட்ட புற்றளிகையி லாவாசித்து, தகனஞ்செய்து, மற்றும் கிரகங்களையும் முடித்துப் பின்பு, பாஷாணஸ்தாபனஞ் செய்து, இரா

வண்ணுடைய கையினால் எள்ளுக்கண்ணீரு மிறைப்பித்து, பின் டயிடுவித்து, பின்பு இராவணனை நோக்கி, இதோவிருக்கும் பாஷாணத்தை உனது புயத்தில் வைத்துப்போய்க் கன்னிகைத் தீர்த்தத்திற் போட்டு ஸ்ரானஞ்செய்து வருவாயாக வென்றார். அப்படியே இராவணன் செய்து முடிக்க பின்பு, விபூகிகொடுத்து, ஆசீர்வாதஞ்செய்து, இராவணனையும் அழைத்துக்கொண்டு திரி கோணைத்துக்கு வந்து, உனது தாயார் நற்கதியடையவேன் டுமென்று நினைத்துக்கொண்டு கோணராயகருடைய திருப்பா தங்களை நமஸ்கரித்துவாவென்று சொல்ல, அவனும் அப்படியே செய்து முடித்தான். அதன்பின்பு முனிவர் இராவணனை அழைத்துக்கொண்டு மலையடிவாரத்தில் வந்து, பலவித தானங் களையும் கொடுப்பாயாகவென்று சொன்னார். அப்போது சிவ பெருமான், பிரமா, விஷ்ணுவாகிய முனிவர் இம்மூவரும் பிரா மணவடிவத்துடன் இருந்து, முகிற்கூட்டங்கள் பொன்மழையைப் பெய்தாலொப்ப இராவணன் கொடுக்குந் தானங்களை வாங்கினார்கள். பின்பு அம்மூவரும் இராவணனை நோக்கி, உனது தாயார் மேலான பதனியைப் பெறுவாளென்று ஆசீர்வதித்து, தனித்தனியே ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு இலிங்கம் அவன் கையிற் கொடுத்து, இந்த மூன்று இலிங்கத்தையும் இம் மலையின் மூன்று கோணத்திலும் வைப்பாயாகவென்று சொல்லி மறைத்து போனார்கள். அப்போது, இராவணன் அகிசயமுற்று, கோண மலையை மும்முறை வலஞ்செய்து, கோணராயகருடைய பாதங் களை நமஸ்கரித்து, மூன்று இலிங்கத்தையும் மூன்று கோணத்தி லும் வைத்து, சுவாமியிடம் விடைபெற்றுத் தேரிலேறிக்கொண்டு இலங்காபுரிக்குப் போனான். முனிவர் அந்தியேட்டிசெய்து தர்ப்பைசுட்டபோதில் இராத்திரிகரி பதைபதைத்து உயிர் துறந்தாள் என்பதை இராவணன் அறியாதவனாகி, இலங்கா புரியை அடைந்து, தனது தாயை நினைத்துச் சில நியிஷங்க ளாகத் துக்கித்து, பின்பு தேற்றாவுகொண்டு இராச்சியபரி பாலனஞ் செய்திருந்தான்.

விஷ்ணுமூர்த்தி உண்டாக்கிய எழு கூவல்களுந் தற்காலம் இருக்கின்றன. இவ்வூரவர்கள் அங்கீடத்திற்குளே அந்தி யேட்டி செய்விக்கின்றார்கள்.

இராமர் சரித்திரம்

- ௨௩ -

பின்பு இராவணன் இலங்காபுரியை அரசுசெய்துவரும் நாளில், அயோத்தியிலிருந்து அரசுசெய்த தசரதச் சக்ரவர்த்தியின் குமாராகிய ஸ்ரீராமர் இலங்கைக்கு வந்து, துட்டசண்டராகிய இராவணன் குர்பகர்ணன் கவந்தன் கரணூர்ஷணன் முதலிய இராசுகர்கள் எல்லோரையும் கொன்று, விபீஷணனை இலங்கைக்கு அரசனாக்கிவைத்து, பின்பு சீதாதேவி இலங்குமணன் முதலியவர்களைத் திரிகோணசலத்துக்கு வந்து, கோணலிகரையும் பிடியன்னமென்னடை யம்மையையும் தரிசித்து, வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு சென்றார்.

வரராமதேவர் சரித்திரம்

—~~~~~—

அரசன்பின்பு, சோழமண்டலத்திலிருந்து அரசுசெய்த மணலீகிசண்ட்சோழனின் வம்மிசத்தவராகிய வரராமதேவர் என்பவர், சிவபெருமான்பேரிற்கொண்ட அன்புயிருதியினால் அவரொழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவதனங்களெங்குஞ் சென்று தரிசிப்பதிலும், சிவபூஜை செய்வதிலும், சிவசரித்திரங்களைக் கேட்பதிலும், சிவனடியார்களைச் சிவனெனப் பாலித்து அவர்களுக்கு அன்னசொர்னம் கொடுத்துப் பாதுகாப்பதிலும் தனது காலத்தைக் சழித்துவந்தார். அப்படியே செய்துவருவானில், ஒருநாள் திரிகோணசல பான்மியத்தைக் சேர்வியுற்றவுடன் அல்விடம் போய்ச் சுவாமியைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பமுடையவராகி, மந்திரியை நோக்கி, நாம் திரிகோணசல தரிசனம் செய்யவேண்டியிருப்பதால் ஆகவேண்டியவகளைத் திட்டஞ்செய்வாயென்று கட்டளையிட்டார். அப்போது மந்திரியானவன் பிரயாணத்துக்கு வேண்டியவகையெல்லாஞ் செய்து முடித்து அரசருக்கு அறிவிக்க, அவரும் மகிழ்ச்சிகொண்டு மந்திரிமுதலானவர்களுடன் மாளிகையை விட்டுப் புறப்பட்டு வந்து, பசக்கலத்திலேறித் திரிகோணசல சமுத்திரக்கரையில் வந்து இறங்கினார். அதன்பின்பு, வரராமதேவர் கோணமலையைத் தரிசித்துக்கொண்டு, பாவநாச தீர்த்தத்தில் இறங்கி ஸ்நானஞ்செய்து, அதுட்டானம் முடித்துக்கொண்டு, திருக்கோயிலுட் பிரவேசித்து, கோணலிங்கரையும் தேவியையும் கண்டு, சுவாமி! இந்தப் புண்ணியக்கூத்திரத்தில் தேவரீர் எழுந்தருளியிருப்பதை இந்தநாள்வரையிலும் யான் அறியாதிருந்தேனே என்று சொல்லி, ஆந்தவருவி சொரிய, நாவானது குழற, பலவித தோத்திரங்களைச் சொல்லி, அட்டாங்கமஸ்காரம் செய்து போனார். பின்பு, திரிகோணசலத்தில் சிலகாலம் தங்கியிருந்து, நித்தியமுங் காலத் தப்பாது கோணநாயகருடைய பாதாமிர்தங்களைப் பூசைசெய்து வணங்கிவந்தார். ஒருநாள் கோணநாயகர் வரராமதேவர்பேரிற் திருவிழிக்கடைபரப்பி, அன்பனே! நீ இத் திரிகோணசலத்தின் மகத்துவத்தையறிந்து, இவ்விடம் வந்து மிகுந்த பத்தியுடன் காடோறும் நம்மைத்

தரிசனஞ்செய்துவருகின்றாய். ஆனால், இனி உனது தேசத் திற்குச் சென்று, சத்துருக்களை வென்று, சகலசம்பத்துங் குன்றாமலிருந்து இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்து, பின்பு கமது பதவியில் வந்து சேருவாயாகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதைக்கேட்ட வராமதேவர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்து, பின்னுள் சிலநாளிருந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்துவந்தார். அதன்பின்பு, மிகுந்த திரவியங்களையும் பலவித இரத்தினபாணங்களை யும் மலையின்சிகழாகவிருந்த ஓர் சுவலிற் சேமித்து, அத்திரவியங்கள் இவ்வளவென்றெழுதப்பட்ட ஓர் செம்பேட்டையும் அதில் வைத்துவிட்டு, திரிகோணசலத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து, கோணநாயகரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு, சோழமண்டலம் போய்ச்சேர்ந்து, மனூர்திருன்றாமற் கோணநாயகருடைய திருவடிகளை மறவாக சிந்தையுடன் இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்துவந்தார். அக்காலத்தில், கோணநாயகருடைய அனுக்கிரகத்தினால் வராமதேவரின் மனைவி கருப்பமுற்றுப் பத்து மாதமுஞ் சென்றதன்பின்பு, கவக்கிரகங்களும் கோணகேர்திவங்களில் ஆட்சி உச்சமாயிருக்கச் சபலக்கினத்தில் ஓர் ஆண்மகவைப் பிரசவித்தாள். அஃதறிந்த வராமதேவர் பிராமணர் முதலியவர்களுக்கு அன்னசொர்னங்களை அள்ளியிறைத்து, கோணநாயகருடைய கிருபையினால் நமக்குக் கிடைத்த பாக்கியம் இதுவென்று சொல்லி, குழந்தையை இருகையாலும் எடுத்து, பூரணசந்திரோதயம்போல விளங்கும் முகத்தை உற்றுப்பார்த்தார். அப்போது குழந்தையின் செற்றியில் விலங்கின் கொம்பு போன்ற ஓர் சிறு கொம்புண்டாயிருப்பதைக் கண்டு, குளக்கோட்டன் என்னும் நாமந்தரித்து, மிகுந்த பரிவுடன் வளர்த்துவந்தார். பிந்துவயது சென்றதன்பின், வேதம் ஆகமம் ஸ்மிருதி முதலியவைகளையும், ரதகஜதுரகபரிகைகளையும், தனுர்வித்தைகளையும் கற்பித்தார். அப்போது குளக்கோட்டன் மற்றும் நூல்களெல்லாவற்றினும் பதி நூல்களையே மிகுந்த கவனமாகப் படிப்பாராயினர். சிலகாலஞ் சென்றதன்பின்பு, ஒருநாள் சூரியகுலத்து அரசர்களின் குருவாகிய வசிட்டமுனிவர் வராமதேவருடைய கொலுமண்டபத்துக்கு வந்தார். அது கண்ட அரசர் ஆசனம்விட்டெழுந்துபோய், அவருடைய பாதங்களே வணங்கி, அழைத்துவந்து, ஓர் ஆசனத்தில் இருத்திய

பின்பு தனது மனைவியையும் குளக்கோட்டையும் அழைப்பித்து, முனிவருடைய பாதங்களை வணங்கிப்போகும்படி உடனையிட்டார். அவர்களும் அப்படியே செய்து, விடைபெற்றுக்கொண்டு போனார்கள். அதன்பின்பு, வசிட்டமுனிவர் வராமாதேவரை நோக்கி, கேளும் இராசனை! கோணாயகருடைய கிருபையினால் உமக்குக் கிடைத்த புத்திரன் சாமுத்திரிக நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட முப்பத்திரண்டு லக்ஷணங்களு மமைந்தவனாகவும் வாலைப்பருவமடைந்தவனாகவும் இருப்பதனால், காலநாமதஞ் செய்யாமல் அவனுக்கு முடிசூட்டி, இராச்சியபாரத்தை ஒப்புவிக்கக்கடவாயென்றார். அதுகேட்ட அரசர் மிகுந்த சந்தோஷங்கொண்டு, சுபமுகூர்த்தம் வைப்பித்து, பட்டணத்தை அலங்காரஞ்செய்தார். பின்பு முகூர்த்ததினத்தில், ரதகஜ தூசபதாதிகளும் மந்திரிபிரதானிகளும் இருபக்கத்திலும் சூழ்ந்துநிற்க, சந்தசமுத்திரங்களும் வகோபித்தொலித்தாற்போலப் பேரிடை முதலிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, அந்தணர் ஆசீர்வாதஞ்செய்ய, சகலவித ஆடம்பரத்துடன் வசிட்டமுனிவர் தன் இருகரத்தினாலும் நவரத்தின கிரீடத்தை எடுத்துக் குளக்கோட்டனுடைய சிரசிற்கு மரித்து ஆசீர்வதித்தார். பின்பு, குளக்கோட்டுமகாராசன் சிம்மாசனத்தைவிட்டு எழுந்து வசிட்டமுனிவரையும் தாய்தந்தையரையும் நமஸ்கரித்தான். அப்போது வசிட்டமுனிவர் குளக்கோட்டுமகாராசனுக்கு வாழ்த்துதல்செய்துகொண்டு, தன் ஆச்சிரமம் போய்ச் சேர்ந்தார். அதன்பின்பு, குளக்கோட்டுமகாராசன் இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துவரும் நாளில், வராமாதேவர் இகவாழ்வைவித்துக் கோணாயகருடைய பாதாசனத்தினை யடைந்தார். அப்போது குளக்கோட்டுமகாராசன் பிதாவுக்குச் செய்யவேண்டிய சுமக்கிரியைகளைத்தையும் விதிப்படி செய்துமுடித்து, பின்பு பிரசைகளைல்லாம் புகழ்ந்து வாழ்த்தொலிசெய்யும்படியாக எட்டுணையேனும் பனுவீதிஞன்றும் செக்கோல்செலுத்தி இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துவந்தான்.

குளக்கோட்டுமகாராசா திரிகோணசலத்தில் திருப்பணிசெய்துமுடித்த சரித்திரம்

பின்பு சோழமண்டலத்திலுள்ள ஓர் பிராமணர் சிவபெருமான் எழுந்தருளிபிருக்குந் தலங்களெங்குந் திரிந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு, திரிகோணசலத்துக்கு வந்து, கோணலிங்கரையும் பிடியன்னமென்னடையர்மையையுந் தரிசித்துப் பின்பு மலைச்சாரலில் இறங்கிப் படுத்து சித்திரைசெய்தார். அவ்வேளையில் ஓர் பூதமானது வந்து வேதியனைத் தட்டியெழுப்பி, நீர் யாவர்? என்கிருந்து வருகிறீரென்று வினவிற்று. அப்போது பிராமணர் பூதத்தைநோக்கி, நான் சோழமண்டலத்தில் இருப்பவன். சிவசுலபாத்திரை செய்துகொண்டு, கோணலிங்கரைத் தரிசிக்கும்பொருட்டு இவ்விடம் வந்தேனென்று சொன்னான். அவ்வேளையிற் பூதமானது பிராமணரைநோக்கி, சோழமண்டலத்தை அரசுசெய்த வரராமதேவர் இவ்விடம் வந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு போகுபோது, இம்மலையின் கீழுள்ள ஓர் கூவலில் அனேக திரையங்களைச் சேமித்தவைத்து, அக் கூவலைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும்படி எனக்குந் சட்டனையிட்டுப்போனார். இச் சங்கதியை வரராமதேவருடைய பிள்ளைகளுக்குத் தெரிவிப்பாயென்று சொல்லிப் போயிற்று. பின்பு, பிராமணர் சிவநாளிந்து, கோணலிங்கரைத் தரிசித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, சோழமண்டலஞ் சென்று, புத்தஞ்சொல்லிப யாவற்றையுந் குளக்கோட்டுமகாராசனுக்கு விபரமாகச் சொன்னார். அப்போது குளக்கோட்டுமகாராசன் திரிகோணசலதரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்று கன் உள்ளத்தில் நிர்மாணித்து, மந்திரிகளை நோக்கி, யான் திரிகோணசலத்துக்குப் போய்கோணநாயாரைத் தரிசித்து, அவ்விடத்தில் ஓர் திருப்பணியையுஞ் செய்துமுடிக்கவேண்டி, யிருப்பதால் அதற்குறித்த எத்தனக்கள் செய்து பிரயாணப்படுங்கள் என்று கட்டனையிட்டான். அப்போது மந்திரிகள், மனகிளைகின்படி சையினிற் செய்துமுடிக்குந் திறையுடையவர்களுந், சிற்பநூல்

வல்லவர்களுமாகிய உலககுருஆசாரி, சித்திரகுருஆசாரி, சதுர்வேதகுருஆசாரி, அட்சரகுருஆசாரி, வாமதேவகுருஆசாரி என்னும் ஐந்து ஆசாரிமார்களையும் அழைத்துக்கொண்டு, வேண்டிய திரவியங்களையும் ஓர் மாக்கலத்தில் ஏற்றி, சேனை தளங்களையும் பிரயாணத்துக்கு ஆயத்தப்படுத்தி, அரசனுக்குத் தெரிவித்தார்கள். கோணநாயகருடைய பாதாரவீர்தமென்னுந் தெய்வத்தினுற் பிறவியாகிய சமுத்திரத்தைக் கடக்கப்போகின்ற குளக்கோட்டுமகாராசன், மிகுந்த சந்தோஷங்கொண்டு, சகல ரோடும் மாக்கலத்தில் ஏறி, கோணநாயகர் எழுந்தருளியிருக்கும் சமுத்திரக்கரையில் வந்து இறங்கினார். பின்பு குளக்கோட்டுமகாராசன் சிரசின்மேற் கூப்பிய கையுடன் கோணமலைமேய மும்முறை வலம்வந்து, பாவநாசதீர்த்தத்தில் இறங்கி ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு, திருக்கோயிலுட் சென்று, அட்டாங்கயாஸ்காஷஞ்செய்து, அன்றபடுமெழுக்கென மனமிகவுருக உரோமஞ்சிவிர்ப்ப ஆணந்த அருவி சொரிய பாவசங்கொண்டு, சிலநாழிகைவரைக்குங் கோணநாயகருடைய பாதங்களை வணங்கி நின்று, பின்பு தனது பிதாவாகிய வரராமதேவர் பொன்னிரப்பி வைத்திருக்கும் கூவலை நாடிப் போனார். அப்போது, பூதமானது எதிர்கொண்டு வந்து, இராசனே! உமது பிதாவானவர் இக்கூவலில் மிகுந்த திரவியங்களைச் சேமித்து வைத்து, இச் செப்பேட்டையும் என் கையிற் றந்து, காவலாக வைத்துப்போனார். ஆகையால் இத்திரவியத்தையும் செப்பேட்டையும் ஏற்றுக்கொள்ளுமென்று சொல்லி ஒப்பித்தது. அதன்பின்பு, குளக்கோட்டுமகாராசன் தனது முதன்மந்திரியை நோக்கி, ஆதியாகிய கோணநாயகரும் பிடியன்னமென்னையம்மையும் எழுந்தருளியிருப்பதற்கு, இத்திரலோகத்தினுயில் லீயென்று சொல்லத்தக்க ஓர் கோயிலைக் கட்டிமுடிக்கக்கடவாயென்று கட்டளையிட்டான்.

அப்போது மந்திரி மிகுந்த சந்தோஷங்கொண்டு, முன்பு இராவணனால் கோணமலையில் வெட்டித்திறந்திருக்கும் இடத்தில் ஒருபகுதியை உலகத்தவர்கள் எக்காலமும் காணாப்படியாக விட்டு, மற்றப் பங்கைக் கற்களினால் அடுக்கிக் கட்டியடைத்து, பின்பு சுபுமுகூர்த்தத்தில் அத்திரவியமிட்டு, சாதிக்கற்

களிநூல் நளவரிசை யிசைத்து, ஆகாயகங்கை மாலவிகங்கை
 உவேரிகங்கை என்னும் மூன்று கங்கையுள் சந்திக்கும் சுழி
 முனையில் நவரத்தினங்களினால் முக்கோணமாக ஓர் சபை
 யைக் கட்டி முடித்து, பொற்றகட்டினால் மேற்றளமிசைத்து,
 அதன்மேற் கற்பலகை பரவி, நடுவணாகப் பூசும்பழப் பிரமாண
 மோர் துவாரம்விட்டு, அதன்பேல் தூபிக்குச்சொன்ன அங்கி
 ஷப்படி தூபிசெய்துமுடித்து, பொற்சிகரமும் வைத்து, பின்பு
 முக்கோணசபையின் நடுவணாக இரத்தினங்களினால் ஓர் சிங்கா
 தனமியற்றி, அதன்நடுவிலும் பூசும்பழமளவோர் துவாரம்விட்டு,
 சிங்காதனத்துக்கு இருபக்கத்திலும் இரண்டு தூண்டாமணி
 விளக்கு விதிப்படி செய்வித்துத் தூக்கி, பின்பு அர்த்தமண்
 டபம் மகாமண்டபம் முதலிய மண்டபங்களையும், விராயகர் சப்
 பிரமணியர் முதலிய தேவர்களுக்கு ஆலயங்களையும், திருமஞ்
 சனசாலை யாகசாலை பாகசாலை புட்பசாலை வாகனசாலை விழா
 மண்டபம் முதலியவைகளையும் இரத்தினப்பிரகாசமாக விதிப்
 படி கட்டிமுடித்து, ஐந்து வீதியுள் திருத்தி, பாவநாசங்களைய
 யும் வெட்டி, படித்துறைகளும் கட்டி, தாபரைத்தடாகங்கள்
 கூவல்கள் பிரமாலயங்கள் படங்கள் அன்னசத்திரங்கள் நாற்
 கால் மண்டபம் ஆரிரக்கால் மண்டபம் குளக்கோட்டுமகாராசன்
 வசிப்பதற்கு மாளிகை சத்திரகார்த்தமேடை முதலியவைகளையு
 ஞ் செய்துமுடித்து, நந்தவனங்கையு முண்டுபண்ணி, ஐந்த
 மாவனத்தைச்சுற்றி மதிலுக்கட்டி, நாலுவாயிலும் விடுத்து,
 ஒவ்வொருவாயிலிலும் ஆகாயத்தையளாவுப்படியாக நாலு கோபு
 ரங் கட்டி, சிகரங்களும் வைத்து, மதிலுக்குப் பிற்பக்கத்தில்
 தெப்பக்குளமும் வெட்டி, அக்குளத்திற்கு மேற்குத்திக்குக்
 கின்ற வெள்ளைவில்வ விருகூத்தடியில் தெப்பத்திருநாளுக்குக்
 கோணநாயகர் வந்து வீற்றிருப்பதற்கு அலங்காரமான ஓர் மண்
 டபமும் கட்டிமுடிப்பித்தான். அதன்பின்பு, கோணநாயகரை
 யும் பிடியன்னமென்னடையப்பையையுள் திருக்கோயிலுள் வைத்
 துப் பிரதிஷ்டைசெய்வதற்கு, குளக்கோட்டுமகாராசன் தங்
 குலகுருவாகிய வசிட்டமுனிவரை வரும்படியாக நினைத்தான்.
 அப்போது வசிட்டமுனிவரும் அவ்விடம் வந்து, ரும்பாபிஷே
 கஞ் செய்வதற்குச் சுபமுகூர்த்தம் வைத்து, குளக்கோட்டுமகா
 ராசனுக்குத் தெரிவிக்க, அரசன் அளவிடற்கரிய சந்தேகவுக்

கொண்டு, வீதிகளெங்கும் பூம்பந்தர்களிடீடு, வாழைகள் சுட்டி, பூரணகுழப்பங்களும் பாலிகைகளும் வைத்து, விளக்கேற்றி, சொர்ணிலோகம்போலச் சிங்காரஞ் செய்கித்தான். அதன் பின்பு, வசிட்டமுனிவர் சும்பாபிடேஷத்ததுக்குச் செய்பவேண்டிய கிரமங்களினைத்தையும் விதிப்படி செய்துமுடித்து, தேவர்கள் புட்பமாரிபெய்ய, முனிவர்கள் வாழ்த்தொலிசெய்ய, மங்கலவாத்கியங்கள் முழங்க, விபூதி பஞ்சாகார குத்திராகுத்தின் மேன்மை விளங்க, சிவனடியார்களின் வினைகள் நீங்க, தானதநாமங்க னோங்க, குளக்கோட்டுமகாராசன் மனமானது மகிழ்ச்சிசேதங்க, சைவசமயம் தழைத்தோங்க, கோணராயகரையும் பிடியன்மென்னடையம்மையையும் இரத்தினசிங்காசனத்தின் மீது தாடித்து, வேகவிதிப்படி சும்பாபிடேகஞ்செய்து, பின்பு விநாயகர் சுப்பிரமணியர் முகலிப தேவர்களையும் அவரவருக்குக் கட்டப்பட்ட ஆலயங்களில் வைத்துப் பிரதிஷ்டைசெய்து, குளக்கோட்டுமகாராசனுக்கு ஆசீர்வாதஞ்செய்து, வசிட்டமுனிவர் தமதிருப்பிடத்துக்குப் போனார்.

அதன்பின்பு, குளக்கோட்டுமகாராசன் ஆகமவிற்பன்னராகிய பாசுபதர்களைப் பூசைக்கு நியோகித்து, நாளொன்றுக்கு இரண்டவரை அரிசியும் மற்றும் பொருட்களும் குறைவறக் கொடுத்து, ஆறுகாலப் பூசையும் நடத்துவித்து, சந்தேஷவுளத்தனாயிருக்கும் நாளையில், திருவிழாக்காலஞ் சமீபித்தது. அப்போது குளக்கோட்டுமகாராசன், நவரத்தினங்களாற் சூயிற்றப்பட்ட திருவாபரணங்கள், சுடர்த்திருவாசிகை முதலிய திருவாசிகைகள், கணக்கில்லாத சத்திரசாமங்கள், அழகுபொருந்திய கீர்து தேர், பொற்கோடகங்கள் முதலியவைகளைச் செய்வித்து, சுபமுகூர்த்தத்தில் துவசாரோகணஞ்செய்கித்து, அங்கு சார்ப்பணம் யாகம் முதலிய மற்றும் அங்கங்கெல்லாம் சிறக்க, பலவித வாத்தியங்க ளொலிக்க, குடை கொடி ஆலவட்டம் கீழற்ற, சாமரையிரட்ட, சிவனடியார்கள் ஹச ஹச என்று சொல்லுஞ் சொல்லானது எவ்விடத்திலுந் தழைக்க, தேவர்கள் புட்பமாரி பெய்ய, பிடியன்மென்னடையம்மைய வாமபாகத்தினும் கந்தழூர்த்தி நடுகிலும் வீற்றிருக்கக் கோணராயகர் திருவிதிவருகின்ற திருக்கோலத்தை குளக்கோட்டுமகாராசன் கண்டு, டீபரா

னந்தங்கொண்டு, திருநாளை நடத்துவித்து, பங்குனி உத்தரத்தில் ரதோற்சவ தீர்த்தோற்சவங்களுக்குச் செய்வித்து, ஆணந்த சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருந்தான். இவையாவும் இற்றைக்கு நாலாயிரத்து நானூற்றொழுவத்தேழு (4477) வருடங்களுக்கு முன் நிகழ்ந்தவைகளேயாம். அதன்பின்பு, குளக்கோட்டுமகாராசன் ஒருநாள் நாற்கான்மண்டபத்தில் வந்திருந்து, ஆதிபாகிய கோணநாயகரின் நித்தியபூசைக்காக நாளொன்றுக்கு இரண்டவண அரிசி சோழமண்டலத்திலிருந்து அழைப்பித்து மற்றும்பொருட்களும் விடுத்து நித்தியநைமித்திகங்களிற் குறைவாராமல் நடத்திவருகின்றீர், நமக்குப் பிற்காலம் இதுகாரணங்களை யாவர் நடத்தப்போகிறார்களென்று தனக்குள்ளே ஆலோசித்து, பின்பு, அவ்விடத்திற்குள்ளே குளங்களைக் கட்டி வயல்வெளிகளைத் திருத்திவைப்பேனாயிற் கோணநாயகருக்கு ஒருபோதும் நித்தியநைமித்திகங்களுக்குக் குறைவராதென்று தீர்மானித்து, மாவலிகங்கைக்குச் சமீபமாயுள்ள ஓரிடத்தில் அல்லைக்குளம் என்று அழைக்கப்படும் குளத்தையுங் கட்டி, வயல்வெளிகளையுந் திருத்திச் செய்கைபண்ணுவித்தார். அவை அதிகம் பிரயோசனத்தைக் கொடாததுகண்டு, வெண்டாசன்குளம் முதலிய குளங்களையும் வயல்வெளிகளையுந் திருத்திச் செய்கைபண்ணிவைத்தார். அவைகளும் தன் மனதுக்குத் திருப்தியாகவிராததினால் மிகுந்த வியாகூலத்துடனிருந்தார்.

ஆடகசெளந்தரி சரித்திரம்

இஃகிவ்வாற்றுகூர், பலவளங்களுஞ் செறிந்த கவிக்கிதே சத்தில் அசோகமாரகரத்தை யாளும் அசோகசந்தரனென்னும் அரசனின் பனைவியாகிய மனோன்மணிகந்தரியென்பான் ஓர் பெண்மகவைப் பிரசவித்தான். அக்குழந்தையானது சீவி முடித்த குழலோடும், குறையாத பற்களோடும் பிறந்தது. அதைக் கண்ட அசோகசந்தரன் மிகுந்த அதிசயங்கொண்டு, சோதிடநூல் வல்லவர்களை அழைப்பித்து, பிள்ளையின் பலா பலன்களை விசாரித்தான். அப்போது சோதிடர்கள் அரசனை நோக்கி, இராசனே! இந்தக் குழந்தை பெண்ணாகவிருந்தாலும் செங்கொல்செலுத்தி அரசுசெய்யக்கூடிய இராசயோகத்திற் பிறந்திருக்கின்றது. ஆனால், இத்தேசத்தை ஆளமாட்டாது; பா தேசத்தை ஆளும். ஆயின், இக் குழந்தையை நீர் மாளிகையில் வைத்திருப்பிராயின், வேற்றரசர்கள் உம்மோடு யுக்தஞ்செய்து இராச்சியத்தைப் பறிப்பார்கள். தேசவளங்கள் குன்றும். இன்னும் பலவகையான இக்கட்டுகளும் உமக்கு வந்து நேரிடுமென்று சொன்னார்கள். அதைக் கேட்ட அரசன் மிகுந்த வியாகுலமுற்று, பந்திரிகளுடன் யோசித்து, ஓர் பொற்பேழை செய்வித்து, அதற்குள்ளாகப் பிள்ளையை வைத்துப் பூட்டி, சமுத்திரத்தில் விடுவித்தான். அப்பேழையானது இலங்கைச் சமுத்திரக்கரையில் வந்து அடைந்தது. அதைக் கண்டவர்கள் அப்போது உன்னாச்சிகிரி என்ற இடத்திலிருந்து இலங்கையை அரசுசெய்யும் மனுநேயகயவாகுவுக்குப் போய்த் தெரிவித்தார்கள். அரசன் அதைக் கேட்டவுடன் மிகுந்த மனமகிழ்ச்சிகொண்டு, சேனை தளங்களுடன் பிரயாணப்பட்டு, அவ்விடம் போய்ச் சேர்ந்து, பேழையை எடுத்துத் திறந்தான். அப்போது மகாலக்ஷ்மி போலும் அழகுள்ள குழந்தையைக் கண்டு அதிசயித்து, தன் இருகரத்தினாலும் எடுத்து மார்போடணைத்து முத்தமிட்டான். அப்போது அக்குழந்தை நகைத்தது. அக்காரணத்தினால், அவ்விடத்துக்குப் பானகையென்னும் பெயருண்டாகித் தற்காலமும் வழங்கிவருகின்றது. அதன்பின்பு இராசன் குழந்தையைச் சிவிகையீது வைத்துக்கொண்டு தன்னிருப்பிடம்

போய்ச்சேர்ந்து, பிள்ளையிலையென்னும் மனவியாதியினர்
 பீடிக்கப்பட்டிருக்குந் தனது பனைவிகையிற் கொடுத்து,
 குழந்தை வந்த வரலாற்றையுஞ் சொன்னான். அரசன்மனைவி
 யிருந்த சந்தோஷங்கொண்டு, பிள்ளைக்கு ஆடகசௌந்தரி என்
 னும் பெயரிட்டு அன்பாக வளர்த்தாள். ஆடகசௌந்தரி வளர்
 பிறைபோல காளுக்குநாள் வளர்ந்து, வாலிப்பருவத்தை யடைந்
 தாள். அப்போது மனுநேயகயவாகுராசன் ஒருநாள் ஆடக
 சௌந்தரியை நோக்கி, மகளை! எனக்குப் பிற்காலம் இராச்சியபா
 ரத்தை ஒப்புக்கொண்டு மணூதிகுன்றாமல் அரசுரிசய்து வர
 வேண்டியது மல்லாமல், உனது இராச்சியத்தின்கீழ் எவ்வித
 பாரித்த வேலைகளையாயினும் நீ செய்யத்தொடங்கும்போது,
 பூதங்களை அழைப்பித்து அப்பணிவிடைகளைச் செய்கிப்பா
 யாகவேன்று சொல்லி; விசித்திரயூகி என்னும் மந்திரியையும்
 அழைத்து, ஆடகசௌந்தரிக்கும் மந்திரிக்கும் பூதங்களை அழைக்
 கின்ற ஓர் மந்திரத்தை உபதேசஞ்செய்தான். பின்பு மனு
 நேயகயவாகு வினைவழியே ஊழ்வந்து முற்றியதாற் சிவபத
 மடைந்தான். அதன்பின்பு ஆடகசௌந்தரி இராச்சியபாரத்தை
 ஒப்புக்கொண்டு அரசுசெய்தாள்.

திருக்குளச் சரித்திரம்

அக்காலத்தில் ஆடகசௌந்தரியின் ஏவலாளர் சிலர் இராக் கினியின் முன்பாக வந்து, பாதங்களை வணங்கி, தாயே! நாம் அரசாட்சியின் கீழுள்ள திருக்கோணமலையில் சோழமண்டலத் துள்ள சைவனொருவன் வந்து மிகவும் அலங்காரமுள்ள கோயில் கள் படங்கள் முதலியவைகளை ஊண்டுபண்ணி, அதிக ஆடம் பரத்துடன் இருக்கின்றனென்று சொன்னார்கள். அதைக் கேட்ட இராசபெருமாட்டி, மிகுந்த கோபங்கொண்டு, விசித் தியூகி என்னுள் தனது முதன்மந்திரியை நோக்கி, நீ இந்தக் கணமே திருக்கோணமலைக்குப் போய் அக்கோயிலையும் இடித்துச் சமுத்திரத்திற் றள்ளி, அந்தச் சைவனையும் ஓடத்தில் ஏற்றி அனுப்பிவிட்டு வருவாயாகவென்று கட்டளைபண்ணி, ரதகஜதூக பதாதிகளையும் கூட்டி அனுப்பிவைத்தாள். மந்திரியானவன் இராசபெருமாட்டியின் கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு, திருக் கோணசலத்துக்கு வந்துசேர்ந்து, சூரியப்பிரகாசமாயிலங்கும் பொற்சிகரங்களமைந்த கோயில்களையும் மற்றுஞ் சிறப்புக்களையும் கண்டு, இத் திருப்பணியைச் செய்துமுடித்தவன் தேவலோக வாசியாயிருக்கவேண்டுமென்று தன் உள்ளத்தே தீர்மானித்து, தான் ஏறிவந்த யானையை விட்டிறங்கி, குளக்கோட்டுமகாரா சன் வீற்றிருக்கும் தமணியமண்டப வாயிலில் வந்துகின்ற, உத் தரவுபெற்று உட்பிரவேசித்து, குளக்கோட்டுமகாராசனுடைய பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்தான். அப்போது குளக்கோட்டு மகாராசன் ஆசீர்வதித்து, ஓர் பொற்பிடத்தில் உட்காரும்படி உத்தரவுசெய்தான். சிலநாழிகையின்பின், சகலரையும் அறு சுவையுடன் போசனம் அருந்தச்செய்த பின், மந்திரியை அழைத்துக்கொண்டு சபாமண்டபத்துக்கு வந்து, நாய்ப்பூம் அருந்தி, பரிமள சுகந்தம் பூசி, சம்பாஷணை செய்துகொண்டு இருக்குஞ் சமயத்தில், குளக்கோட்டுமகாராசர் மந்திரியை நோக்கி, நீர் இவ்விடம் வந்த காரணம் யாதென்று வினவினார். அவ்வேளையில் மந்திரி பப்பக்தியுடன் எழுந்துகின்ற, மகாராசனின் தாங்கள் இவ்விடத்தில் எவர்களும் மணத்தாலும் கிணத்தற் கரிய மேலான ஓர் தருமத்தைச் செய்கின்றிரென்று உன்

ஞ்ச்சிசிரியில் இருந்து அரசசெய்யும்; உங்கள் இராசபெரு
 மாட்டியாகிய ஆடகசௌந்தரி கேள்விப்பட்டு, தாங்கள் செய்து
 முடிக்குந் திருப்பணி முதலிய தருபங்களுக்குத் தான் செய்ய
 வேண்டிய உதவிகள் யாதுமிருந்தாற் கேட்டுவரும்படி இவ்வி
 டத்திற்கு என்னை அனுப்பினார் என்று, ஆடகசௌந்தரி சொல்
 லிய யாவற்றையும் முற்றாக மறைத்துச் சொன்னான். அப்
 போது குளக்கோட்டுமகாராசா புன்னகைசெய்து, மந்திரியை
 நோக்கி, உனது இராசபெருமாட்டி உன்னிடஞ் சொல்லியது
 இவ்வாறன்று; இக்கோட்டிலும் இடித்துக் கடலிறழ்ந்நி, என்
 னையும் ஒடத்திலேற்றி அனுப்பிவிட்டு வரும்படி சொன்னதே
 யாம் என்று ஆடகசௌந்தரி சொல்லிய சரித்திரத்தை விபர
 மாகச் சொன்னார். அதைக்கேட்ட பந்திரி மிகவும் ஆச்சரிய
 முற்று, தாங்கள் தேவராசர்களில் ஒருவரையன்றிப் பூலோக
 மாசரல்ல. ஆனால் எனது பெருமாட்டி சிற்றறிவாற் சொல்
 லியவைகளைத் தேவரீர் பன்னிக்கவேண்டும் என்று பின்னும்
 அரசருடைய பாதங்களை வணங்கினான். அப்போது குளக்
 கோட்டுமகாராசா மந்திரியை இருகையாலும் தழுவி, விசித்திர
 யுகமந்திரியென்னும் பெயர் உனக்கே தரும். உங்கள் இராச
 பெருமாட்டி நமது வம்மிசத்தைச் சேர்ந்தவளாயினும் அவ்
 விபரங்களை அறியாமற்சுன் நபக்கு இவ்வித வசனங்களைச்
 சொல்லியனுப்பினுளென்று ஆடகசௌந்தரியின் விபரங்களை மந்
 திரிக்குச் சொல்லி, பின்னஞ் சொல்லத் தொடங்கினார். இஃது
 இவ்வாறிருக்க, ஆதியாகிய கோணாயகருக்கு எக்காலத்துக்கும்
 நித்தியநைமித்திகங்களுக்குக் குறைவுவாராமற் செய்யவேண்டு
 மென்றெண்ணிச் சில குளங்களையுக சட்டி, பெயல்வெளிசையைர்
 திருத்தினேன். அவையெல்லாம் என் மனதிற்குசையவில்லை.
 ஆனதால், எப்போதும் மாருமடை பாயக்கூடிய ஓர் குளம கட்டு
 வதற்குக் தகுந்த இடம் எவ்விடத்தினுண்டென்பதை எனக்
 குத் தெரியச் சொல்லவேண்டும் என்றார். அதற்கு உத்தர
 மாக, மந்திரி மகாராசனை நோக்கிச் சொல்லுவான்: இத்திருக்
 கோணமலைக்குத் தெற்குப்பக்கமாக நீர் சொல்லியபடிக்கு ஓர்
 வசதியுள்ள இடமிருக்கின்றது. எவ்விதபெனில், நான் இப்
 போது சொல்லிய இடத்தில் இரண்டு பெரிய பகையிருக்கின்
 றன. அவ் விருமலையையும் ஒன்றாகப் பொருந்துப்படி இடை
 யிலேயர் கட்டுக்கட்டவேண்டும். அப்படி கட்டியபுடித்தால், ஓர்

பெரிய குளபாகுபென்று சொன்னான். அப்போது குளக்கோட்டு மகாராசா மிகுந்த சந்தோஷங்கொண்டு, மந்திரியைப்பார்த்து நீர் சொல்லியபிரகாரம் அவ் விவரம் பண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கட்டுவது மிகவும் பிரயாசமல்லவா? எவ்விதங் கட்டி முடிக்கலாமென்று கேட்டார். அப்போது மந்திரி மகாராசாவை நோக்கி, மகாராசாவே! சற்பாசியாகிய எமது இராசபெருமாட்டியைத் தேவரீர் விவாகஞ்செய்துகொள்வீரானால், ஒன்பது லாளைக்குள்ளாக ஆக்குளத்தையுங் கட்டி, வயல்வெளிகளையுந் திருத்தி ஒப்பிப்பேனென்று வாக்குச்சொடுத்தான். அதைக் கேட்ட குளக்கோட்டுமகாராசன் மிகுந்த சந்தோஷங்கொண்டு, நீர் சொல்லியபிரகாரமாகக் குளத்தையுங் கட்டி, அக்ரளத்தால் நீர்பாய்ந்து நெல்சீனையக்கடிய வயல்வெளிகளையுந் திருத்தித் தந்தபின் உமது இராசபெருமாட்டியை விவாகஞ்செய்துகொள்வேனென்று வாக்குப்பண்ணி, தனது கையிலிருந்த சீனையாழியையுங் கொடுத்தி, மந்திரியை அனுப்பிவைத்தான். பின்பு மந்திரியானவன் உன்னாச்சிகிரிக்குப் போய்ச்சேர்ந்து, ஆடகசௌந்தரியைக் கண்டு வணங்கி, குளக்கோட்டுமகாராசா வினுடைய குலம் பரபு குணதிசயம் முதலியவைகளையும், மகாராசா தன்னிடம் கேட்ட கேள்விகளையும், தான் மகாராசனை விவாகத்திற்கு இசையச்செய்த சங்ககிரியையும், கோணநாயகர் கோபிற் பெருமிதங்களையும் விபரமாகச் சொல்லி, மகாராசாவினுடைய சீனையாழியையும் கொடுத்தான். அப்போது ஆடகசௌந்தரி மிகுந்த சந்தோஷங்கொண்டு, மந்திரியின் யுகபுத்திக்காக அவளை மிரவர் விடந்து, பின்பு மந்திரியை நோக்கி, பல்போனும் புயங்களையும் குறுகிய காலங்களையுமுடைய பூதங்களிற் சிலவற்றை அழைத்துக்கொண்டுபோய் மகாராசாவுடைய பனமானது பகிழ்சியுடையுப்படி கூடியவன்மையில் குளத்தை யுங் கட்டி, வயல்வெளிகளையுந் திருத்தியுடித்து, பின்பு மகாராசாவையும் இவ்விடம் அழைத்துவருவாயாசென்று கட்டளை யிட்டான்.

ஆடகசௌந்தரியின் கட்டளைப்படி, மந்திரியானவன் மனுஷ்யேசுவராகு தனக்குப்பேசுத்த மந்திரத்தினுற் சில பூதங்களை அழைத்துக்கொண்டு திருக்கோணபலைக்கு வந்து, குளக்கோட்டு மகாராசாவைக் கண்டு, தேவரீர் காலதாமதஞ்செய்யாமற் பிரயா

ணப்படவேண்டுமென்று சொன்னான். அப்போது மகாராசா பேரா
 ணந்தங்கொண்டு, கோணநாயகரின் சந்தித்திக்குச் சென்று விடை
 பெற்று, மந்திரி முதலானவர்களோடு கூடிப்போய், ஓர் சோலை
 யில் அலங்காரமான மண்டபமொன்று முடிப்பித்து, மந்திரியுடன்
 தங்கினார் அப்போது மந்திரி பூதங்களை நோக்கிப் பணிவிடையைத்
 தொடங்கும்படி கட்டளைபிடி, அவர்கள் சென்று ஆகாயத்தைப்
 ளாவி நிற்கின்ற மரங்களைப் பிடுங்கி, ஊற்றுக்காணும்படியாக மண்
 டப்படி வெட்டி, இருமலைகளையும் ஒன்றுகப்பொருத்திக் கட்டி,
 அலைகள்மோதிக் கட்டை உடையாதபடிக்குப் பெரிய கற்களை
 அடுக்கிக் கட்டினார்கள். அப்போது குளக்கோட்டுமகாராசா திருப்
 பணிசெய்க்கும்பொருட்டுச் சோழமண்டலத்திலிருந்து அழைத்
 துவந்த முன் சொல்லிய ஐந்து ஆசாரிமார்கள், மண்டப்படியிலி
 ருந்து மதகுவரைக்குஞ் செப்புப்பீலிவைத்துக் கபாலசூத்திரம்
 போல இடைகலை பிங்கலை சுழுமுனையாக மதகுக்காவகுத்துக்கட்டி,
 விசைகொண்டிவருகின்ற நீரானது வந்து விழுந்து ஆறிப்பரையும்
 படி உடல்மையக் கிணறு, சிரமையக் கிணறு என்னும் இரண்டு
 கிணற்றையுங் கட்டி, தண்ணீர் அதிகம் ஓடாமலும் நிலாமலும்
 போகவரத்தக்க இரண்டு நாகிமதகுங் கட்டி, அம்மதகுகளின்
 மேற் சிகரகுப்பாயமாகக் கற்பலகைகளைப் பரவி, கிழக்குப்பக்
 கத்திலுள்ள மையக்கிணற்றில் வந்துவிழுகின்ற எவைகளையும்
 வெட்டித்தள்ளும்படி சக்ராகிருதியாக ஓர் இயந்திரமும் வைத்
 துத் தேவர்களும் வியக்கக்கூடிய பிரகாரமாகக் குளக்கட்டி
 முடித்தார்கள். பூதங்கள் அக்குலத்தால் தண்ணீர்பாய்ந்து
 டெல்லினையக்கூடிய இரண்டாயிரத்தெழுதுறவண டெல்லினைக்
 கும் வயல்வெளிகளையும் திருத்தி, அவ்வெளிகளுக்கு நீர்பாயும்
 படியாக வாய்க்கால்களையும் வெட்டி, மாவலிகங்கைகளும் குளத்
 தில்வந்து விழுும்படிசெய்து முடித்ததன் பின்பு, கொட்டியா
 புரத்திலுள்ள காடுகளை வெட்டித்திருத்தி, கதவி பலா மா
 புண்ணை இருப்பை பூகம் முதலிய மரங்களை அதிகமாக வைத்து
 அலங்காரமான சோலையாக்கி, அவ்விடத்திலும் வயல்வெளிகளைத்
 திருத்தி முடித்தார்கள். பின்பு ஆசாரிமார்கள் திருக்குளத்
 தின் பெரியமதகுக்குக் கதவுப்போட்டுப் பூட்டிட்டு, திறவு
 கோலைக் குளக்கோட்டுமகாராசனுடைய கையிற் கொண்டிவந்து
 கொடுத்தார்கள். அப்போது குளக்கோட்டுமகாராசா மிகுந்த
 சந்தோஷங்கொண்டு, மந்திரியுடன் போய்த் திருக்குளக்கட்டில்

நின்று குளத்தின் சிறப்பைப் பார்த்து, மந்திரியையேனோக்கி இத் திருக்குளமானது, கோணநாயகருடைய கிருபையினால் முடிந்ததென்று சந்தோஷத்துடன் சம்பாஷணை செய்துகொண்டு இருக்கும் சமயத்தில், மாவலிகங்கை ரீரானது குளமெங்கும் பரவி, இன்னும் அதிகமாகப் பெருக்கெடுத்துவருவதைக் குளக் கோட்டுமகாராசா கண்டு, அச்சங்கொண்டு, மதகு திறக்காவிடில் கங்கைரீரானது இன்னுஞ் சொற்ப மேத்துக்குள் குளக்கட்டை உடைக்குமாதலால், மதகுதிறக்க யார் வல்லாரென்று துக்கித்து, பின்பு, காத்தற்றொழியுடைய பழாவிஷ்ணுமூர்த்தியை நினைக்க, அவரும் அவ்விடம் வந்துசேர்ந்தார்.

அப்போது குளக்கோட்டுமகாராசா அவருடைய பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து, சுவாமி! மாவலிகங்கையானது பெருகித் திருக்குளத்தில் வந்து நிரம்பியபடியால், குளத்தின் மதகைத் திறந்து, கங்கைநீரை வெளியிற் போக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்குத் தேவரீரல்லாமல் மற்றொருவராலுங்கூடாதென்று சொல்லிப் பின்னும் அவருடைய பாதங்களை வணங்கினான். அப்போது விஷ்ணுமூர்த்தி குளக்கோட்டுமகாராசனை நோக்கி, அரசனே! நீ இக்குளம் கட்டத்தொடங்கும் போது விக்கினகவரசை நினையாதுவிட்ட குறையினற்றான் இது சம்பவித்தது. ஆகையால் விராயகக்கடவுளை இக்குளக் கட்டினருகிற் றுபிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, திருக்குளத்தின் பக்கவில் விராயகரைத் தாபித்து, அபிடேகஞ்செய்து, முப்பழம் பணிகாரம் அவல் எள்ளுண்டை முதலியவைகளை அவர்முன்பு வைத்து நிவேதித்து, விதிப்படி பூசைசெய்து முடிந்தபின்பு, விஷ்ணுமூர்த்தி மண்டுரூபங்கொண்டு குளத்துட்பிரவேசித்து மதகைத் திறந்தார். விஷ்ணுமூர்த்தியாற் றுபிக்கப்பட்ட விராயகர் கட்டளைப்பிள்ளையானென்றும் பெயருடன் திருக்குளக்கட்டருகில் தற்காலமு மிருக்கின்றார். அப்போது கங்கைரீரானது வெளியே பாய்ந்து, விராயகக்கடவுளை வலஞ் செய்து, வயல்வெளிகளிற் பாயத்தொடங்கியது. அதைக் கண்ட குளக்கோட்டுமகாராசா விராயகக்கடவுளை நமஸ்கரித்து, பின்பு விஷ்ணுமூர்த்தியை நோக்கி, சுவாமி! எக்காலமும் இத்திருக்குளத்துக்கு யாதொரு குறையும் நேரிடாதபடி தேவரீர் காத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றார். அதற்கு விஷ்ணுமூர்த்தி

குளக்கோட்டளை நோக்கி, காணும் பிரமதேவனும் அடிமுடி தேடி இன்னும் காணாதிருக்கும் கோணாயகருக்காகவே இக் குளத்தை நீ கட்டிமுடித்தாய். இதற்கு யாதொரு குறையும் வராமல் எக்காலமும் யான் பாதுகாத்துக்கொள்வேனென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

பின்பு விஷ்ணுமூர்த்தி விநாயகரைத் தேடித் திரும்பிச் செய்து கொண்டு, அண்ணமார் வதனமார் நாயமார் மங்கலர் காளமா முனி இலங்கைச்சந்திகாவலர் முதலியவர்களையும், ஏழூர்சாக் களையும், வைரவுகட்டங்களையும், காளி பத்தினி முதலியவர்க ளையும் குளக்கட்டில் காலலாக நிறுத்தி, அவர்களை நோக்கி, ஒரு வருடம் பாற்பொங்கல், ஒருவருடம் பழம் பாக்கு வெற்றிலை முதலியவைகளில் மடை குறைவில்லாமல் உங்களுக்குக் கிடைக் கும். ஒருகாலம் குறைவுகண்டாலும், நீங்கள் மனதிற கீலைச மடையாமல் திருக்குளத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டி யது. இருபத்தெண்ணாழி சென்ற பின்பு, யாயிவ்விடம் வந்து உங்கள் குறைகளைத் தீர்ப்பேம். இதுவன்றி, மழையில்லாக் காலத்தில் விதிமுறையாகப் பச்சைப்பட்டுக் கொண்டுவந்து நேரு வர்களாகில் மழையுண்டாகும்படிக்கும், சிவப்புப்பட்டு நேரு வர்களாகில் வெயிலுண்டாகும்படிக்கும் கிருபைசெய்யுங்கள் என்று கட்டளைபண்ணி, பின்பு, குளக்கோட்டுமகாராசனை நோக்கி, காளிப்போது சொல்லியபிரகாரம் வருடந்தோறும் வழுவன்றி நடாத்திவரவேண்டியது என்று திருவாய்மலர்ந்தரு ளிப்போயினார். பின்பு குளக்கோட்டுமகாராசன் விஷ்ணுமூர்த்தி சொல்லியபிரகாரம் வேள்வி முதலிய சடங்குகளைச் செய்து கிறை வேற்றி, விநாயகக்கடவுளிடம் விடைபெற்று, மந்திரியையும் அழைத்துக்கொண்டு தப்பலகமத்துக்குப் போய், வயல்வெளி களின் சிறப்பையும் கண்டு, அம்மார்க்கமாகத் திருக்கோணசலத் துக்கு வந்துசேர்ந்தார்.

விஷ்ணுமூர்த்தி சொற்படி, குளக்கட்டிலுள்ள தேவதை களுக்குப் பாற்பொங்கல், மடை முதலிய வேள்விகளைக் குளக் கோட்டுமகாராசனால் உண்டுபடுத்தப்பட்ட ஓர் பத்ததிப்படி தற்காலத்திலுள்ளவர்களும் செய்துவருகின்றார்கள். மழை, வெய்யில் தேவையான காலங்களில் பட்டு நேருகிற வழக்கம் இப்போதும் நடைபெற்றுவருகின்றது.

பின்பு குளக்கோட்டுமகாராசா கோணராயகாரயும் பிடியன்னைமென்னடையம்மையையும் மற்றும் தேவர்களையும் வணங்கி, அடியவனாகிய யான் செய்துமுடிப்பித்த *திருக்குளமானது எக்காலமும் மாறாமடைபாயவும், வயல்வெளிகளெங்கும் விளைவு பெருகவும் கிருபைபுரியவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து, அனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு, பாளிகைக்குப் போய்ச்சேர்த்தார். அதன்பின்பு, குளக்கோட்டுமகாராசா தனது மந்திரிகளை நோக்கி, ஆதிகாய கோணராயகருக்கு நித்தியவைமித்திகங்களுக்குக் குறைவுவாராமல் மாறாமடைபாயுத் திருக்குளமும் உண்டிபண்ணி, வயல்வெளிகளையுத் திருத்தியிருக்கின்றேம். ஆகையால் அவ்வவ்விடங்களிலிருந்து செந்நெல்விளைவு உண்டாக்குவதற்கு மிகுந்த குடிசனங்கள் வேண்டுமாகையால், நீங்கள் உத்தராதேசஞ் சென்று, குடிசனங்களை அழைத்துவாருக்களென்று கட்டளையிட்டார். மந்திரிகள் குளக்கோட்டுமகாராசா சொற்படி சென்று, குடிசனங்களை அழைத்துவந்தார்கள். அக்குடிசனங்களின் சந்ததியில் உள்ளவர்கள் தற்காலமு மிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சிந்துநாட்டாரென்று அழைக்கப்படுகின்றார்கள். குளக்கோட்டுமகாராசா அக்குடிசனங்களைத் தம்பலகமம் கொட்டியாயிரம் எனனும் பகுதிகளிற் குடியேற்றி, அவர்களுக்கு வேண்டிய பொருட்களு முதுவி, விளைநிலங்களைச் செய்து, திருக்குளத்தால் நீர்பாயுஞ் சிறப்பையும், விளைவின் பெருக்கத்தையுங் கண்டு, கோணராயகருக்கு இனி ஒருபோதும் நித்தியவைமித்திகங்களுக்குக் குறைவுவாராதென்று மிகுந்த சந்தோஷத்தை அடைந்தார். அதன்பின்பு, கட்டுக்குளத்தூரிலும் சில விளைநிலங்களைத் திருத்தி அவ்விடங்களிலும் குடிசனங்களை இருத்திவைத்தார்.

*கந்தளாயக்குளம் A.D. 275-ல் கண்டியை அரசுசெய்த மகாரேணன் என்பவனால் ஒருமுறை பழுதுபார்ப்பிக்கப்பட்டது. பின்பு கிரேக்கோரிகவானர்காலத்தில் Barber என்னும் இஞ்சினியரால் 1870-ம் ஆண்டு பழுதுபார்க்கப்பட்டது.

திருக்கோணநகரில் குடியேறிய சரித்திரம்

— 386 —

அதன்பின்பு குளக்கோட்டுமகாராசா கோணநாயகருக்குத் திருத்தொண்டுகள் செய்வதற்குக் குடிசனங்கள் வேண்டி பென் றெண்ணி, உத்தரதேசஞ் சென்று, மருங்கூர் என்னும் இடத்திலிருந்து முப்பது குடிசனங்களை அழைத்துவந்து, அவர்களைத் தானத்தாராக்கி, அவர்களுக்கு விளையிலம் குடிநிலம் முதலியவைகளைப் கொடுத்து, திருக்கோணநகரில் குடியிருத்திவைத்தார். அதன்பின்பு காசாயூர்லிருந்து இருபத்தொரு குடியை வரிபிடித்துவந்து விளையிலம் முதலியவைகளையும் கொடுத்துத் திருக்கோணநகரில் குடியிருத்திய பின்பு; கொல்லன், குயவன், வகாலி, நானிதன், வள்ளுவன் இவர்கள் ஒவ்வொருவரிலும் ஐவைந்து குடிகளை அழைப்பித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய பொருட்களு முகனி, ஐந்து குடிமைகளையும் திருக்கோணநகரில் குடியிருத்திவைத்தார்.

அதன்பின்பு, தானத்தாராகிய முப்பது குடிகளுக்கும் குளக்கோட்டுமகாராசா சொன்னதாவது: நீங்கள் கோணநாயகருக்குச் செய்யத் திருத்தொண்டுகள் யாதெனில், திருக்குளத்திலுள்ள ஏழு அரசாக்களுக்கும் பீதாம்பரமீதல், அழைமுதலில் வரவுசெலவுக்கணச் சேழுதல், திருச்சுகாத் திருவிளையாட்டு நடத்தல் முதலியவைகளாம் என்றுசொல்லி, அவர்களில் ஏழு குடி மனுஷருக்கு இராயரென்னும் பட்டமுங் கட்டி, ஒரு குடிக்குக் கருகுலக்கணக்கன் என்னும் பட்டமுங் கொடுத்து, ஏழுகுடி ராயரில் ஏழுபெண்டைத் தெரிந்து மாணிக்கங்களை னப் பெயர்கொடுத்து, அவர்களைக்கொக்கி, நீங்கள் ஏழுபேரும் கோணநாயகருக்கு முன்பு நின்று நடவஞ்செய்தல், ஆலாத்தியெடுத்தல், கோணநாயகர் திருச்சுகாத் திருவிளையாட்டுக்கு ஏழுந்தருளுப்போது சுவாமிக்கு முன்பாகத் தங்கசாட்டிகளைக் கொண்டிசென்று திருச்சுகாத் குற்றுதல், திருச்சுகாத் திருவிளையாடல் முடிந்தபின்பு உள்மண்டபத்தில் நின்று சகலருக்கும் பஞ்சனிசூற்றுதல் முதலியவைகளாமென்று சொல்லிக் கோயிற்றொழும்பு செய்ய விடுத்தார்.

பின்பு கிரிப்பத்தாராகிய இருபத்தொரு குடிசையும்
 நோக்கி, நீங்கள் கோணராயகருக்குச் செய்யுந் திருத்தொண்டி
 கள் யாதெனில், திருக்கோயிலில் அலகிடுதல், கோமயந்தெளித்
 தல், பாத்திரங்கள் சுத்திசெய்தல், திருவிளக்கேற்றுகல், புட்ப
 பத்திரமெடுத்தல், மாலைகட்டுதல், பூணாகும்பங்கள் வைத்தல்,
 பாவிசைபாடுதல், அபிஷேகத்திரவியங்கள் திட்டஞ்செய்தல்,
 பழம் பாக்கு வெற்றிலை சந்தனமிழைத்தல், பீதாம்பரங்கள்
 கொய்து கொடுத்தல், நடனமாடர்களுக்குப் பின்னின்று பண்
 னேடு பாடுதல், வாத்தியஞ்செய்கல், திருச்சண்ணமிடித்தல்,
 கொடியேற்றுதல் இறக்குதல், நெற்குற்றுதல், தீர்த்தமெடுத்
 தல், எரிதூர்ப்புதவுதல், திருக்கோயிலுட்பணியிடை முற்றுஞ்
 செய்தல் முதலிவைகளாமென்று செல்லி, அவர்களில் ஐந்துகுடி
 மனுஷருக்குப் பண்டாரத்தாரென்னும் பட்டமுங் கொடுத்துக்
 கோணராயகர் சந்தியிற் றொழுப்புசெய்ய விடுத்தார்.

அதன்பின்பு, திருநெல்வேலியிற் சிவபெருமான் கோயிலி
 லிருந்து முதன்மைசெலுத்திவந்த மனுஷரில் ஒரு குடியை
 யழைத்து, அவருக்குக் கணகசந்தரப்பெருமானென்னும் பட்ட
 முஞ் சூட்டி, கட்டுக்குளப்பற்று முற்றையும் அவருக்குச் சுதந்
 திரமாகக் கொடுத்து, குளக்கோட்டுமகாராசா அவருக்குச் சொன்
 னதாவது: நீர் கோணராயகரின் உற்சவகாலங்களிற் கையிற்
 காப்புக்கட்டி, முன்னி செலுத்தி, விழாநடத்துவித்தலும், திரு
 வாபரணங்களையும் மற்றுக் கையங்களையும் பாதுகாப்பதுமே
 யாம் என்று சொல்லி, திருவாபரணங்கள் இன்னதென்றும்,
 திரைய இருப்பு இவ்வளவென்றும் பதியப்பட்ட “பெரியவள
 மைப் பத்திரம்” என்னுஞ் செப்டேட்டையும் அவர்கையிற்
 கொடுத்து, இனிமேல் கோணராயகருக்கு வருந் திரவியங்களின்
 கணக்கை இதற் பதிந்துவரவேண்டுமென்று கட்டளைசெய்து,
 உங்கள் மனுஷர் திருநெல்வேலிச் சிவபெருமான் கோயிலில்
 முதன்மைசெலுத்திவருவது போலவே நீர் கோணராயகர்
 கோயிலிலிருந்து முதன்மைசெலுத்தி வருவீராகவென்று
 சொல்லி, சிலாவெளியென்னுங் கிராமத்திற் குடியிருத்தி வைத்
 தார்.

கணகசந்தரப்பெருமானின் வாய்சத்தகர்கள் திருக்கோண
 சலகரிலும், கட்டுக்குளப்பகுதியில் குச்சுவெளியென்னுங்

கிராமத்திலும், கொட்டியாபுரப்பகுதியில் சம்பூர் கிளிவேட்டியென்னுமிடங்களிலும் தற்காலத்திலு மிருக்கிறார்கள். இதில் குச்சுவெளியிலிருப்பவர்கள்தான் தம்பலகமம் கோணநாயகர் கோயில் முன்னிதி செலுக்கிவருகிறார்கள். பெரியவளமைப்பத்ததி என்னுஞ் செப்பேடும் அவர்கள்வசத்திற்றானே இருக்கின்றது.

அதன்பின்பு, குளக்கோட்டிமகாராசா காஞ்சிபுரத்திலுள்ள புலவரொருவராகிய சிவசுந்தரப்பெருமாளென்பவரை அழைப்பித்து, சித்திரவித்தாரப்புவரெணப் பட்டமூங்கி கொடுத்து, கம்பைச்சாத்திரம் என்னும் ஏட்டையும் அவர்வசம் கொடுத்து, நீர் எப்போதும் கோணநாயகருக்கு முன்பாக கின்று திராவிடவேதத்தைப் பண்ணுமிட பாடவேண்டிமென்று சொல்லி, கொட்டியாபுரப்பகுதிக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், இப்பகுதியில் நீர் குடியிருப்பதற்குக் கருத்த ஓரிடத்தைத் தெரிவுசெய்து கொள்ளுமென்று சொல்லிப் பலவிடங்களையும் அவருக்கு காட்டியும்; அவர் பிரியப்படாமல், பின்பு தமக்கு விருப்பமான ஓரிடத்தைக் கண்டு, இவ்விடம் நமக்குச் சம்பூரணமான இடமென்று சொல்லியபோது, அவ்விடத்திற்றானே அவரைக் குளக்கோட்டிமகாராசா குடியிருத்திவைத்தார். அக்காட்டுவெக்கம் அக்கிராமத்துக்குச் சம்பூர் எனப் பெயர்வழங்கி வருகின்றது.

குளக்கோட்டிமகாராசாற் கொடுக்கப்பட்ட கம்பைச்சாத்திரம் இப்போதும் புலவன்வம்மிசத்தாரிடம் இருக்கின்றது.

இவ்விதமாகக் கோணநாயகர்கோயிற் றொழும்புகள் செய்ய தற்குக் குடிசனங்களை நியமித்து, தத்தம் பணிகளை அவரவர் செய்துவருகின்ற ஒழுகைக் கண்டு, குடிசனங்கள்மேற் குளக்கோட்டிமகாராசா மிருத்த அன்புவைத்துப் பாதுகாத்துவரும் நாளில், ஒருநாள் குளக்கோட்டிமகாராசா இக்குடிசனங்களுக்கு இடையில் நமக்குப் பிற்காலம் யாதேனுங் கலகமுண்டாகுமாயின் நடுவுநிலையாக நீதிசெலுத்தக்கூடிய ஒருவரில்லாவிடில் ஒருபோது கோயிற்றொழும்புக்கும் இடையூறு நேரிடக்கூடுமென்று தன்னுள்ளே சிந்தித்து, பாண்டியராசாக்களிருந்து அரசுசெய்த பாதுகாப்பட்டணைததிலிருந்து, சந்திரபுலகதல்

வந்தவதரிக்க திருமலைநாடன் என்னும் ஒருவரை அழைத்து வந்து, தனியுண்ணாப்பூபாலவன்னிமை யென்னும் பட்டமுஞ் சூட்டி, குளக்கோட்டுமகாராசா வன்னிமையைநோக்கிச் சொல்லுவார்: கோளும் வன்னிமையே! நீர் பஞ்சபாதகங்கனையும் விலக்கி, பாதாரங்களைத் தாயாகக் கருதி, தஞ்சமென்றவர்களுக்குத் தண்ணருள்புரிந்து, தன்னுயிர்போல மன்னுயிரையும் பாதுகாத்து, துட்டகிக்கிரக சிட்டபரிபாலனம் என்பதைக் கைக் கொண்டு, கோணராயகர்கோயிற் றொழும்பாளர் சகலருக்கும் முதலாகளிந்து திருக்கோணாலகரை அரசுசெய்யக் கடவாயென்று சொல்லி இரத்தினசிம்மாசனத்தில இருத்தி வைத்தார்.

திருமலைநாடன் தனியுண்ணாப்பூபாலவன்னிமை மற்றும் வன்னிமைகள் சகலரும் திருக்கோணாலகரிற் குடியிருக்க விடத்துக்கு இப்போதும் பூபாலகட்டு என்று பெயர் வழங்கி வருகின்றது.

பின்பு ஒருநாள் பாசபதர்கள், தனியுண்ணாப்பூபாலவன்னிமை, கனகசுந்தரப்பெருமாள், சித்தியவித்தாரப்புலவன், தானத்தார், வரிப்பத்தார் முதலாக மற்றுஞ் சகலரையுங் குளக்கோட்டுமகாராசா வசுந்தமண்டபத்துக்கு வரும்படிசெய்து, அவர்களை நோக்கிச் சொன்னதாவது: ஒருவன் பூவுலகின்கண் பிறந்து ஏகசக்கிராதிபதியாகி உலகமுழுவதையும் அரசுசெய்து இந்தியபோகத்தை யனுபவித்திருந்தாலும், அதனால் உண்டாகும் பயன் யாதுயிலலை. சிவபெருமானுடைய பாதங்களை நமஸ்கரித்து, அவருக்குத் திருக்கொண்டு செய்வானாயின் இம்மைபிற் புசழையும் மறுமையில் முத்தியையும் அடைவானென்பது சத்தியம். இதுநிற்க, கோணராயகருடைய சந்திரியில் நீங்கள் நடத்தவேண்டியவைகளை யான் விபரமாகச் சொல்லுகின்றேன். அவ்விதம் எக்காலத்தும் நடத்திவரவேண்டியது. அவை யாதெனில்: ஒவ்வொருநாளும் கோணராயகர் எழுந்தருளியிருக்கும் இரத்தினசபையினுள்ளாகப் புகுபெய்யுற்றி, ஆயிரந்திபமேற்றி, ஆலயங்களடங்கலுக்கும் பதினாயிரம் விளகக்கேற்றி, சந்தனம் கஸ்தூரி முதலிய வாசனைத்திரவியங்களைப் பன்னிரிபுகரைத்து விதியெய்துத் தெளித்து, பூரணகுர்பங்கள்வைத்து,

முனைப்பாலிகை பரம்பி, வாழை கழுநாட்டி, கோணங்கட்டி, விதியெங்கும் அலங்கரித்து, குங்குமப்பூ கோலோசனை கல்சூரி முதலிய திருமஞ்சனத் திரவியங்களகைத்துப் பன்னீரிற் கரைத்து கோணநாயகருக்கும் பிடிபன்னமென்னடையிமைக்குப் மற்றுக்கேவர்களுக்கும் அபிஷேகஞ்செய்து, பற்பல கிறமுள்ள பட்டுப்பிதாம்பாங்கனையும் இரத்தினபரணங்கனையும் அணிந்து, பரிமளகந்த புட்பமாலைகையுஞ்சாத்தி, விரயகருக்கு வெள்ளிக்கண்ணத்தில் ஆறுதளிகையும், சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குப் பொற்கண்ணத்திற் பன்னிரண்டுதளிகையும் கோணநாயகருக்கும் கேவீக்கும் தங்கக்கண்ணத்தில் அறுபத்துராலுதளிகையும், மற்றுக்கேவர்களுக்கு ஐம்பொற்கண்ணத்தில் நூற்றிருபத்தெட்டுத் தளிகையும், முன்னுறுகண்ணத்திற் பிடியமுதும் பழவர்க்ககஞ்சூர், தங்கக்கானாஞ்சூயில் தாம்பூலமுழுவைத்து நிவேதித்து, தீபதூபங்கொடுத்தின்பு, மகாமண்டபத்துக்கு வந்து, அவ்விடத்தில் ஒருமுழுவீளமும் அகலமும் உயமும் உள்ளதாகச் சாதத்தைச் சொரிந்து தட்டி, அநகச்சுற்றி இருபத்தேழு பிடி சாதம் வைத்து, ரெய்யிற்றேய்த்து ஐந்துதிரி கொளுத்தி அவ்வன்னக்குவியலிற் குத்தி, பால் பழம் பணிகாரைகை முதலாக மற்றும் நிவேதனத்துக்குரிய பொருட்களெல்லாவற்றையும் அவ்விடம் படைத்து, எங்கும் வாசனை கமழும்படி தூபங்களிட்டு, தீபாராதனைசெய்து, சோடசபசாரமுங் கொடுத்து, அர்ச்சனைசெய்து, மகுடாகம்பிரகாரம் பூசுவடக்க வேண்டியது. ஒவ்வொரு வருடத்திலும் உற்சவம் நடாத்தி, பங்குனி உத்தரத்தில் ரதோற்சவம் நடாத்தவேண்டியது. இப்படியே எக்காலத்திலும் நித்தியவைதிகைகள் குறவின்றி நடாத்தி வருவீரளாயின் கோணநாயகருடைய திருவருள் எத்துணையாகுமோ அத்துணைப் பாக்கியத்தை நீங்கள் அனுபவிப்பீர்கள் என்று சொல்லி, பின்பு தனிபுண்ணுப்பூபாலவண்ணிமையை கோக்கி, கட்டுக்குளப்பகுதி காட்டிலிருப்பவர்களிடம் வருடமொன்றுக்கு ஆறுவணகெல்லூர், கொட்டியாபுரப்பகுதிபிணிநுப்பவர்களிடம் வருடமொன்றுக்கு நூறவண அரிசியூர், எப்போதும் கோயிலுக்குச் செலவாகும் பழம் பாக்கு வெற்றிலை பால் தயிர் வெய் இருப்பையெய் புனைவெய் முதலியவைகளும் வாங்கவேண்டியது. இருப்பை புனைப் பருப்புக்களைக் கொட்டியாபுரப்பகுதியிலுள்ள இறையாததிவெண்ணுமிடத்திற் செக்

காட்டி எண்ணெய் எடுத்துக் *கெவுரிமுனையினுள்ள ஓடக்காசு
 னிடம் அர்நாட்டவர்கள் ஒப்பிக்கவேண்டியது. அவர்களால்
 அனுப்பப்படும் எண்ணெய், ஆடுய் முதலியவைகளைக் கோயில்
 வாயிலுக்குக் கீழ்க்குப்பக்கமாகக் கட்டியிருக்கும் ஏழு கிணற்றி
 லும் விட்டுவைக்கவேண்டியது. இதுவன்றி, அடை ஆயம கடல்
 வரத்துக்களுங் கோணநாயகருக்கே உரித்காரும். மாறாமடை
 பாயுர் திருக்குளத்தையுங் கட்டி வயல்வெளிகளையுர் திருத்தி
 எனக்காக அல்லது எனது வம்மிசத்தார்களுக்காக விடவில்லை;
 ஆதிகாயகருக்காகவே விட்டிருக்கிறேன். அநேக திரவியங்களை
 யும் இருபயில் வைத்திருக்கிறேன். அவைகளில் எட்டுணையே
 னுந் திருடினவர்களும், அவர்களுக்கு உதவிசெய்தவர்களும்,
 நாணத்தினால் அல்லது பாக்கியமிகுதியினால் தங்கள் தொழும்
 பைச் செய்யாமல் கூலியாளன்வித்துச் செய்வித்தவர்களும் இம்
 மையில் வறுமையுற்றுச் சந்ததியற்றுப் பொல்லாத வியாதிக
 ளாம் பீடிக்கப்பட்டு மனவருத்தத்தோடு அலைந்துதிரிந்து, மறு
 மையில் எண்ணில்லாத நரகங்களில் விழுந்து வருந்துவார்கள்.
 இது சத்தியம்! சத்தியம்!! என்றுசொல்லி, பின்பு தனியுண்
 னைப்பூபாலவண்ணிமையையும், கணகசந்தரப்பெருமாளையும், சித்
 திரவித்தாரப்புலவனையும் நோக்கி, எனக்குப்பின்பு கயவாகு
 மகாராசன் இய்ஷ்டம் வந்து கோணநாயகரைத் தரிசித்து இன்
 னும் அநேக விளைநிலங்களையுர் திருத்திக் குளங்களையுங்கட்டிக்
 கோணநாயகருக்காகவே விடுவான். அவன் வரமுன்பு பாசுபதர்
 கள் இறந்துவிடுவார்கள். பின்பு பிராமணர் பூசைசெய்வார்கள்.
 அதன்பின்பு, இன்னும் அநேகராசாக்கள் வந்து மிகுந்த திரவி
 யங்களை இருப்பில் வைத்துச் சுவாயிதரிசனஞ்செய்து போவார்
 கள். அப்போது காலபேதத்தினால் பொய் களவு கொலை முத
 லிய பஞ்சபாதகங்களும் மிகுக்கும். அக்காலம் நீசர்கள் இலங்
 கையை அரகசெய்வார்கள். அப்போது கோணநாயகரைக்
 கொண்டுபோய்க் கழனிமலையில் வைத்துப் பூசைசெய்து வணங்
 கக்கடவீர்கள் என்று சொல்லி, பின்பு சகலருக்கும் விடை
 கொடுத்தனுப்பினார். அதன்பின்பு, ஒருகாலத்தில் இவ்வருமா
 னங்களிற் குறைவு கண்டாலும் கோணநாயகருக்கு சித்திய

*கெவுரிமுனைவென்பது இப்போது கெவுரியாமுனைவென வழங்கு
 இன்றது.

கையித்திகங்கள் குறைவில்லாமல் நடைபெறுவதற்காக, மத்தளம்
 நாகம் பல்லவம் வெள்ளைக்கல் என்னும் திருக்கோணபலைக்கு
 நான்கு திசைகளிலுமுள்ள எங்கு மலைகளில் தொகையான திராவி
 யங்களை இருப்பாக வைத்து, தேவதைகளைக் காவலாக கிறுத்தி,
 இத் திரவியங்கள் யாவுங் கோணராயகருக்குச் சுதந்திரமான
 தென்று கற்களில் வரைந்துவைத்து, பின்பு கோணராயகரு
 டைய பாதங்களை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு, ஆடக
 சௌந்தரியை விவாகஞ்செய்தற்பொருட்டு, மந்திரிமார் முதலிய
 சகலருந் தன்னைச் சூழ்ந்துவர உன்னுச்சிகிரிப்பட்டணம்
 போய்ச்சேர்ந்தார்.

குளக்கோட்டு மகாராசா மணம்புரிந்த சரித்திரம்

பின்பு குளக்கோட்டுமகாராசா ஆடகசௌந்தரியை வேத விதிப்படி விவாகஞ்செய்து, சிலகாலம் உன்னாச்சிகிரிப்பட்டணத் தின்றுருந்து, பின்பு கோணநாயகரைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் எண்ணம் மேற்பட்டதனால், ஆடகசௌந்தரியையும் அழைத்துக் கொண்டு, காடு மலை ஆறு யாவுங்கடந்து, திருக்குளத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்போது ஆடகசௌந்தரி தோழிப்பெண்களுடன் திருக்குளத்தில் இறங்கிப் புனல்விளையாடி, பின்பு, போகும் போது குளக்கட்டில் ஓரிடஞ் சற்றுத் தாழ்ந்திருப்பது கண்டு, இவ்விடம் தாழ்ந்துவிட்டதென்று இராசகுமாரத்தி தன்கையாற் றொட்டுக்காட்ட, பின்னால் வந்த தாதியர்கள் கற்களை யடுக்கி மண்வெட்டிக் கொட்டிச் சில கீழிஷங்களுக்குள்ளாகப் பள்ளமானது நிமிரும்படி உயர்த்திக் கட்டினார்கள். (அவ்விடத்திற்கு இப்போதும் "பெண்கள் கட்டு" என்று பெயர் வழங்கி வருகின்றது.) சில நிமிஷங்களில் அவ்வேலையைப் பெண்கள் செய்துமுடிப்பாராயில், இராசகுமாரத்தியுடன் வந்த பெண்களின் பெருக்கத்தை யாமெம்மாத்திரமென்று சொல்லக்கூடும். பின்பு, குளக்கோட்டுமகாராசாவும் நாயகியும் அவ்விடம்விட்டு நீங்கித் தம்பலகமத்துக்கு வந்து, விளைநிலங்களின் சிறப்பையுங் கண்டு, அம்மாரக்கமாகவே திருக்கோணசலத்துக்கு வந்து, இருவரும் பாவநாசதீர்த்தத்தில் மூழ்கி, கோயிலுட்சென்று, கோணநாயகரையும் பிடியன்னமென்னடையம்மையையும் மற்றும் தேவர்களையும் வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு உன்னாச்சிகிரிப் பட்டணத்துக்குப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். பின்பு குளக்கோட்டுமகாராசா அவ்விடத்திற் சில காலம் இருக்கும்போது, ஆடகசௌந்தரி கருப்பமுற்று, பத்துமாதமுஞ் சென்றதன்பின் ஓர் ஆண்டுகவைப் பெற்றாள்.

அப்புத்திரனுக்கு இராசசிங்கன் எனப் பெயரிட்டு, பருவகாலத்தில் வித்தியாரம்பஞ் செய்வித்து, அன்பாக வளர்த்துவருவகாலத்தில், ஊழ்வலிப்படி ஆடகசௌந்தரி சிவபதமடைந்தாள். அதன்பின்பு, குளக்கோட்டுமகாராசா புத்திரனோடு சிலகாலமிருந்து, வாலிப்பருவமானவுடன் மணிமுடிசூட்டிப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து, இராச்சியபரிபாலனத்தை அவ்விடம் ஒப்புவித்துவிட்டு, திருக்கோணாசலத்துக்கு வந்துசேர்தார்.

குளக்கோட்டு மகாராசா சிவபதமடைந்த சரித்திரம்

பின்பு, குளக்கோட்டுமகாராசா ஒருநாட் காலையிலெழுந்து, பாவநாசநீர்த்தத்தில் மூழ்கி, பிதாம்பரப்பட்டணிந்து, விபூசி ருத்திராசுந் தரித்து, விதிப்படி அனுட்டானம் முடித்து, பிராம ணர்சளுக்கு அன்னசொர்ணதானங் கொடுத்து, தனியுண்ணப் பூபாலவன்னிமை முதலாக மற்றுஞ் சகலருக்கும் வேண்டிய திரவியங்களையும் பூஷணங்களையும் கொடுத்து, பின்பு வாசனை பொருத்திய புட்பங்களாய்ந்து கையிலெடுத்துக்கொண்டு கோபுர வாயிலை யணுகி, இடபதேவரிடம் விடைபெற்று, கோணநாய கரையும் பிடியன்னமென்னடையம்மையையும் பிரதகநிணஞ் செய்து, பின்பு சுவாமிசந்திரியில் வந்து நின்று, மனங்கசிந்து ருக உரோமஞ்சிவிர்ப்ப ஆனந்தவருவிசொரிய இராகத்துடன் பலவாறான தோத்திரங்களைச் சொல்லி, சுவாமியினுடைய பாதங்களிற் புட்பங்களைச் சொரிந்து நமஸ்கரித்து, சுவாமீ! பிறவியாகிய சமுத்திரத்தில் விழுந்து வருந்திக்கிடக்கின்ற நாயி னுங் கடையவனாகிய என்னைத் தடுத்தாண்டு அருள்பாலிக்க வேண்டுமென்று பின்னும் அட்டாங்கமும் பூபியிற்றேயும்படி வணங்கினார். அப்போது கோணநாயகர், குளக்கோட்டுமகாரா சாபேரிற் நிருவிழிக்கடைபரப்பி யருள்பாலிக்க, இரசவேதை யினால் இரும்பு பொன்னாவதுபோலக் குளக்கோட்டுமகாராசா அன்புருவாகி அனல்படுமெழுடுகன மனமிகவருகிப் பேரின்ப சமுத்திரத்திலமிழ்தி, ஆனந்தபாவசமாக நின்று, சுவாமீ! உடல் பொருள் ஆகி என்னும் மூன்றும் தேவரீருக்குரியதாகை யால் இந்தக்ஷணமே ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிப் பிரார்த்தித்தார். அப்போது குளக்கோட்டுமகாராசாபேரில் கோணநாயகர் கிருபைகொண்டு, தமது திருப்பாதங்களின்பீழ் சதாகாலமும் ஓர் தாமரைமலராக இருக்கும்படி அனுக்கிரகிக்

தார். பின்பு, பாசுபதர்களும் வன்னிமை முதலிய மழ்முஞ் சகலரும் கோயிலுட் சென்ற குளக்கோட்டுமகராசா இன்னும் வெளியே வராதிருப்பது யாதுகாரணமென்று எங்குந் தேடிப் பார்த்தார்கள். ஓரிடத்திலாவது மகராசனைக் காணாததினால் மிகுந்த வியாகூலங்கொண்டிருக்கும்போது, பாசுபதர்கள் கோயிலுட் சென்று, கோணநாயகர் எழுந்தருளியிருக்கும் இரத்தினசபையின் வாயிலில் நின்று எட்டிப்பார்த்தபோது, கோணநாயகரின் திருவடியின்கீழ் ஓர் தாமரைமலரானது புதிதாக அலர்ந்திருப்பதைக் கண்டு, வெளியேவந்து சகலருக்குத் தெரிவிக்க, எல்லோரும் குளக்கோட்டுமகராசனுக்குக் கிடைத்த அரிய பதவியை நினைந்து நினைந்து பேரானந்தசமுத்திரத்தின் மூழ்கிப் பின்பு கோணநாயகருடைய திருத்தொண்டுகளைச் செய்து வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

கயவாகுராசன் சரித்திரம்

அதன்பின்பு கயவாகுராசனென்பவன் அநுரதபுரியி லிருந்து அரசசெய்துவரும் நாளை யில், திருக்கோணசலத்துக்கு மூன்றுராழிகை தூரத்திலுள்ள நிலாவெளியூருக் கருகாயுள்ள தாமரைத்தடாகத்திற் கோணநாயகர்கோயிற் சைவர்கள் சிலர் போய்ப் பூப்பறித்தபோது, நிலாவெளி மலையிலிருக்கும் விகா ரையிலுள்ள சமணர்கள் சிலர் புட்பம் எடுக்கப்படாதென்று தடுத்தார்கள். (அத் தாமரைத்தடாகமும் விகாரையுந் தற்கால மழ மிருக்கின்றன.) சைவர்கள் அவர்கள் சொல்லீக் கோளமல் அடித்துத் தூரத்திவிட்டுப் புட்பங்கள் ஆய்ந்துகொண்டு திருக் கோணசலத்துக்கு வந்தார்கள். சமணர்கள் அநுரதபுரத்துக் குப் போய்க் கயவாகுராசனுக்கு நடந்த சங்கதிகளைச் சொன் னார்கள். முன்பு சைவசமயத்திலிருந்து பின்பு சமணசமயத் திற் பிழவேசித்தவனாகிய, கயவாகுராசன் மிகுந்த கோபங் கொண்டு, இப்போது நான் அவ்விடம்போய்க் கோயிலையும் இடித்துத்தள்ளி, அவ்விடத்திலுள்ள சகலரையும் சிர்ச்சேதஞ் செய்கின்றேனென்று சொல்லிக்கொண்டு, சேனைதளங்களுடன் புறப்பட்டு, காடு மலை யாவற்றையுந் தாண்டி மிகு விரைவில் வந்து திருக்குளக்கட்டை அடைந்தான். அப்போது சமீதி யில் கயவாகுராசனுக்கு இரண்டுகண்ணும் பார்வையில்லாமற் போனது. அவ்வேளையிற் குருடனாகிய கயவாகுராசன் மிகுந்த வியாகூலத்தை அடைந்தான். அரசனுடன் கூடவந்த சமணகுரு மார் சிலர் மாந்திரிகத்தொழிலாலும் அவுடதப்பிரயோகங்களாலும் கணப்பொழுதிற் சொஸ்தப்பமித்துகிறோம் என்று சொல் லிச் செய்தும் சித்திபெறாததினால் மௌனமாய் இருந்துவிட் டார்கள். அப்போது சிவபெருமான் ஓர் பிராமணசீவடங் கொண்டு அவ்விடம் வந்து, கயவாகுராசனை நோக்கி, நீ கோண நாயகருடைய கோயிலை இடிப்பேனென்ற சொற்குற்றத்தினற் றான் உனக்குக் கண்ணொளி மறைந்தது. ஆனால் இவ் விபூதியை உனது நெற்றியிற் பூசுவாயேல் பார்வையுண்டாகுமென்று சொல்லிக் தமது திருக்கையினற் பையிலிருந்த விபூதியை யள்ளி அரசன்மையிற் கொடுத்தார். அரசன் இரண்டுகைபி

னாலும் அவ் விபூதியை வாங்கி, கோணநாயகரைத் தோத்தி
 ரஞ்செய்து நெற்றியிற் சாத்தியவுடன், ஒருகண் பார்வை உண்
 டாயிற்று. அப்போது கயவாகுராசன் பிராமணனுடைய
 பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்தான். அவ்வேளை பிராமண
 வடிவாகவந்த சிவபெருமான் மறைந்தருளினார். அதைக்கண்ட
 கயவாகுராசன், ஆனந்தபரவசனாகி எளியேனாகிய என்னை ஒரு
 பொருட்டாக எண்ணி, பிராமணவேடங்கொண்டு இவ்விடம்
 வந்து எனக்கு கண்பார்வையைத் தந்தருளியவர் சிவபெருமா
 னேயன்றி வேறொருவரல்லவென்று தீர்மானித்து, தன்னுடன்
 வந்தவர்களை நோக்கி, உலகத்துக்குக் கருத்தாவாகிய சிவபெரு
 மான் ஒருவரே தெய்வம். அவர் அருளிய வேதமே வேதம்.
 எச்சமயத்திற்கும் மேலான சைவசமயமே சமயம். அச்சிவ
 பெருமான் ஒருவரே ஆன்மாக்களுக்கு மலபரிபாகஞ்செய்து
 முத்தியளிக்கவல்லவர் என்று சொல்லிச் சிவபெருமானைப் பல்
 வாறாகத் தோத்தரித்து, திருக்குளத்தின் சிறப்புக்களையுந் தன்
 ஒருவிழியாற் கண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு, சிவபெருமானுடைய
 கிருபையினால் தனக்குக் கண்டழைத்தவிடத்திற்கு கண்டழை
 யுரென்றுந், திருக்குளத்துக்குக் கண்டழைக்குளம் என்றும்
 பெயரிட்டு, அவ்விடர்விட்டுப் புறப்பட்டு, தம்பலகமம் வந்து,
 வயல்வெளிகளின் சிறப்பையுந் கண்டு சந்தோஷமுற்று, கோண
 நாயகர்பேரிற் கொண்ட அன்பானது பின்னின்று பிடித்துத்
 தள்ள மிக விரைவில் வந்து திருக்கோணசலச் சமுத்திரக்கரையை
 யடைந்து, கோணநாயகர்கோயிற் பொற்சிகரங்களைக் கண்ட
 வுடன் பூமியில் விழுந்து அட்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்தான்.
 அப்போது, கயவாகுராசனுக்கு மற்றக்கண்ணும் பார்வைபெற்
 றது. ஆதலால், அவ்விடத்திற்கு கண்டழைக்கல்லு என்று
 ஓர் பெயரிட்டான். (இப்போதும் திருக்கோணநகரில் ஓர்
 பகுதியை கண்டழையென்று வழங்கிவருகின்றார்கள். கயவாகு
 மகாராசன் கோணநாயகர்கோயிலுக்குத் தீங்குசெய்ய வருகிற
 நென்பதைக் கேள்விப்பட்ட பாசுபதர்கள் அவன் வருமுன்
 வரே சமுத்திரத்திற் பாய்ந்து உயிற்றுறந்துவிட்டார்கள்.
 பின்பு கயவாகுராசன் திருக்கோணநகரில் தனது சேனைகளை
 நிறுத்தி கோணநாயகர் சந்தியுட் சென்று, பாவகாசதீர்த்தத்
 தில் இறங்கி ஸ்நானஞ்செய்து, கோயில்வாயிலில் நின்று, ஏழை
 யேனையுமொருபொருட்படுத்தி, பிரம கிஷ்ணுக்களுந் தேடியும்

காணாத திவ்வியமலர்ப்பாதமானது பூமியிற் படும்படியாக நடந்துவந்து, எளியேனுக்குக் கண்பார்வையுங் கொடுத்தருளிய கடவுளே! எனது ஆணவமிருதியினற் தேவரீருடைய கோயிலை இடிப்பேனென்று சொல்லிய சொற்குற்றத்தை மன்னித்து, எளியேனை யடிமைகொண்டு கிருபைபுரியவேண்டுமென்று பலவாறான தோத்திரங்களைச்சொல்லி நமஸ்கரித்தான். பின்பு சுயவாகுராசன், தனியுண்ணாப்பூபாலவன்னிமை முதலாக மற்றுஞ்சகலையுந் நோக்கி, இன்னேரவ்வரையிலும் பூசை நடவாதிருப்பது யாதுகாரணத்தினாலென்று வினவினான். அதற்கு உத்தரமாக கணசுந்தரப்பெருமாள் சுயவாகுராசனை நோக்கி, தாங்கள் இக்கோயிலுக்குத் தீங்குசெய்ய வருகிறீரென்பதைப் பாசுபதர்கள் அறிந்து அச்சங்கொண்டு சமுத்திரத்தில் விழுந்திருந்துவிட்டார்கள். ஆதலாற் பூசை செய்வதற்கு வேறொருவரு மில்லையென்று சொன்னார்கள். அதைக்கேட்ட சுயவாகுராசன் ஆற்றொணாத துயரமடைந்து, திருக்கோணசலேஸ்வரா! நாயினுங்கடையேனாகிய என்பொருட்டால் தேவரீருக்குப் பூசையில்லாமற்போக நேரிட்டதே! இதற்கு யாதுசெய்வேன்! எனச் செய்வேனென்று சத்தமிட்டுக்கொண்டு பூமியில் விழுந்து அயர்ந்தான். அப்போது கோணநாயகர் ஓர் பிராமணவடிவமாகக் சுயவாகுராசனுக்குச் சொப்பனத்திற் றேன்றி, ராசனே! நீ கவலைகொள்ளவேண்டாம். பாசுபதர்கள் தங்கள் ஊழ்வலிப்படி இறந்துவிட்டார்கள். இப்போது சதுர்வேத விற்பன்னராகிய இரண்டு பிராமணர் மருடாகமமுந் கையிற்கொண்டு சமுத்திரமரக்க்கமாகத் தெப்பத்தில் வருகிறார்கள். அவர்களை நீ போய் எதிர்கொண்டு கைகொடுத்திருக்கிவந்து பூசையை நடத்துவிப்பாயென்று சொல்லி மறைந்தருளினார்.

அப்போது சுயவாகுராசன் விழித்தெழுந்து, மனக்கவலை நீக்கி, தான் கண்ட சொப்பனப்படியே இரண்டு பிராமணர் தெப்பத்தில் வருவதைக் கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு, சமுத்திரக்கரைக்குப் போய், தெப்பம் வந்துசேர்ந்தவுடன், ஒருவருக்கு வலக்கையையும், ஒருவருக்கு இடக்கையையும் கொடுத்து இறக்கிவந்து, வலக்கையைக் கொடுத்தழைத்தவருக்கு வேதநாயகமுதன்மை என்றும், இடக்கையைக் கொடுத்தழைத்தவருக்கு சைவநாயகமுதன்மை என்றும் பட்டமுங்கொடுத்து,

இருபாகை முதன்மைகளென்றழைத்து, இருவரையும் நோக்கி, சுவாமிகாள்! ஆதியாகிய கோணநாயகருக்கு இரண்டுகாலப்பூசை நடந்துவது தவறிப்போனபையால், அதற்குண்டான பிராயச்சித்தஞ்செய்து பூசையை நடத்துங்கள் என்று சொன்னான். அப்போது பிராமணர் இருவருஞ் சமுத்திரத்தால் வந்த தோஷம் நீங்கும்பொருட்டு, பாவநாசதீர்த்தத்தில் மூழ்கி, அணுட்டானஞ் செய்துகொண்டு, திருக்கோயிலுட் சென்று, கோணநாயகரை வணங்கிக்கொண்டு, பிராயச்சித்தஞ் செய்து முடித்து, பின்பு மகுடாகமனிதீர்ப்படி பூசைசெய்தார்கள். கயவாகுராசனும் கோணநாயகரைத் தரிசனஞ்செய்து மகிழ்ச்சி கொண்டிருந்தான். அதன்பின்பு கயவாகுராசன், தெப்பத்தில் வந்த பிராமணர் இருவருக்கும், சமுத்திரத்தில் விழுந்து இறந்த பாசுபதர்களின் பிள்ளைகளாயிருந்த இரண்டு பெண்களை விவாகஞ்செய்வித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய பூஷணத்திரவியங்களையுங் கொடுத்து, கோணநாயகருடைய பூசையை நடாத்துவித்தான். அப்போது 'பிராமணர் இருவரும் அரசனை நோக்கி, நாங்கள் இவ்விடத்தில் தனிக்குடியாக இருப்பதால் எங்களுக்கு நன்மை தீமை வருங்காலம் நாங்கள் என்ன செய்வோமென்று கேட்க, அரசன் அவர்களைப் பார்த்து, அவைகளைக்குறித்து நீங்கள் அஞ்சவேண்டாம். உங்களுக்கு நன்மை தீமை சம்பவித்த காலங்களில் தானத்தார் வரிப்பத்தார் இருவரும் அப்பணிவிடைகளைச் செய்வார்களென்று சொல்லி, அரசன் தானத்தார் வரிப்பத்தார்களைப் பார்த்து, இவர்களுக்கு வாழ்வு தாழ்வு வருங்காலங்களில் அப்பணிவிடைகளை நீங்களே செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி, அவ்வவர் இன்ன இன்ன தொழுப்புடன் செய்யவேண்டுமென்று கட்டளைசெய்து, அக்கட்டளைகளை ஓர் செப்பேட்டில் எழுதிப் பிராமணர் கையிற் கொடுத்தான்.

அதன்பின்பு ஒருநாள் கயவாகுராசன் திருவிதியைச் சுற்றிக்கொண்டுவரும்போது மலையின்கீழாக மிகுந்த சத்தம் உண்டாவதைச் செவிகாய்த்துக் கேட்டு, யாது காரணத்தினால் இம் மலையின்கீழ் மிகுந்த சத்தம் உண்டாகின்றது? என்று வினவினான். அப்போது பிராமணர் அரசனை நோக்கி, ஆகாயக் கை, மாவலிகங்கை, காவேரிகங்கை இம் மூன்றும் பாய்ந்து

செல்லுகின்ற சுழிமுனையிற் கோணநாயகர் தேவிசமேதராக
எழுந்தருளியிருக்கின்றார். அம் மூன்று கங்கையுள் சுவாமி
யைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து பாயும். அக் கங்கைகளில் தேவர்
கள் முனிவர்கள் வந்து தீர்த்தமாடிக்கோணலிங்கரையுள் தேவி
யையும் பூசைசெய்து போவார்கள். இப்போதும் அவர்கள்
வந்து தீர்த்தமாடுகிறார்கள். அதனாற்றான் இவ்வொலி உண்
டாகின்றது என்று சொன்னார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு
மனமகிழ்ச்சிகொண்டு, பிராமணரை நோக்கி, நீங்கள் என்ன
பிரயாசமெடுத்தாயினும் அக் தீர்த்தங்களை மொண்டுகொண்டு
வந்து கோணநாயகருக்கு அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டுமென்று
சொல்ல, பிராமணரும் அதற்கிசைந்து, பொற்கூடங்களை எடுத்
துக்கொண்டு, மலையின் கிழக்குப்பக்கத்திலுள்ள குகைவழியே
சென்று, தீர்த்தம் எடுத்துவந்து, கோணநாயகருக்கு அபிஷே
கஞ்செய்தார்கள். பின்பு கயவாகுமகாராசன் சிலகாலம் திருக்கோ
ணசலத்திலிருந்து, கோணநாயகருக்கு அகிகமாக இரத்தின
பூஷணிகளையும் பீதாம்பரங்களையும் சம்பாதித்து, அறை
முதலில் இருப்பாக வைத்து, ஆயிரத்துமுன்னூற்றைம்பது
அவண நெல்விதைப்புத் தரையையும் திருத்தி, குளங்களையும்
கட்டி, அவ்விடங்களிற் குடிக்கையு மிருத்தி, குளக்கோட்டுமகா
ராசன் நாளொன்றுக்கு இரண்டவண அரிசி நிவேதனத்துக்கு
நியமித்திருப்பதை அறிந்து, தன் உபயமாக நாளொன்றுக்கு
ஊர் அவண அரிசி சேர்த்து, நாளொன்றுக்கு மூன்று அவண
அரிசி நிவேதனத்துக்கு நியமித்து, வடக்கு கரம்பகம்,
தெற்கு சங்கமக்சண்டி, கிழக்கு வங்காளக்கடல், மேற்கு முனிச்
சரம் ஆகிய இந் நான்கு எல்லைக்குட்பட்ட இடங்களால்
வருகின்ற வருமானியங்களில் பத்தில் எட்டுப்பங்கு கோணநாய
கருக்கும் இரண்டுபங்கு பிராமணர்களுக்குமென்று நியமனஞ்
செய்து, முன்னிருந்த செப்பேட்டிலும் வரன்முறையாக எழுதி,
சொல்லப்பட்ட நாலு எல்லைக்கும் எல்லைக்கல் நாட்டி, கோயி
ல்திகாரி முதலாக மற்றுஞ் சகலருக்கும் வேண்டிய திரையங்

கையுங் கொடுத்து, கோணநாயகர் திருவிழாக்காலத்தில் எழுந்
தருளிவருவதற்குப் பொற்கேடகங்களுஞ் செய்துவைத்து,
பங்குனிஉத்தரத் திருநாளும் கண்டு சந்தோஷமடைந்து, தனி
யுண்ணுப்பூபாலவன்னிமை முதலாக மற்றுஞ் சகலரையும்
நோக்கி, நீங்களும் உங்கள் சந்ததிகளும் கோணநாயகருக்கு
எக்காலத்திலாவது தொழும்புசெய்யாது விடுவீர்களாயின்
வறுமையினாலும் நோயினாலும் வருந்துவீர்களென்று சொல்லி,
பின்பு கோணநாயகரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தன் இருப்
பிடம் போய்ச்சேர்ந்தான்.

நளச்சக்கிரவர்த்தி சரித்திரம்

அதன்பின்பு, கிடதநாட்டிலிருந்து அரசுசெய்த நளச்சக்
கிரவர்த்தி, திருக்கோணசலத்தின் பெருமையைக் கேள்வியுற்ற
வந்து, பாவநாசரீர்த்தத்தில் முழுகி, கோணநாயகரைப் தேவி
யையும் தரிசனஞ்செய்து, விலைதித்தற்கரிய மாகதரத்தினம்
பதித்த ஓர் *முக்கோணப் பதக்கமுஞ் சாத்தி, இன்னுமனேக
திரவியங்களும் அறைமுதலில் இருப்பாகவைத்து, செப்பேட்டி
லும் கருகலகணக்கிலும் பதிப்பித்து, பின்பு கோணநாயகரி
டம் விடைபெற்றுக்கொண்டு, கிடததேசத்துக்குப் போனார்.

*நளச்சக்கிரவர்த்தி கொடுத்த முக்கோணப் பதக்கம் 1854-ம் ஆ
தம்பலகமம் கோணநாயகர் கோயிலிலிருந்து, பின்பு களவுபோய்விட்டது.
அப்பதக்கத்தின் பிற்பக்கத்தில் நளச்சக்கிரவர்த்தி உபயமெனப் பெயர்
வேட்டப்பட்டிருந்தது.

மாருதப்புரவிகவல்லி சரித்திரம்

பின்பு உத்தரதேசத்திலிருந்த மாருதப்புரவிகவல்லி என்
னும் இராசகுமாரத்தி தனது முகம் குடிரைமுகத்தை ஒத்தி
ருந்ததாற் சேரமுண்டலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களில் மூழ்கியும்
சிவகேத்திரங்களைத் தரிசித்தும் விரதாதிகளை நோற்றும் அம்
முகரூபம் மாருதிருந்ததினால் மிகுந்த வியாகூலங்கொண்டிருக்
கும்போது, சமுமண்டலத்திலுள்ள கிரிமலைத்தீர்த்தத்தில் நீ
போய் ஸ்நானஞ் செய்வாயானுற் சொஸ்தமடைவாயென்று
சொப்பனங்கண்டு, அப்படிக்கு அவ்விடம் வந்து தீர்த்தமாடி,
கயரூபம் பெற்று, அவ்விடம் நின்று நீங்கித் திருக்கோணசலத்
துக்கு வந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, விடைபெற்றுக்கொண்டு
உத்தரதேசத்துக்குச் சென்றாள்.

புவனேகவாகு சரித்திரம்

அதன்பின்பு, புவனேகவாகு என்னும் அரசன் திருக்
கோணசலத்தின் பெருமையைக் கேள்வியுற்று வந்து, பாவநாச
தீர்த்தத்தில் படிந்து, கோணநாயகரைத் தரிசித்து, அனேக
திரவியங்களையும், நகைகளையும் அறைமுதலில் வைத்து, கரு
குலக்கணக்கிலும் செப்பேட்டிலும் பதிப்பித்து, கோணநாயக
ரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு, தனது தேசத்துக்குப்போய்
அரசுசெய்திருந்தான்.

பரராசசேகரன், செகராசசேகரன் சரித்திரம்

— 105 —

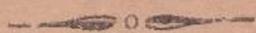
அதன்பின்பு, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து செங்கோல்செ
லுத்தி அரசசெய்த பரராசசேகரன், செகராசசேகரன் என்
னுமிருவரும், திருக்கோணசலத்துக்கு வந்து, பாவராசச்சுண
யில் தீர்த்தமாடி, இரவிசுலதிலகனைய குளக்கோட்டுமகராசா
வைத் தடுத்தாட்கொண்ட ஸ்ரீ கமலபாதமிதுவே என்றுசொல்
லிக் கோணநாயகருடைய பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்காரஞ்
செய்து, அனேக இரத்தினபரணங்களையும், திரவியங்களையும்
அறைமுதலில் இருப்பாகவைத்து, கருகுலக்கணக்கிலும் செப்
பேட்டிலும் பதிப்பித்து, சுவாமிசந்நிதியில் திருவிளக்கேற்றத்
திரிக்கு நூல் குறைவாயிருந்தமையால், ஏழு குளமுங் கட்டி,
ஏழுவெளியுந் திருத்தி, அதிற் குடிசனங்களையும் இருத்தி,
எப்போதும் கோணநாயகர்கோயிற் றிருவிளக்குக்கு நூல் குறை
யாமல் நீங்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று அவர்களுக்குக் கட்
டனைசெய்து, தமது தேசத்துக்குப்போய் அரசசெய்திருந்
தார்கள். (அக்காலத்தொடக்கம் அல்லூர் திரியாய் என்னும்
பெயர்பெற்றுத் தற்காலமும் வழங்குவருகின்றது.)

ஆரியச்சக்கிரவர்த்தி சரித்திரம்

— 106 —

அதன்பின்பு, ஆரியச்சக்கிரவர்த்தி என்பவன் யாழ்ப்பா
ணத்திலிருந்து அரசசெய்துவரும் நாளில், திருக்கோணசல
மான்மியத்தை அறிந்து வந்து, பாவராசச்சுணயில் தீர்த்தமாடி,
கோணநாயகரையும் பிடியன்னமென்னடையம்மையையும் தரி
சித்து, அனேக திருவாபரணங்களையும் திரவியத்தையும் அறை
முதலில் இருப்பாகவைத்து, கருகுலக்கணக்கிலும் செப்பேட்
டிலும் பதிப்பித்து, கோணநாயகரிடம் விடைபெற்றுத் தனது
தேசத்திற்குச் சென்று அரசசெய்திருந்தான்.

தனியுண்ணாப்பூபாலவன்னிமை கனகசுந்தரப்பெருமாளிடம் திரவியிருப்பு விசாரித்த சரித்திரம்

பின்பு ஒருநாள், தனியுண்ணாப்பூபாலவன்னிமையும் கோயிற் பூசகர்களாகிய இருபாகைமுதன்மையும் எவலாளரை நோக்கி, நீங்கள் நிலாவெளியூருக்குப்போய், கனகசுந்தரப் பெருமானைக் கண்டு, பெரியவளமைப்பத்ததியையும், செப்பேட்டையும் எடுத்துக்கொண்டு நாங்கள் வரும்படிசொன்னதாகச் சொல்லி, சீக்கிரம் அழைத்துவாருங்கள் என்று அனுப்பினார்கள். அவர்கள் நிலாவெளியூருக்குப்போய், வன்னிமையும் இருபாகைமுதன்மையும் சொல்லிய யாவற்றையும் கனகசுந்தரப்பெருமாளுக்கு அறிவித்து, சீக்கிரத்தில் அழைத்துவந்தார்கள். அப்போது, தனியுண்ணாப்பூபாலவன்னிமையும் இருபாகைமுதன்மையுந் தவிர மற்றஞ்சகலரும் எதிர்கொண்டு அழைத்துவந்து, வசந்தமண்டபத்தில் இருந்தினார்கள். அவ்வேளை, தனியுண்ணாப்பூபாலவன்னிமை கனகசுந்தரப்பெருமானைப் பார்த்து, காற்றையும் கடலையும் கனலையும் முகிலையும் கூற்றையும் கோதையர் மனதையும் அளவிட்டாலும் உம்முடைய இருதயம் அளவிடற்கரியதாமென்று சொல்லிப் புன்முறுவல் செய்தார். அதைக்கேட்ட கனகசுந்தரப்பெருமாள் வன்னிமையை நோக்கி, நாங்கள் என்பேரில் எத்தனை அபிமானம் வைப்பீர்களோ அத்துணைப் புத்தியும் விசாரமும் எனக்கு உண்டாகுமென்று சொல்ல, வன்னிமை சந்தேகஷங்கொண்டு, வராமாதேவர் முதலிய ராசாக்கள் ஆதியாகிய கோணராயகருங்காக அறைமுதலில் வைத்த பொன் எவ்வளவென்றும், நகைகள் எவ்வளவென்றும் நான் அறிய விரும்புகிறபடியால் விபரமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார். அப்போது கனகசுந்தரப்பெருமாள் பெரியவளமைப்பத்ததியைப் பார்த்துச் சொன்னதாவது:

வரராமதேவர் அறைமுதலில் வைத்த			
பொன் களஞ்சு	சு. 2000	68000	
பொன்றகை களஞ்சு	சு. 100	634	
குளக்கோட்டேமகராசா அறைமுதலில் வைத்த			
பொன் களஞ்சு	2000	80491	
பொன்றகை களஞ்சு	300	1512	
கயவாசுராசன் அறைமுதலில் வைத்த			
பொன் களஞ்சு	3000	150022	
பொன்றகை களஞ்சு	2000	24000	
நளச்சக்கிரவர்த்தி அறைமுதலில் வைத்த			
பொன் களஞ்சு	200	80211	
பொன்றகை களஞ்சு	200	2048	
புவனேகவாகு அறைமுதலில் வைத்த			
தங்கம் களஞ்சு	300	100284	
தங்கநகை களஞ்சு	100	3206	
பரராசசேகரனும் செகராசசேகரனும் அறைமுதலில் வைத்த			
பொன் களஞ்சு	1000	72000	
பொன்றகை களஞ்சு	100	781	
ஆரியச்சக்கிரவர்த்தி அறைமுதலில் வைத்த			
பொன் களஞ்சு	2000	21000	
பொன்றகை களஞ்சு	200	1206	
ஊரவர்கள் கோயிற்படியில் வைத்துக் கும்பிட்ட			
பொன் களஞ்சு	2000	21000	

இவையாவும் குகைக்குள்ளே பெரியபண்டகசாலையில் இருக்கும் இருப்பு. கருகுலக்கணக்கனிடத்திலும் இக் கணக்கு உண்டு. இதுவன்றி, தித்தியபூசைச் செலவுக்கு எடுப்பதற்கு பெரிய அறைமுதலில் இப்போது இருக்கின்ற பொன் களஞ்சு 48000 (48000). இது வெளியில் இருக்கின்ற தீரணியம். இதுவன்றிக் குளக்கோட்டேமகராசா தொகையான தீரணியங்கள் வைத்திருக்குமிடங்கள் வேறேயுண்டு. அது எவ்விடங்களெனில், திருக்கோணமலை உச்சியில் நின்று பார்க்க நாலுதிக் கிலும் தெரிக்கின்ற மத்தளமலை, நாசமலை, பல்லவமலை, வெள்

கைக்கல்மலை என்பவைகளேயாம். அவற்றில், மத்தளமலையில் கடு0000 (150000) களஞ்சு பொன் உண்டு. அதற்கு சொர்ண வைரவரும், சொர்ணகணபதியும், ஆப்தோத்தாரண வைரவரும், பத்திரகாளியும், கடலரசனும், கடலரசநாயகியும், ஒன்பதுலக்ஷம் வைரவர்களும் காவலாக நிற்பார்கள். இவர்களால் ஸாரிலும் எண்மடங்கு பெலமுடைய பொத்தகமொட்டையனும் காவலாக நிற்பான். பல்லவமலையில் ரு000000 (5000000) களஞ்சு பொன் உண்டு. அதற்கு சொர்ணவைரவரும், உதிர மாகாளியும், லக்ஷம்வைரவர்களும் காவலாக நிற்பார்கள். வெள்ளைக்கல்மலையில் ச00000 (400000) களஞ்சு பொன் உண்டு. அதற்கு ஆப்தோத்தாரண வைரவரும், இரத்தசாமுண்டியும், இரண்டிலக்ஷம் வைரவர்களும் காவலாக நிற்பார்கள். நாகமலையில் ௮௮00000 (8800000) களஞ்சு பொன் உண்டு. அதற்கு அகோரவைரவரும், தூர்க்கையும், மூன்றுலக்ஷம் வைரவர்களும் காவலாக நிற்பார்கள். பல்லவமலைத் தேவதைகள் அனைத்தும் பத்திரகாளியி லடக்கம். வெள்ளைக்கல்மலைத் தேவதைகளைத்தும் ஆப்தோத்தாரண வைரவரி லடக்கம். நாகமலைத் தேவதைகளைத்தும் சொர்ணகணபதியி லடக்கம். மத்தளமலைத் தேவதைகளைத்தும் இடபதேவரி லடக்கம். இவையன்றி, திருக்குளக்கட்டில் ஏழு இடத்தில் கடு0000 (150000) களஞ்சு பொன் உண்டு. அவையாவுக்கும் மகாகரணவைரவர்காவலாக நிற்பார். இவையாவும் மதுரைக்களஞ்சுக் கணக்காக விருக்கும். இதுவன்றி, பாவநாசக்குளத்துக்கு உத்தரதிக்கில் ஒரு தாதகிவிருக்கும் உண்டு. அதனடியில் ஆறுகோணமுள்ள கல்லொன்று நாட்டப்பட்டிருக்கும். அதில் நாகரபாஷையில் எழுத்துக்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கும். அக்கல்லின் கீழாக ஒரு செந்துரக்கிடாமுண்டு. அதில் அறுநூற்றுநாற்பத்தெட்டுப் பலஞ் செந்துரம் உண்டு. பன்னிரண்டு களஞ்சு இரும்பை உருக்கி, ஒருபணவிடை செந்துரமிட்டால் ஏழுமாற்றுப் பொன்னாகும் என்று கணகசந்தாப்பெருமாள் சொன்னார்.

(முன்சொல்லப்பட்ட மலைகளில், நாகமலையென்பது கட்டுக்குளப்பகுதியிலுள்ள குச்சுவெளியென்னும் ஊரிலிருக்கின்றது. அதை நாச்சியார்மலை, வெள்ளாட்டிமலை, நாகமலை என்றும் வழங்கிவருகிறார்கள். மாசி பங்குனி மாதங்களில் அம்மலையிலிருந்து

உழிவருகின்ற நீரூனிகள் மலையடிவாரத்திற் பாய்கின்ற உப்பாற்றில் வந்து கலக்கின்றன. அக்காலத்தில் அவ்விடத்தில் வருகின்ற நண்டிகள், மச்சங்கள் யாவும் கல்லாடிப்போகின்றன. அக் கல்லாடிகளை அவ்விடத்துள்ளவர்கள் எடுத்துவந்து விற்கிறார்கள். அவை நீர்க்கடுப்பு முதலிய சில ரோகங்களுக்கு மிகுந்த உபயோகமான மருந்தென்று வைத்தியர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பல்லவமலையென்பது கொட்டியாபுரத்தில் இருக்கின்றது. மத்தளமலையென்பது சமுத்திரத்திலிருக்கின்ற புறமலைக்கு வடக்குப்பக்கத்திலுள்ள மலை. வெள்ளைக்கல்மலை எவ்விடத்திலென்பது தெரியவில்லை)

அப்போது, தனியுண்ணாப்பூபாலவன்னிமை கனகசுந்தரப் பெருமானை நோக்கி, இராசாக்கள் கொடுத்த தீரவியங்களும் திருவார்பாணங்களும் எவ்விடத்தில் இருக்கிறதென்பதை விபரமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, கனகசுந்தரப்பெருமாள் பெரியவளமைப் பத்ததியைப் பார்த்துச் சொல்லியதாவது: ஆலயத்தின் கிழக்குவாயிலில் ஏழு கற்படிக்குக் கீழாக தெற்குப் பக்கத்தில் முக்கோணக்கல்லொன்று வைத்துக்கட்டியிருக்கும். அதனடியில் முற்கோணக் கற்கதவுண்டு. அக் கதவைத் திறந்து உட்பிரவேசித்தால் முப்பத்தாறுமுழத் தாழ்வுக்கப்பால் ஒரு பண்டகசாலை உண்டு. அதில் இராசாக்கள் கொடுத்த தீரவியங்கள் இருப்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு வீரபத்திரரும், ஐந்துதலைநாகமும், வைரவர்களும் காவலாகிற்பார்கள். இவர்கள் மூத்தகயிறிடத்தி லடக்கம். வடக்குவாயிலில் ஒன்பது கற்படிக்குக் கீழ் மேற்குப்பக்கமாக அறுகோணமுள்ள கல்லொன்று வைத்துக் கட்டியிருக்கும். அதன்கீழ் முப்பத்தாறு முழத் தாழ்வுக்கப்பால் ஒரு பண்டகசாலை உண்டு. இராசாக்கள் கொடுத்த நகைகள் அங்கு இருக்கின்றன. அதற்கு பத்திரகாளியும், ஐயனாரும், இரண்டி துவாரபாலகர்களும், நாலுவைரவரும் காவலாக நிற்பார்கள். இவர்கள் ஆபதோத்தாரண வைரவரி லடக்கம். இதுவன்றி, கோணநாயகர் எழுந்தருளியிருக்கும் சிங்காசனத்துக்கு வடக்குப்பக்கமாக முக்கோணக்கல்லொன்று பாவுகல்லோடு பாகியிருக்கும். அக்கல்லை எடுத்தால் வாசலொன்று தோற்றும். அவ்வாயிலின் வழியாகப் பந்தவிளக்குக் கொண்டு போக, அறுபத்துநாலுமுழ நீளத்துக்கு மிகுந்த நெருக்கமான

பாதையாக வீடுக்கும். அதற்கப்புறம் வெகுவிசாலமான மண்டபமொன்றுண்டு. அதில், உற்சவகாலங்களில் எடுக்கவேண்டிய திருவார்பணங்களும், பட்டுப்பித்தாம்பாங்களும், தங்கம் பொன் வெள்ளி முதலியவற்றால் செய்து முத்து, பவழம் இவைகளற்ற குஞ்சங்கள் தூக்கிய குடைகளும் ஆலவட்டங்களும், நவரத்தின மிழைத்த திருவாசிகைகளு மிருக்கும். திருவிழாக்காலங்களில் இவைகளை எடுக்கும்போது விராயகருக்குப் பூசைசெய்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது. சிங்காசனத்துக்குத் தெற்குப்பக்கமாக ஆறு கோணமுள்ள கல்லொன்று பரவுகல்லோடு பாளியிருக்கும். அக்கல்லை உயர்த்தினால் வாயிலொன்று தோன்றும். அவ்வாயில் வழியே பந்தவிளக்குக் கொண்டுபோசு, நாற்பது முழத்துக்கப்பால் ஆறுமுடி அகலத்தில் ஒரு கிணறு உண்டு. அதன்மேற் பலகை போட்டு அப்பாற் போசு, நூற்றிருபது முழத்துக்கப்பால் மிகுந்த விசாலமுள்ள மண்டப மொன்றுண்டு. அதில், ஒரு கோடி களஞ்சு பொன் உண்டு. அந்தத் திரவியம் கோயில்வருமானங் குறைந்தகாலத்தில் எடுத்துச் செலவிட வைத்தது. எடுக்கும்போது விராயகருக்கும், சொர்ணவைவரவருக்கும் பூசை செய்து, மன்றட்டம்பெற்று எடுக்கவேண்டியது. நித்திய நைமித்திகங்கள் குறைவின்றி நடாத்தி, நாளொன்றுக்குப் பதினாறரைப் பொன் மிச்சங்கண்டு வருகின்றது. அந்தப்பொன் முழுவதும் கருகுலக்கணக்கிற் பதிந்து, கருகுலக்கணக்கனுடைய களஞ்சியவீட்டில் இருப்பாக இருந்துவருகின்றது. குளக்கோட்டுமகாராசா முன் சொல்லப்பட்ட திரவியங்கள் யாவையும் அந்த அந்த இடங்களில் திட்டம்பண்ணி வைத்து, பெரிய வளமைப்பத்தகிரென்னுஞ் செப்பேட்டிற் பதிந்து, எங்கள் முன்னோர்கள் கையில் அவ்வேட்டைக் கொடுத்துச் சொல்லிய கட்டளைப்படி நாங்கள் நடந்துவருகிறோமென்று கனகசுந்தரப் பெருமாள் சொன்னார். அதைக்கேட்ட தனியுண்ணாப்பூபால் வன்னியையும், இருபாகைமுதன்மையும் அளவிடற்கரிய சந்தோஷங்கொண்டு, கனகசுந்தரப்பெருமாளுக்கு வெகுபூசை

ஊதி திரவியங்களுங் கொடுத்து, நிலாவெளியுருக் கணுப்பி
 னார்கள். (குளக்கோட்டுமகாராசா கணசந்தரப்பெருமானிடத்திற்
 கொடுத்த செப்பேடு (பெரியவளமைப்பத்தி), கணசந்தரப்
 பெருமானின் சந்ததியில் உள்ளவர்களிடம் தற்காலத்திலும்
 இருக்கின்றது.)

அதன்பின்பு, தனியுண்ணுப்பூபர்லவன்னிமை முதலாக மற்
 றுஞ் சகலரும் கோணநாயகருக்கு நித்தியநைமித்திகங்களில்
 குறைவுவாராமல் நடாத்தி, அவருடைய திருத்தொண்டுகளைச்
 செய்து வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

தம்பலகமச் சரித்திரம்

அப்படியே கோணநாயகருக்கு நித்தியநைமித்திகங்கள் குறைவுவராமல் நடந்துவருங் காலத்தில், பறங்கிக்கலாப முண்டா னது. அப்போது, இருபாகைமுதன்மையும் மற்றுஞ்சகலரும் குளக்கோட்டுமகாராசா முன் செப்பேட்டில் எழுதிவைத்திருக் கும் பிரகாரம் கோணநாயகர்முதலாக மற்றும் எழுந்தருளி நாயகர் சகலரையும், திருவாரணங்களிற் சிலவற்றையும், தூப தீபம் முதலிய மற்றுஞ் சாமான்களையும் எடுத்துக்கொண்டு போய்க் கழனிமலையில் வைத்துப் பூசைசெய்துவந்தார்கள்.

அப்போது, கண்டியில் இருந்து அரசசெய்த இராசசிங் கனென்பவனுக்குக் கோணநாயகர் ஓர் பிராமணவடிவமாகச் சொப்பனத்தில் தோற்றி, நாமும் தேவியும் இப்போது கழனி மலையி லிருக்கின்றோம். நாம் எழுந்தருளியிருப்பதற்குத் தம்பல கமத்தில் ஓர் ஆலயத்தைக் கட்டிமுடிப்பாயாக என்று சொல்லி மறைத்தருளினார். உடனே அரசன் விழித்து, இந்த வசனங் களை நம்மிடம் வந்து சொல்லியவர் கோணநாயகர்தானென்று தீர்மானித்து, வேண்டிய திரவியங்களை விடுத்து, தன்னிடம் கணக்கப்பிள்ளையாகவிருந்த இப்ளும் முகாந்திரம் என்னும் தம் பன்கடவைச் சோனகடுருவனை முதலாளியாகவைத்து, இற் றைக்கு ஏறக்குறைய இருநூற்றைம்பது வருடங்களுக்குமுன் தம்பலகமத்தில் தற்காலமிருக்கும் கோயிலைக் கட்டிமுடித்து, கோணநாயகரையும் தேவியையும் மற்றுந் தேவர்களையும் கழனி மலையிலிருந்து எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய்த் தம்பல கமத்தில் தான்முடிப்பித்த ஆலயத்தில் வைத்து, பிரதிஷ்டை செய்து, நித்தியநைமித்திகங்களெல்லாம் முன்போல நடக்கும் படி திட்டப்பண்ணி, இருபாகைமுதன்மை கணககந்தரப்பெரு மாள் சித்திரவித்தாரப்புலவன் தானத்தார் வரிப்பத்தார் முதலிய சகலரையும் நோக்கி, ஆதியில் குளக்கோட்டுமகாராசா உங்களுக்குக் கற்பித்தபடி கோணநாயகருக்கு நித்தியநைமித்திகங்

களை நடாத்திவரவேண்டுமென்று கட்டளைசெய்து, கண்டிநகருக்குப் போய்ச் சத்துருக்களை வெற்றிகொண்டு இராச்சியபரிபாலனஞ்செய்திருந்தான்.

பறங்கிக்காரர் திருக்கோணசலத்துக்கு வந்து, குளக்கோட்டி மகாராசனாற் கட்டப்பட்ட கோயிலையும், ஆயிரக்கான்மண்டபம் முதலியவைகளையும் இடித்து, பாவராசக்குளத்தையும் மூடி, சின்பு கோயில் முதலியவற்றிலிருந்த சாதிக்கருங்கற்களை எடுத்துத் தற்காலமிருக்கும் கோட்டையைக் கட்டிமூடித்து, திருக்கோணசலநகரை அரசுசெய்தார்கள். அக்காலத்திற் திருக்கோணசலத்துக்குப் போய் பூசைசெய்யப்படாதென்று நிட்டுரமான கட்டளைசெய்தார்கள். தற்காலமிருக்கும் கோட்டையின் வாசலுக்குக் கதவுகிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கல்வில், “முன்னங் குளக்கோட்டன் மூட்டுந் திருப்பணியைப் பின்னும் பறங்கி பிரிப்பான்” என்னும் பாட்டு வெட்டப்பட்டிருக்கின்றது. மற்ற இரண்டு வரிகளும் அதிகம் விளக்கவில்லாமல் அழிந்திருக்கின்றன.

தற்கால சரித்திரம்

தற்காலத்தில் அரசசெய்யும் ஆங்கிலேயர் இந்நகரியை அரசாளத்தொடங்கிய பின்பு, சேரயவராம், சுக்கிரவராம், திருக்கார்த்திகை, சிவராத்திரி, பங்குனி உத்தரம், ஆனி உத்தரம், பார்சுழித்திருவாதிரை, தைப்பூசம், மாசிமகம் முதலிய புண்ணியகாலங்களில், யாவரும் தங்கள் இட்டப்படி திருக்கோணசலத்துக்குப் போய் பூசைசெய்து வணங்கிவருவதற்கு உத்தரவுகொடுத்தார்கள். அப்படியே சர்வகித்துவருடம் புரட்டாதிமாதம் வரையிலும் கடைபெற்றுவந்தது. பின்பு, ஐப்பசிமாதத்தொடக்கம் மாதத்தின் முதலாம் மூன்றாம் சுக்கிரவரங்களிலும், திருக்கார்த்திகை சிவராத்திரி மாசிமகம் என்னும் மூன்று புண்ணியகாலங்களிலும் மாதத்திரம் இருநூறு சனத்துக்கு மேற்படாமல் யுத்தவீரர்களின் காவலோடு திருக்கோணமலைக்குப் போய், பூசைசெய்து வணங்கிவரவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டிருந்தார்கள். இற்றைக்கு ஐப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன், இவ்வுரிவிருந்த கநிரவேலுமுதலியார் என்னும் ஒரு பிரபு, ஆங்கிலேய அரசாட்சியாருடைய உத்தரவைக்கொண்டு, பறங்கிக்காரரால் மூடப்பட்ட பாவநாசக்குளத்தின் மையத்தில் ஓர்கிணற்றை வெட்டிக் கட்டிவைத்தார். ஆடி அமாவாசை முதலிய புண்ணியகாலங்களிற் சிலர் அக்கிணற்றில் ஸ்நானஞ்செய்துவந்தார்கள். பின்பு அவ் வழக்கத்தையும் அரசாட்சியார் தடைசெய்துவிட்டார்கள். அக்கிணறு, இப்போது கோட்டையிலிருக்கும் யுத்தவீரருக்காகக் கட்டப்பட்ட வைத்தியசாலையின் பாவிப்புக்காக விடப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவன்றிக் தம்பலகமத்திலிருக்கும் கோணநாயக்கோயிலில் இப்போதும் நித்தியநைமித்திகங்களும் திருவிழா முதலியவைகளும் ஒழுங்காக கடைபெற்றுவருகின்றன. பறங்கிக்கலாபத்துக்குச் சிலகாலத்தின்முன் வன்னிமைகள் சந்ததியற்றுப்போனபடியால், அவ்வம்மிசத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் சிலர் திருக்கோணகரை அரசுசெய்துவந்து, பின்பு பறங்கிக்கலாபத்துடன் பெண்ணைகளும் அற்றுப்போய்விட்டன. ஆதலால் இப்போது அரசாட்சியாரால் தம்பலகமத்துக்கு தியமிக்கப்படும் வன்னிமை

களே கோணநாயக்கோயிற் பராயசிப்பையும் நடத்திவருகிறார்கள். இருபாகைமுதன்மை, கனகசுந்தரப்பெருமாள், சித்திரவித்தாரப்புலவன், தானத்தார், வரிப்பத்தார் இவர்களின் சந்ததியார்கள் இப்போதும் குளக்கோட்டுமகாராசானினால் தங்கள் முன்னோர்களுக்கு முற்காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட விளைநிலம் முதலியவைகளின் வருமானங்களைப் பெற்றுச் சீவனஞ் செய்துகொண்டு, குளக்கோட்டுமகாராசன் தங்கள் தங்களுக்கு நியமித்த பிரகாரம் கோணநாயகரின் தொழிற்புகளைச் செய்து வருகின்றார்கள். திருக்கோணசலநகரில் பறங்கிக்காரருடைய கலாபத்தின் பின் பதினாறு தேவாலயங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. குளக்கோட்டுமகாராசானினார் றுடிக்கப்பட்ட நகரிகாவற் காளியென்னும் பத்திரகாளிகோயில் பட்டணத்துருவில் இப்போது துமிருக்கின்றது.

வெள்ளை வில்வத்தடி கோணநாயகர்கோயிற் சரித்திரம்

~~~~~

முற்காலத்தில் குளக்கோட்டுமகராசா கோணநாயகருக்குத் தெப்பத்திருநாள் நடாத்துவதற்கு ஓர் தெப்பக்குளத்தை உண்டிபண்ணி, அதற்குத் தெற்குப்பக்கமாக நின்ற ஓர் வெள்ளை வில்வவிருகத்தின்கீழ் தெப்பத்திருநாளுக்குக் கோணநாயகர் கோயிலிருந்து எழுந்தருளிவந்து வீற்றிருப்பதற்கு ஓர் மண்டபத்தையுள் கட்டினார். பறங்கிக்கலாபத்தின் பின்னுள்ள வர்கள் அம்பண்டபத்தை ஓர் கோயிலாக்கி, இலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து, வெள்ளைவில்வத்துக் கோணநாயகர் கோயிலெனப் பெயரிட்டு வழங்கிவந்தார்கள். அக்காலத்தில் கும்பகோணத்திலிருந்த குருசிரேஷ்டராகிய சங்கராச்சாரியரவர்கள் இலட்சீடம் வந்து, வெள்ளைவில்வத்தடி கோணநாயகர் கோணநாயகர் கோயிலிருக்கும்போது ஒருநாள், அவ் வெள்ளைவில்வவிருகத்தை உற்றுப்பார்த்து, நீ இனி ஏன் நிற்கின்றாயெனச் சொல்லி விபூதியை அள்ளியெறிந்துவிட்டுப் போனதன் பின்பு அவ் விருகம் பட்டுப்போனதென்று கர்ணபரம்பரையாகக் கேள்வி.

குளக்கோட்டு மகாராசா

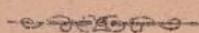
மதுரையிலிருந்து அழைத்துவந்த

திருமலைநாடான்

தனியுண்ணுப்பூபாலவன்னிமைமுதலாக

திருக்கோணநகரியை அரசுசெய்த

வன்னிமைகளின் நாமங்கள்

திருமலைநாடான்	தனியுண்ணுப்பூபாலவன்னிமை
சந்திரநாத	” ”
அரசுநிலைதவறாத	” ”
தந்தாரதாரபிறந்தாரகுமார	” ”
மணுதீதவறாத	” ”
மண்டலநாயக	” ”
பசுபதி	” ”
இலங்கைகாவல்	” ”
குணதுங்கராம	” ”
அமராபதி	” ”
சந்திரசேகர	” ”
புவனேயகாவல்	” ”
குலம்பர்கள்கோமான்	” ”
மாற்றலர்பெருமான்	” ”
செகதுங்கபோச	” ”
கைலாசநேச	” ”
வெற்றிநாயக	” ”
தன்னுண்மைசுன்றந்	” ”
பொன்னவராய	” ”
உத்தமமொழியான்	” ”
செல்வநாயக	” ”
வெற்றிநாயக	” ”
மருதநாயக	” ”

முருகநாயக தனியுண்ணுப் பூபாலவன் னிமை

சுப்பிரதேக	11	11
நல்லநாயக	11	11
வல்லிகாவல்	11	11
பிள்ளைநாயக	11	11
பெரியகாவல்	11	11
சிதம்பரநாயக	11	11
பாடநாயக	11	11
சுதிரைநாயக	11	11
சேதுகாவல்	11	11

இவருக்குச் சந்தியில்லாததினால், சந்திரகுலத்தில் வந்தவ தரித்த திருமலைநாடன் தனியுண்ணுப்பூபாலவன் னிமை வம் மிசம் அற்றுப்போய்விட்டது. பின்பு, இரண்டு இராயரும், இரண்டு பண்டாரத்தாரும் காரைமாநகரத்துக்குப் போய், கங்கை குலாதிபர்களில் ஒரு ஆண்பிள்ளையையும், மதுரையில் திருமலை நாடன் தனியுண்ணுப்பூபாலவன் னிமையின் வம்மிசத்தில் ஓர் பெண்பிள்ளையையும் அழைத்துவந்து, இருவரையும் மணஞ்செய் வித்து, திருக்கோணநகரி அரசரிமையையும் ஒப்பித்தார்கள்.

செகராசநாத பூபாலவன் னிமை

குருநாதராம	11
உலகாண்ட	11
கைலாய	11
கனகராய	11
படைநாத	11
எதிரிகளிரியும்	11
கணபதிராய	11
ஐந்தருராம	11
தருமநெற்ப	11
படைவீரங்கொண்ட	11
மதுரைவாசக	11
தியாகராச	11
கரசைகாவல்	11
அன்னசத்திர	11
வரையாதளிக்கும்	11

கதிரைமாமலைப் பூபாலவன்னிமை

ஏகாந்த	”
ஏரம்ப	”
நல்லைநாத	”
சொக்கநாயக	”
சுந்தரநாத	”
பாலகராய	”
வீரராமப்	”
குணதுங்கராம	”
நாக்மாமணிப்	”
கைலாயநாயக	”
புவிராம	”
சோமநாயக	”
உலகநாயக	”
சூரியநாயக	”
நந்திராயக	”
இலக்குமிநாயக	”
சந்திரதேவ	”
வெற்றிநாயக	”
உலகநாயக	”
வைரவநாயக	”
அரசுகாவல	”
திருமலைப்பெருமாள்	”
சிதம்பரநாத	”
புட்பநாயக	”

இவருக்குப் பின் சந்தியில்லாததினால் இராயரும் பண்டாரத்தாரும் சோழமண்டலத்துக்குப் போய், காராளகுலத்தில் ஒரு ஆண்பிள்ளையையும், தனிபுண்ணைப்பூபாலவன்னிமையின் வம்மிசத்தில் ஒரு பெண்பிள்ளையையும் அழைத்துவந்து, விவாகம் முடித்து, திருக்கோணகூரியை அரசுசெய்யும்படி வைத்தார்கள்.

காராளசிங்க பூபாலவன்னிமை

நந்திய ” ”

மதராசு	சின்க பூபாலவன்னிமை	
திருமலைராய	”	”
இராம	”	”
இலக்குமி	”	”
சந்திரா	”	”
அடைக்கலங்காத்த	”	”
கங்கைகாவல	”	”
மருதநாயக	”	”
கனகநாயக	”	”
இலங்கைகாவல	”	”
கைலாய	”	”
குமாரவேழம்	”	”
திருவம்பல	”	”
பாமநந்த	”	”
அம்புயாபதிச்	”	”
சிவநூனமுத்துச்	”	”
சித்தநாயக	”	”
நாகமாமணிச்	”	”
சிதம்பரநாயக	”	”
நல்லநாயக	”	”
அருணநாயக	”	”
வீரகந்தர	”	”
சொக்கநாயக	”	”
தருமநாயக	”	”
அத்திராயக	”	”
முத்தையநாயக	”	”
பசுபதிநாயக	”	”
இராசரத்தின	”	”
எதிர்வீர	”	”

இவருக்குப் பின் சந்ததியில்லாததினால் முன் சொல்லிய இராயரும் பண்டாரத்தாரும் மருங்குருக்குச் சென்று, அவ்விடத்திலுள்ள காராளகுலத்தில் ஒரு ஆண்பிள்ளையை அழைத்து வந்து, திருக்கோணக்கரில் வன்னிமைவம்மிசத்திவிருந்த ஓர் பெண்ணுக்கு விவாகஞ்செய்து அரசரிமையை ஒப்பித்தார்கள்.

நடராச குமாரசிங்க பூபாலவன்னிமை

வெற்றிக்	”	”
இராமநாத	”	”
இலக்குமிநாத	”	”
நல்லையக	”	”
	”	”
தில்லைநாதக்	”	”
எல்லையக	”	”
சாரங்கநாயக	”	”
கங்கைசாவல	”	”
இலங்கைசாவல	”	”
தனிமைநாயக	”	”
சந்திரநாய	”	”
கையாய	”	”
இரகுநாத	”	”
கப்பிரதேச	”	”
தருமநாயக	”	”
வேதநாயக	”	”
கொற்றவராச	”	”
தண்டுவாடிண்டச	”	”
எடிரிகளநாயக	”	”
கோமளராம	”	”
திருமலைய	”	”
அடைக்கலங்காத்த	”	”
படைவீரன்தொண்ட	”	”
அர்ப்புயாபதிக்	”	”
சரவண	”	”
சேதுநாத	”	”
சித்திரமொழிக்	”	”
மணியநாயக	”	”
ஆரியவேய	”	”
குணரத்தின	”	”

இவருக்குப் பின் சந்ததியில்லாததினால் வன்னியவம்மி சத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் இருபத்துநான்குவருடும் அரசு செய்தார்கள். அவர்கள் நாமங்கள் காணப்படவில்லை. அதன் பின் பெண்களின் வம்மிசமும் சந்ததியற்றுப்போய்விட்டது. அக்காலத்தில் ஆரியச்சக்கிரவர்த்தி திருக்கோணசலத்துக்கு வந்து எழுபத்தைந்து வருடத்தின் பின் பறங்கிக்காரருடைய கலசமுண்டானது. அக்காலத்தில் வன்னியருடைய ஆளுகை இல்லை. இதற் சொல்லப்பட்ட வன்னிமைகள் சகலரும் திருக்கோணசலக்கறிற் குடியிருந்த இடத்திற்கு இப்போதும் பூபால சட்ரி என்று பெயர் வழங்குவருகின்றது.

வெருகற் சரித்திரம்

- - -

பூர்வீகத்தில் வெருகற்பதியில் ஓர் சித்திரவேலானது சுயப்பாக எழுந்தருளியிருந்தது. அக்காலத்தில் இருந்தவர்கள் அதைப் பூசித்து வணங்கிவந்தார்கள். பின்பு திருநெல் வேலியிலிருந்து திருக்கோண்மலையில் வந்து குடியிருந்த நல்லை நாதச்செட்டியார் என்னும் ஒருவர் கதிர்காமத்துக்குப் போகும் பொருட்டுப் பிரயாணப்பட்டுப் போய், வெருகற்பதியில் ஒருநாள் இரவு தங்கினார். அன்றிரவு சுப்பிரமணியக்கடவுள் அவருக்குச் சொப்பனத்தில் வந்துதோன்றி, அன்பனே! நீ நமக்கு இவ்விடத்தில் ஓர் ஆலயத்தைக் கட்டிமுடிக்கக்கடவாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். உடனே நல்லைநாதச்செட்டி விழித்து, ஆனந்தவருவி சொரியச் சந்திதிவாயிலிற் சென்று, சுவாமி! எழையாகிய யான் திருப்பணி செய்து முடிப்பது எவ்வாறென்று சொல்லிப் புலம்பி, மிகுந்த வியாகூலத்துடன் இருந்தார். மறுநாளிரவு சுவாமி அவருக்குச் சொப்பனத்தில் வந்து தோன்றி, நீ யாதுக்கும் அஞ்சவேண்டாம். இவ்விடத்தில் இருந்து நாலுகாழிகை தூரத்திலுள்ள அரிப்பு என்னுமிடத்திற் பாதைக்கருகாக ஓர் புற்றிருக்கின்றது. அதன் அருகில் ஓர் மாணிலங்கைமரம் நிற்கின்றது. அப்புற்றின் பக்கத்தில் திரணியக் கிடாரங்கள் புதைத்திருக்கின்றன. அவற்றில் ஒரு திரணியக் கிடாரத்தை நீ எடுத்துவந்து திருப்பணியைச் செய்துமுடிக்கக்கடவாய் என்று சொல்லி மறைந்தருளினார். மறுநாட் காலமே நல்லைநாதச்செட்டியார் அவ்விடத்துக்குப் போய்த் தான் கண்ட கணவிற்படி திரணியக்கிடாரம் இருப்பதைக் கண்டு, எடுத்து வந்து, மிகுந்த சிங்காரமாகத் தற்காலத்தில் இருக்குங் கோயிலைக் கட்டிமுடித்தார். பின்பு குப்பாபிடேசஞ் செய்வதற்கு எத்தனித்து, எழுந்தருளியாய்க் வேண்டிமே என்று மனவியாகூலங் கொண்டிருக்கும்போது, சித்திரவேலாயுதசுவாமியானவர் ஒருநாளிரவு நல்லைநாதச் செட்டியாருக்குச் சொப்பனத்தில் தோன்றி, நாமும் தேவிமாநுமாகக் கங்கைத்துறையில் எழுந்தருளியிருக்கின்றோம். எய்மைக் கொண்டுவந்து நீ கட்டிமுடித்த ஆலயத்தில் வைத்துப் பிரதிட்டைசெய்வாய் என்று சொல்லியருளினார். பின்பு நல்லைநாதச்செட்டியார் சுவாமியுடைய கட்ட

னைப்படி கங்கைத்துறைக்குப் போய், அவ்விடம் எழுந்தருளியி
 ருக்கும் சுப்பிரமணியக்கடவுளையுந் தேவியாரையும் எடுத்துவந்து
 திருக்கோயிலுள் வைத்துப் பிரதிட்டைசெய்துமுடித்தார்.
 பின்பு நல்லீநாதச்செட்டியார் அநேக திரவியங்களைச் செலவிட்டு
 விலையேறப்பெற்ற திருவாபரணங்களையும் மற்றும் பொருட்
 களையுஞ் செய்வித்து, அறைமுதலில் இருப்பாக வைத்து,
 நித்தியநைமித்திகங்களைக் குறைவின்றி நடப்பித்துவந்தார்.
 அதன்பின்பு கண்டிரகரை அரசுசெய்த அரசனிடம் மதித்
 தற்கரிய விலையுள்ள மாணிக்கங்கள் இருக்கும் என்பதை
 நல்லீநாதச்செட்டியார் அறிந்து, கண்டிரகருக்குப் போய், அரசு
 களைக் கண்டு, தான் இரத்தினப்பரீட்சையில் மிகுந்த வல்ல
 வன் என்று அறிவித்தார். கண்டிராசன் செட்டியாரை
 நோக்கி, நம்மிடமிருந்து பலவித இரத்தினங்களையும் பரீட்சை
 செய்பவர்களுடன் நீரும் ஒருவராக இரும் என்று சொன்னான்.
 நல்லீநாதச்செட்டியார் அதற்கியைந்து சிலகாலம் அவ்விடம்
 தங்கியிருந்தார். அக்காலத்தில் அரசன் ஒருநாட்சில மாணிக்
 கங்களைப் பரீட்சைசெய்யும்படி இவரிடங் கொடுத்தான். செட்டி
 யார் மூன்றுநாள் வரையில் அம் மாணிக்கங்களைப் பரீட்சிப்பவர்
 போலத் தனது பொறுப்பில் வைத்திருந்து, பின்பு ஓர்
 மாணிக்கத்தைக் களவாய் எடுத்துக்கொண்டு, வெருகலுக்கு
 வந்துசேர்ந்தார். அதை அறிந்த அரசன் மிகுந்த கோபங்
 கொண்டு, தூதர்களை விடுத்துச் செட்டியாரைப் பிடிப்பித்து,
 சிரசு தெரியும்படியாகப் பூமிக்குட் புதைத்துச் சிரசானது
 இடறுண்ணும்படி பட்டத்துயானையை மதங்கொடுத்து விடுங்
 கள் என்று கட்டளைபண்ணினான். அரசன் சொற்படி யானைப்
 பாகர்கள் யானைக்கு மதங்கொடுத்துவந்து விட்டார்கள். பாக
 ருடைய சொற்படி செய்கின்ற யானையானது நல்லீநாதச்
 செட்டியாருக்குக் கிட்டவும் போகாமற் பின்னின்று உரத்த
 சத்தமிட்டது. அப்போது அரசன் மிகுந்த ஆச்சரியங்
 கொண்டு, செட்டியாரைப் பூரியினின்றும் தோண்டி எடுப்
 பித்து, அவரை நோக்கி, நீர் யார்? உமது தொழில் யாது?
 நீர் இருப்பது எவ்விடம்? என்று விசாரித்தான். நல்லீநாதச்
 செட்டியார் அரசனை நோக்கி, இராசனே! நான் திருக்கோண
 மலையில் வசிப்பவன். சித்திரவேலாயுதகவாமியின் கிருபையி
 னால் வெருகல் என்னுந் தலத்தில் ஓர் கோயில் கட்டிப்

பிரதிட்டை செய்திருக்கின்றேன். அந்தச் சித்திரவேலாயுத
 சுவாமிக்கு ஓர் பதக்கம் செய்விப்பதற்காகவே தங்களுடைய
 மாணிக்கத்தைக் களவாக எடுத்தேன் என்று உண்மையைச்
 சொன்னார். அப்போது அரசன் மிகுந்த சந்தோஷங்கொண்டு,
 செட்டியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு வெருகற்பதிக்கு வந்து,
 கங்கையில் இறங்கி ஸ்ரானஞ்செய்து, திருக்கோயிலுட் சென்று,
 சித்திரவேலாயுதசுவாமியையும் வன்னிராயகி நெய்வராயகிபை
 யுர் தரிசித்து, அன்புமிகுதியினால் அநேக திருவாபணங்களை
 அழைத்தலை வைத்து, சுவாமிக்குப் பதக்கம் செய்து சாத்
 துப்படிக்கு அம் மாணிக்கத்தையுஞ் செட்டியாரிடங் கொடுத்து,
 அநேக வயல்வெளிகளையுர் திருத்துவித்துச் சித்திரவேலாயுத
 சுவாமிக்காக விட்டுக் கண்டிநகருக்குப் போய் அரசுசெய்திருந்
 தான். பின்பு நல்லேராதச்செட்டியார் விலையறப்பெற்ற ஓர்
 பதக்கத்தைச் செய்வித்து, அதில் நொடியகமாக அம் மாணிக்
 கத்தை வைத்து இழைப்பித்துச் சித்திரவேலாயுதசுவாமிக்குச்
 சாத்தி மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தார். பின்பு நல்லேராதச்
 செட்டியார் சித்திரவேலாயுதசுவாமியின் திருவடிகளை வணங்கி
 அவருடைய திருத்தொண்டுகளைச் செய்துகொண்டு சில காலம்
 இருந்து பின்பு சிவபதமடைந்தார். அப் பதக்கம் இற்றைக்
 குச் சில வருடங்களுக்கு முன் களவுபோய்விட்டது. இது
 வன்றிக் கொட்டியாபுரத்தில் திருமங்கலாய் என்னுமிடத்தில்
 வன்னியவம்மிசத்தைச் சேர்ந்த திருமங்கலை என்னும் ஓர் பெண்
 னினால் ஓர் சிவன்கோயில் கட்டப்பட்டது. பின்பு அக்கோயிலி
 லிருந்த சிவலிங்கத்தை அவ்விடத்தில் உள்ளவர்களும் ஓர் வன்
 னிமையுமாக எடுத்துவந்து கரசையப்பதிக்கு அருகாயுள்ள கங்கு
 வேலி என்னுமிடத்தில் ஓர் கோயிலைக் கட்டி, அதில் வைத்துப்
 பிரதிட்டைசெய்தார்கள். அது கங்குவேலிச் சிவன்கோயிலென
 மிகவும் பிரபல்யத்துடன் வழங்கிவருகின்றது. இதுவன்றி, சம்
 பூரில் ஓர் பத்திரகாளிகோயிலும், இலங்கைத் துறையிலிருந்து
 இப்போது ஈச்சிலம்பற்றையில் எடுத்துவந்து வைத்துப் பிர
 திட்டைசெய்திருக்கும் செண்பகநாச்சியம்மன் என்று அழைக்
 கப்படும் ஓர் காளிகோயிலும், நீலாப்பனை என்னுமிடத்தில் ஓர்
 பத்தினியம்மன்கோயிலும் இருக்கின்றன. இம் மூன்றும் குளக்
 கோட்டுமகாராசா காலத்தில் உள்ளவைகளாக வழங்குகின்றன.

கோணேசர் கல்வெட்டு

— 12 —

சொல்லுற்ற சிர்க்குளக் கோட்டுமன் சொல்லிய சொற்படியே
கல்வெட்டுப் பாடெனப் பாடினன் பாதிசுதைபொருளாய்
ஆல்லுற்ற கண்டரின் பாதத்தை நெஞ்சி ஸ்பூத்தியிகல்
வெல்லுற்ற சிர்க்கவி ராசவ ரோதய னிற்பனனே.

திருமருவு மனுசீகி கண்டசோழன்
செசுமகிழு மரபில்வரு ராமதேவன்
தருமருவு திரிகயிலைப் பெருமைகேட்டுத்
தானுமவன் வந்ததுவு மவன்சேய்பின்பு
மருமருவு மாலயங்கள் கோபுரங்கள்
மணிமதில்குழ மண்டபங்கள் மலிரீர்வாவி
கருமருவு முகினீர்சேர் திருக்குளஞ்செய்
காணையதுங் கல்வெட்டாய்க் கழறுவாரீமே. (2)

சொல்லிய திரிகயிலைப் பெருமையெல்லார்
தூய்புரா னைக்கதையிற் சொன்னதுண்டு
வல்லமைசேர் வன்னிமையு மற்றுந்தானம்
வரிப்பத்தா ராதியோர் வந்தவாறும்
கல்லதொரு பூசைவிதி நடத்துமாறும்
நடப்பதின்மே லினிநடக்கு நடத்தையாவும்
சொல்லெனவே சோதிடத்தி னிலையேகண்ட
கவிராசன் வருந்தாலங் சொல்லுஞ்சீரே. (3)

சீரிலங்கு நாடதனா னொன்றாக்
கெண்டவணச் செம்பூச்சம்பா.
சீரிலங்கு மரிசிவரக் கறியமுது
பலசெலவு மீந்தேயீசன்
பாரிலங்கு பூசைதனை நடத்துகின்றேன்
பின்பிது பகிர்வாராரென்
நேரிலங்கு குளக்கோட்டன் காற்கால்மண்
டபத்திருந்தே யெண்ணினுஞல் (4)

திருந்துதிரி கயிலைவெற்பிற் சிவாலயமுங்
 கோபுரமுஞ் சிறக்கநாட்டிப்
 பரிந்துலகோர் பவமறுக்கும் பாவநா
 சச்சுனையும் பரிவாய்ச்செய்து
 தெரிந்தபுகழ்த் திருக்குளமும் வயல்வெளியுந்
 திருத்தியரற் கென்னவீந்து
 பரிந்தரனின் ரொழும்புசெய வான்வேண்டு
 மெனநினைந்தான் பருதிவேந்தன். (5)

பருதிசூலத் துதித்தகுளக் கோட்டிமாசன்
 பங்குனியுந் தரம்பதினைந் தேதிதன்னில்
 வரிசையுடன் சென்றுமருந் கூரிலேகி
 வளவரினல் லோரைமரக் கலத்தினேற்றி
 அரியதிருக் கோணமலை நாதற்கென்றே
 யக்கரி லையாறு குடியுமேற்றி
 உரிமையிது வுங்கன்பா வணியாமென்றே
 உரைசெய்தான் சதுர்வேத ஞானமுர்த்தி. (6)

இத்தலத்தி லரன்கயிலை யாலயத்தி
 லியற்றுமறை முதலதனி லிருப்புழவைத்து
 தித்தம்வரும் வரவினொடு நிதம்பூசைக்கு
 சேர்ந்திடுஞ் செல்வெழுத நியமஞ்செய்து
 அத்தர்முன்ன ராலாத்தி நடனமாடல்
 பன்றிகுற்ற லதிகபட்டு அரசற்கீதல்
 இத்தனையுந் தானத்தார் செய்விரென்ன
 வெழுக்குடிக்கு ராயபட்ட மீந்தான்வேந்தன். (7)

வேந்தனின் னு மரன்ரொழும்புக் காட்போதா
 தெனநினைந்து மீண்டேகாரை
 வாய்க்கவள நாடுசென்று வரிபிடித்தான்
 முவேழு குடிவாழ்வோரைச்
 சேர்ந்திடப மாதமதி லீரைந்தார்
 தேதிதிங்கள் சிறந்தசோதி
 வயந்தகன்னி முகூர்த்தமதி லரன்ரொழும்பு
 செயலிடுத்தா னிராசராசன். (8)

சந்தியி வீவீர்செயுந் தொழும்புமக்குச்
 சவித்தாச நாமுரைக்கத் தானீர்கேளும்
 நன்னயஞ்சேர் பட்டாடை கொய்தல்கட்டல்
 கல்லுப்புப் பத்திரங்க ளெடுத்தல்தூர்த்தல்
 யின் னுநிறை விளக்கேற்றல் தளிசைதட்டு
 முட்டி வைக ளழகுறவே விளக்கீர்த்தம்
 உன்னிதமா யெடுத்தல்கெல்லுக் குற்றல்சாணி
 யொழுதுதல்மற் றெரிநூரும்பு முவந்தேயீ தல். (9)

செய்யகட னத்திரிக்கு முட்டுவகை
 கொட்டலொடு சிறக்கப்பாடல்
 ஐயமற நரபெலியா டனக்கரும்பா
 வாடையிட லனுலையன் றித்
 துய்யசண்ணங் கொடியேற்ற லிறக்கல்கட்டல்
 சூர்த்தலொடு சந்தனம தரைத்தேயீ தல்
 மெய்யெனவே ஆலயத்துட் பணிகளெல்லாம்
 விளக்கபூடன் துப்பரவாய் விரைவாய்ச்செய்தல். (10)

நீர்பாயும் பள்ளவெளி கெல்விளையுந்
 தரையவர்க்கு நிசமாயிந்து
 பார்க்கரிய வைங்குடிக்குப் பண்டாரத்
 தாரெனவே பவிச்சுமீந்து
 வார்குலவு சளபமுலைப் பிடிநடையைக்
 கோணமலை வரதன் றுளை
 நேர்த்தியதாய் வழிபடுசீர்க் குளக்கோட்டன்
 றன் னுளத்தி னினைக்கலாளுன். (11)

தானம்வரிப் பத்தாரென் றிசைத்தனம்யா
 மிவர்க்குறிகல் தானேவந்தால்
 மாணபங்க மடைய ம னடுத்தீர்ப்ப
 தாரெனவே மதுரைக்கேடுத்
 தானமதிச் குலத்துதித்த தனியுண்ணப்
 பூபாலன் றனைக்கொணர்ந்து
 தேனமர்நூர் தொடைமார்பன் றிருக்கோணை
 நகர்க்காகு செய்வவைத்தான். (12)

வைத்தபுகழ் வன்னிமையே சொல்லக்கேளாய்
 மகத்தான பாசபதர் மறையோர் தங்கள்
 சித்தமது நோகாம நீதிசொல்வாய்
 சிவபூசை முதலொழுக்கந் தவறினாலும்
 குற்றமென வெண்ணிமிகக் கோபங்கொண்டாற்
 கோணபலை நாதரிடஞ் சொல்வர் சொன்னாற்
 சுற்றுமே பிரமகத்தி வச்சமுற்றுந்
 தொலையாது மற்றவர்க்குச் சொல்வேங்குற்றம். (13)

சுத்தமிகு வன்னிமையே குற்றஞ்செய்தாற்
 துலங்குவிலங் கடியுயிருக் குயிரோவாங்கு
 சிர்த்தமிடு மடவியர்கள் குற்றஞ்செய்தா
 னிறைபுனலி னிறுத்திவைத்துத் தேங்காய்வாங்கு
 மற்றமதி துதன்மடவார் குற்றஞ்செய்தால்
 மண்கடக மேற்றியடி வழமைபார்த்தே
 இத்தகைய விராசாங்கஞ் செய்கீயென்றே
 இரத்தமணி யாசனத்தி விருத்திவைத்தான். (14)

வையமகிழ் வன்னிமையே யின்னுங்கேளாய்
 மனுதீதி தவறாதே கோபம்பாவம்
 ஐயமற உன்தாரந் தாரமாகு
 மயலகத்தோர் தாரமெல்லா சின்றுயாகும்
 மெய்யெயெடு பொய்யைவிடு வினைசெய்யாதே
 வெறுமையுளோர்க் குதவிசெய்வா யிகல்பண்ணாதே
 மையணைய கண்டர்திருக் கோணநாதர்
 மகாபூசை திருப்பணியும் வழங்கச்செய்யே. (15)

வைத்தகட்டுக் குளத்தூரா சரன்றொழும்பு
 செய்யலிந்து வெளியோர்மேலோர்
 அத்தர்முன்னர் காப்பணிகல் முன்னீடு
 விழாநடத்த லவணமாறு
 சுத்தநெல்லாங் கொப்புனித்த லடையாயத்
 தீர்வைகடல் வரத்துங்கோணை
 அத்தனுக்கித் தணையுமென வருள்புரிந்தா
 னரசர்முடி யழுத்துந்தாளான். (16)

தானதிக திருபலைக்கு நாற்காத
 வழிதிருத்தித் தாணங்கோணை
 மானபாற் கெனவளிக்தேன் கொட்டியா
 புரப்பதியோர் மகிழ்ந்தேசெய்தல்
 ஆனவலர் வெற்றிலைபாக் கருங்கதலிக்
 கனியினுட னரைத்தசாந்தும்
 ஊனமறு பாறயிர்நெய் யரிசியொடு
 நூறவண முகந்தேயீதல்.

(17)

சுதலதே ரண்டமுட னிருப்பைபுன்னைப்
 பருப்பிவைக ளிறையாத்தீனிற்
 சேதமற ஒப்புளிக்கச் செக்காட்டி
 யெண்ணெயவர் திருந்தக்கட்டி
 ஒதரிய கெவுரிமுனை மீகாம
 னிடங்கொடுக்க வுகந்தேகோணை
 நீதமுறு கருகுலநம் கணக்கிலுள்ள
 படிசினற்றி னிறைவாயுற்றல்.

(18)

வாசலுக்குத் தென்கிழக்கா யெண்ணெய்நெய்க்குக்
 கிணறேழு வரைந்துகட்டி.
 மாசகலத் துலாப்போட்டு வாலியிட்டு
 மதில்கட்டிக் கதவுமிட்டு
 ஏசகல வெண்ணெய்கி காரமென
 கிலமையும்வைத் திதயங்கூர்ந்து
 ளுசைதிக மெண்ணெய்நெய்க் கொருநாளுங்
 குறையாத ஆற்றுகண்டான்.

(19)

வாற்றிருந்து தாதுகுக்குந் தாதகித்தா
 ரணிமார்ப னுகந்தேகோணை
 நாற்றிசைக்குந் திட்டமிட்டு கவரத்தன
 மணியணையி னன்பாய்வந்து
 வீற்றிருந்து பாசுபநர் வருகயாந்
 திருக்குளத்தை விளங்கச்செய்ய
 ஏற்றுசைக்குங் கோணமலை யிறையிடம்போய்
 விடைவாங்கி யிவண் சொல்லென்றன்.

(20)

சொல்லவந்த பாசுபதர் திரிகாசிலைப்
 பரமஷ்டி தொழுதெக்கோமான்
 நல்லதிருக் குளமியற்ற விடைவாங்கி
 வாருமென்றார் நாதாவென்ன
 எல்லையிலா நீர்தாங்கி நீடுழி
 நெல்விளையு மென்னச் சொல்ல
 மல்லணையுந் திரடோளான் குளக்கோடற்
 குரைக்கவவன் மகிழ்வுபூக்தான்.

(21)

தானதிக கணபதியே கோணமலைப்
 பெருமானே சண்முகனேமாலே
 காணுமொரு திருக்குளத்தை யியற்றுதற்கு
 உங்களரு ணடக்கச்செய்வீர்
 வானவசே யெனவணங்கி விடையும்பெற்று
 மவனமுட னிரத்தினமண் டபத்தினின்று
 தேனமருந் தொடைமார்பன் சேனைசூழத்
 திருக்குளத்தின் நிசைநோக்கித் திருந்தச்சென்றான்.

திருந்துகலி பிறந்தைஞ்ஞாற் றொருபதுட
 னிரண்டாண்டு சென்றபின்னர்
 புரித்திடப மாதமதி லீரைந்தார்
 தேகிதிககள் புர்தநாளில்
 தெரிந்தபுக மூலயமுஞ் சினகாமுங்
 கோபுரமுந் தேநூர்விதி
 பரிந்திரக்ன மணிமதிலும் பாவரா -
 சச்சுனையும் பகுத்தான்மேலேன்.

(23)

மேலான திருக்குளமு மிதற்கறித்த
 காலாண்டில் விளங்கச்செய்து
 சேல்பாயு மாவலிநீர் வரவழைந்துத்
 திசைசெல்லுஞ் சிறப்புங்கண்டு
 சீலமுட னீர்மிகுதி வரவொருவி
 மதகடையார் திறப்பாரென்று
 பாலாழி தனிற்றுயிலும் பச்சைமுகி
 முனைநினை த்தான் பருகிவீர்தன்.

(24)

வேந்தனுளந் தனிநினைக்கப் பார்த்தளிடை
 னுயின்மாயன் விழித்துப்பார்த்தே
 வந்திலங்கா புரியதனிற் திருக்குளத்துக்
 டெமைகினைத்தா னிறைவென்றே
 காந்தண்மலர்ப் பதஞ்சிவப்பக் கடுகெனவங்
 கரிவரலுங் காலில்விழ்ந்து
 பூத்திருசேர் மணிமார்பா மதகினடை
 திறப்பதுகின் புகழ்ச்சிபென்றான்.

(25)

என்றருள மாலவனு மிறையவனுக்
 கஞ்சலென்றே யிலங்கைத்தீவில்
 மன்றல்கமழ் செஞ்சடையான் கோணலிங்கற்
 கேகுளநீ வருந்திச்செய்தாய்
 இன்றமார் முதலெவரு மடைபாத
 பணிக்பெற்று யிறைவாவென்று
 வன்றிமல்கொள் விசுவசரு பத்துடனம்
 மதகினடை திறந்தான்மாலோன்.

(26)

மாலோன்மா மதகினடை திறப்பவைவந்து
 காத்தோனை வலமாயநீத்தம்
 பால்போலத் திரைகொழித்துப் பழனமெங்கும்
 பரவிநிற்கும் பான்மைகண்டு
 ஆலால முண்டவர்க்கு மம்பிகைக்கு
 மாமெனவே யகம்பூரித்துச்
 சேல்பாயுந் திருக்குளகின் கிருபையினுற்
 நின்றடக்குஞ் செய்கைகண்டேன்.

(27)

கண்டருளு மாலவரின் திருக்குளகின்
 காவலெனக் கரியோன்சொல்வான்
 எண்டிசையும் புசும்மருவு மிபமுகனு
 மெழின்முனியு மிறைவரேழும்
 மண்டடல்சேர் புத்தியரு மங்கலரும்
 வீரனெடு வதனனையன்
 அண்டர்புகழ் வயிரவரு மிலங்கைசந்தி
 காவலன்சீ ரண்ணமாருள்.

(28)

எட்டிசைமண் வெட்டிகொண்டே யேழரைசசற்
 ருமாத்தை யீனிதாய்வெட்டித்
 தட்டியொரு காலாலே யெற்றியது
 விழுமுன்னந் தாணிமீதில்
 ஒட்டியொரு குளஞ்சமைத்தாந் குறுநீருந்
 கண்டருளை யுற்றவீரன்
 அட்டதிக்கும் புசுழ்முருவு நீலகோ
 தையன்படையு மாசன்மாரும்.

(29)

மாருதிகேர் முன்னொடி மாபூதர்
 பப்பாரு மற்றுளோரும்
 நீர்தாங்கு திருக்குளத்துக் கட்டுவழி
 நில்னுமென நிறுத்திவைத்துப்
 பார்தாங்கு பத்தினியைக் கன்னியரைக்
 காளிதனைப் பரிவினோய்
 கார்தாங்கு திருக்குளக்கட்டினையகலா
 திருத்திரென்றான் கமலக்கண்ணன்.

(30)

நன்னயஞ்சேர் பாகிலையும் பாலடிசி
 * நிருவிளக்கு நல்லதுபஞ்
 சொன்னபடி யேதருவார் குறைவுநிலை
 திருவுளத்திற் சோர்வுவேண்டாம்
 மன்னுபச்சைப் பட்டுவரின் மழையுதவுஞ்
 சிவப்புமகா வெயிலேகாட்டும்
 இன்னவின்றி யிருமிருபத் தெண்ணாழி
 சென்றபின்பாம் வருவோமிங்கன்.

(31)

என்றவருக் கரியுரைப்ப விறைவனுமங்
 கரியடியை யிறைஞ்சியேத்தப்
 பொன்றிகழு முகமலர்ந்து முகமனுமங்
 குறைக்கருளிப் போனபின்னர்
 அன்றிறையு மங்கலர்க்கு தூற்றறுபான்
 மேதிகட்டி யழகாய் வில்லை
 ஒன்றதிபா லடிசிலுடன் பாகிலையுந்
 திருவிளக்கு முவந்துசெய்தான்.

(32)

செய்யுணிதம் வினைவதற்குத் திருக்குளத்தி
 னீர்தாங்கி சிறக்கக்கட்டி
 கையறக் காவனிற்ரு மனைவர்களு
 மனமகிழ வன்பாயென்றுந்
 தய்யவொரு வருடமடை யொருவருடம்
 பாலடிசி துலங்கச்செய்தே
 வையகம துள்ளளவுங் கோணலிங்கர்
 கிருடையினால் வழங்கச்செய்தான்.

(33)

தாலிரண்டா யிரத்தெழுநூ நவணவிதைப்
 புத்தறையைத் தான்செய்வித்துத்
 தேனிருக்கு மலர்க்காடு வெகுவாகத்
 திருத்துமெனத் திட்டம்பண்ணிக்
 கூனிருக்கு மதிநுதலாள் பிடிவடையம்
 பிகைசரணங் குறித்தள்ளவைத்து
 மானிருக்குங் கரத்தானை வலமாய்வந்
 தடிபணிந்தான் மன்னர்மன்னன்.

(34)

மன்னவனு மனைவரையும் வருகவென
 மண்டபத்தின் மகிழ்வாய்க்கட்டி
 நன்னயமா யவரவர்க்கு நன்முகம
 னெடுத்தாரைத்து நாதன்கோளை
 அன்னவன்ற னருளாலே திருக்குளமும்
 வயல்வெளிசெய்த துவுஞ்சொல்ல
 இன்னலின் றி யாகரசங் காசிவெவன்
 றிறையடிபையிறைஞ்சினூரால்.

(34)

இறைஞ்சுகின்ற அனைவரையு மிருகையா
 லுறத்தமுனி பெங்கோன்சொல்லும்
 பறம்பெரிது புரிவதற்கும் அறஞ்சிறிது
 செய்வதற்கும் மனமேகண்டர்
 கறங்குதிரைக் கடல்புடைசூ முலகமெலாந்
 தனிபுரந்துங் காண்பதென்னே
 திறங்கொளுஞ்சீர்க் கோணலிங்கர் திருப்பணியும்
 பூசைகளும் செய்யவேண்டும்.

(36)

செய்யதிருக் கோயிலெங்கும் பதினொரா
 யிரம்விளக்குச் சிறக்கவையும்
 மையனைய கண்டீர்திரு வுட்பணிக்கா
 யிரமானெய் வார்த்துவையும்
 செய்யசந்தம் புனுகுபன்னீர் தனிநகரைத்துத்
 தெளித்தெங்குஞ் சிறக்கச்செய்யும்
 துய்யகந்தப் புகைக்குடங்க ளிடையிடவா
 சனைகமழத் துலங்கவையும்.

(37)

ஐங்கரற்கு வெள்ளியினு லறுதளிசை
 யறுமுகவற் கிரட்டிபொன்னுல்
 தங்கமதா லரன்றனக்கெண் ணெண்டளிசை
 யான்பூர்த்தஞ் சார்த்துனோர்க்குத்
 துங்கமிகு மைப்பொன்னு னூற்றிருபத்
 தெண்டளிசை சொன்னேமீன் னும்
 இங்கதிக பிடியமுதுக் கிசைந்தகிண்ண
 முர்நூறு மியற்றிவையும்.

(38)

மையனைய கண்டருக்குத் துய்யசம்பா
 வரிசிவகை வகுத்தெடுத்தே
 யியமற வழதுசெய்து அலங்காரத்
 தளிசைகனி லழகாயவைத்துத்
 துய்யதிருக் சறியமுது காபியின்பாற்
 குழம்பினெடு துகடர்துய்ய
 வெய்யதிருப் பணிகாரம் வகைவகைவா
 சனைகமழ விளங்கவையே.

(39)

வைபவகிழ் கற்கண்டி சீனிவெல்லம்
 வடிவாஞ்சர்க் கரைகிழங்கு வதைத்தேன்நெல்லி
 துய்யகனி வருக்கமெலா மதுநன்வைத்துச்
 சுத்தமுள புத்துருக்கு செய்யுமுற்றி
 யியமற முன்புவைத்தே யிளநீர்வைத்தாக்
 கழகான பத்திரமுந் தூபம்வைத்து
 மெய்யதிருப் பூசையுமக் காகுமென்று
 விளங்குமகா மண்டபத்தின் மீண்டுஞ்செய்யே.

(40)

செய்யமகா மண்டபத்தி னுப்பணக்ஙன்
 சிறந்தவொரு முழுகல நீளமாகத்
 துய்பசம்பா வடிசிலது சொரிந்துதட்டித்
 துகளிலொன்பான் மூன்றுபிடி சுற்றில்வைத்து
 வெய்யதிருக் கதியமுது பணிகாரப்பால்
 வேண்டியசர்க் கரைகனிதேன் வெகுவாய்நெய்யும்
 பெய்துவைந்து திரிநிதுத்தி மகிழ்வாய்கீரும்
 பெட்டிடகீபா கிலைதுபம் பெருகச்செய்யே. (41)

எப்போது முப்போது மிப்படித்தென்
 கோணமலை யிறைவன்பூசை
 தப்பாம னீவீர்செய்க தீநிரமர்
 திரங்கிரியை காணுசாரம்
 இப்படியே செய்திடுவீ ரிதுகவறி
 வெளியவரை யிறைஞ்சிநீர்பீர்
 மேய்ப்புடனிவ் வெல்லையுள்ளார் செய்தொழும்பு
 தவறிவிடர் மூழ்கிவிழ்வார். (42)

வாரிவளஞ் சூழிலங்கை வேந்தராணோர்
 மகாகோணை நாதருக்கு வளவர்வேந்தன்
 பாரிலங்கு பூசைதனக் கீர்க்கொர்னம்
 பலவரவு மேடுத்தழிவு பண்ணுவாரேற்
 கூரியதோர் குட்டமுதல் விபாதிக்காளாய்க்
 கூட்டுமன்றி காட்டவர்க ளீட்டுசெய்ப்பொன்
 நேரிகலிற் கொள்ளுகொண்டு சூறையாடி
 நீசருமிப் பதியாள்வார் சியமந்தானே. (43)

தானதிக வாசருட் னகைச்சீர்தாமுற்
 தக்கபிர தானியொடு தருமஞ்செய்வோர்
 ஆனநெறி முறைதவறா மறைபோர்நாமுற்
 அலாத கற்புடைய அரிவையமாருற்
 கனரொடு மூடர்மொழி தண்ணக்கேட்டே
 யிவர்கள்புந் தெறிமுறையை யிகழாம்காள்
 மாண்பா னுலபத்துப் பூசைதானு
 மகிழ்ச்சியங்க விசுழ்ச்சியும் கெழும்புந்தானே. (44)

எழுசீரணத் திரிகயிலைப் பெருமான் பூசை
 யிப்படியே முறைதவறி நடக்குங்காலம்
 பழுதிற்கழ் கயவாகு வருவானந்நாட்
 பாசுபத நிறப்பர்பழ மறையோர்சேர்வார்
 பொழுதுகுலக் கயவாகு ராசராசன்
 பூசைவிதிக் கேகணக நாடுமீந்து
 தொழுதுநின்றே யாலயத்திற் றொழும்புதிட்டஞ்
 சொல்லியவ னனுராச புரியிற்சேர்வான். (45)

சேர்ந்தபின்னர் மறையவர்கள் கோணைநாதர்
 திருப்பூசை வெதுகாலஞ் செய்யும்போதில்
 மாந்தளிர்போன் மேனியுடைப் பறங்கிவந்து
 மாகோணைப் பதியழிப்பன் வருமந்நாளில்
 வந்ததென்பாற் சழனிமலை யென்றொன்றுண்டாக்
 சீசனுக்கு ஆலயமக் கியற்றுப்பின்பு
 கோந்தறைசே ருலாந்தரசு வருமந்நாளிற்
 குலவுசிக்க இரவிசுலக் குறைந்தேபோகும். (46)

போனபின்ன ரிலங்கைவடு சரசராள்வார்
 போதிலங்கைப் பதிகிறிது பிடிப்பன்லாந்தா
 தானிலங்கை யரசனுக்கு வேறோர்மன்னன்
 தானுதவ மாற்றானைக் கடலிற்சேர்ப்பன்
 தேன்மருவு மலங்கல்புனை வடுகராசன்
 செப்பமுடன் மற்றெவரு மகிழங்கோணை
 மானபரன் றனைமணிப்பொற் கோயிலுள்ளே
 மாதனத்து மீதுவைத்து வணங்குவானால். (47)

வணங்குமான் பூசைமுன்போல் நடக்கும்போது
 மகாவிலங்கைப் பதியதனை மருவுஞ்சிங்களன்
 இணங்குநவ ரத்தினத்தாற் பொன்னுன்முத்தா
 லிறையவருக் காசயாக் கியற்றுங்காலம்
 சணங்கலில்லை மாணுடர்க்குத் துங்கமில்லைச்
 சொல்லரிய போகமெல்லாந் துய்த்தவாழ்வர்
 மணங்கமழந் திரிகயிலைப் பெருமான் பாடம்
 மனத்திருத்தி பகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வார்பாங்கள். (48)

மாதமதின் மும்மாரி மகிழ்ந்துபெய்யும்

மகத்தான சைவநெறி வளர்த்தேயோங்கும்
ஓதரிய முற்கரையுஞ் சோன்னேன்பின்ன

நுற்றுவருங் காணையெல்லா முற்றுஞ்சொன்னேன்
ஆதரவா யாறுபத்து நால்தான

அறிவுடைய சோதிடர்க ளன்பாய்முன்பு
நீதியுட னெழுதிவைத்த சரிதமீது

நிச்சயமென் றறிந்துகொள்வீர் கியமந்தானே. (49)

தானதிக வாரிதீப்பொற் கரையிற்கல்லாற்

சரிவரப்பொற் கோயில்கட்டிக் குளமுங்கட்டி
மான்பர னுலயத்துச் சோலைதோப்பு

மண்டபநீர் வானிமணி மதினூங்கட்டி
ஆனதிருப் பணியாறு பத்துகாலா

மாலயமுஞ் சுற்றிமிக வழகாய்க்கட்டிக்
தானதிக வரனருளாற் புசையாதி

தவராம னடத்தினனித் தரணிமீதே. (50)

மீவதமுந்து காற்றிசையு மதினூங்கட்டி

வெளிக்கதவு மிரண்டிட்டுப் பூட்டும்போட்டு
ஆதிபர னுலயம்பொற் றகட்டால்வேய்த்து

அளிர்கிரணத் தேர்முன்று மழகாய்ச்செய்தே
பாதிமதி தரித்தபர னருளிணிலே

பங்குணியுத் தரத்திருகாட் பனிசங்கண்டேன்
நீதியுட னிப்படிநீர் தவறில்லாம

னிச்சயமாய் நடத்துமென்றான் திருபர்கோமான். (51)

மாறாத புணல்பாயும் திருக்குளமும்

வயல்வெளியும் வருந்திச்செய்தே
வீராக வென்மரபோர்க் கியாமற்

கோணமலை விமலங்கீர்த்தேன்
பேரூன பெரிவேரே யிதற்கழிவு

நினைப்பவர்கள் பெட்புநீங்கி
நீராப் போவரிது நிச்சயநிச்

சயங்கோணை திடலராணை.

(52)

ஆணையிது வரன்றொழும்பு செய்வோர்யாரு
 மவரவருக் கமைத்தபணி யதைபெஞ்ஞான்றுங்
 கோணமலை நாதருக்குச் செய்குவாரேற்
 குற்றமின்றி மகிழ்ச்சியுடன் குணமாய்வாழ்வார்
 நாணமுற்றுச் சொர்னமெத்திக் கூலியானை
 நயந்தேவி யரன்பணியை நடப்பிப்பாரேல்
 ஆணையினு லாக்கமுஞ்சர் ததியுமற்று
 அல்லலுற்று வறுமையினு லலைவாரன்றே. (53)

அன்னவரன் பூசைவிதி யபி லேஷகம்
 விழாநடத்த வழகாயெங்கும்
 மின்னுநிறை விளக்கேற்றல் கிராமதே
 வதைபூசை விளங்கச்செய்தால்
 இன்னலின்றி மாக்களெலா மிருதிதீசர்
 ததிகளுட னினிதாய்வாழ்வார்
 சொன்னவிர்த முறைதவறில் வினைவழிந்து
 பஞ்சமுற்றுச் சோருமாக்கள். (54)

மாதயவார் வன்னிமையே தானம்வரிப்
 பத்தவரே மற்றுளோரே
 ஆதாவா யாலயமுஞ் சினகாமு
 மணிமகினு மழகுவாய்க்த
 சேதமிலாப் பூங்காவுந் தினகடத்திக்
 கொள்ளுமெனத் திட்டஞ்செய்து
 காதலுடன் நிரிகயிலைப் பெருமைதனைக்
 கண்டிதயங் கருணைபூத்தான். (55)

தானதிக பவநாசர் தன்னின்புழ்ச்சிச்
 சரீரகத்தி பண்ணித்தர்ப் பணமுஞ்செய்தே
 ஆனதிரு மணிரீறு தரித்துக்கொண்டே
 யதிகபட்டா டையமுடுத்தங் கலம்பூவேந்தி
 மானபா னுலயத்தை வலியாய்வந்து
 வருபாதங் கமுனியுட்போய் வணங்கக்கண்டார்
 போனவா சன்றிரும்பாப் புறுமையென்றே
 போய்ப்பாரும் பாசுபதர் புருந்தெயென்றார். (56)

என்று சொல்பு பாகபத மெங்கும்பார்த்தே
 யாத்நமணி வாயிலினின் மெட்டிப்பார்த்தார்
 பொன்றிகழும் பதத்தருகோர் சிவக்கொழுந்து
 புஷ்பித்தே யலர்ந்துநிற்கும் புதுமைகண்டு
 இன்றயற்கு மாலோற்கு மெவர்க்குங்கிட்டா
 விரும்பதவி கிடைத்ததுவோ விறைவர்கோவே
 என்றவர்கள் வெளியில்வந்தே யெவர்க்குஞ்சொல்ல
 விருகண்ணீர் மழையொழிந்தா ரிருந்தோமெல்லாம். ()

எல்லார்க்கும் பெரியவனே யெளியவர்க்கு
 மெளியவனே யெங்கள் கோவே
 மல்லாருந் தீண்டியனே திரிகயிலைத்
 தொழும்புசெய்து மவுனத்தோடே
 அல்லாருங் கண்டர்பத மடைந்தனையோ
 வெனவாழ்த்தி யன்பினோடும்
 எல்லாரு மரன்றொழும்பு தனைநடத்தி
 மகிழ்ச்சியுட னிருந்தாரன்றே. (58)

சீர்மேவு கயிலைமலை தன்னில்வாழுஞ்
 சேடனுடன் பிரசண்ட வாயுதானும்
 எர்மேவு மெதிரிடைவந் துற்றபோது
 எழிற்சிகண்டு சேடனுட னினிதாய்த்தானே
 கூர்மேவு கொடுமுடியைப் பிடுங்கிவாயு
 கோணைச மலையென்று குறித்தபோது
 தார்மேவு மீஸ்வரனு மகிழ்த்தக்காளிற்
 சாந்துவா னுமையவட்குத் தனித்துத்தானே. (59)

தானாக முன்றுகழுஞ் சென்றபின்பு
 தனிமைபெறு கலியுகத்தின் சரிதஞ்சொல்வேம்
 சேனாடர் புகழ்ந்திடவே பறங்கிவந்து
 சிவசமயந் தனைமாற்றித் தீங்குசெய்வான்
 கோனான ராசசிங்கம் வந்துதொன்றிக்
 குவலயத்தோர் புகழ்ந்திடவே யிழநாட்டில்
 தானாக வரகசெய்யும் பறங்கிதன்னைத்
 தடித்தாள்வான் ரூரணியோர் தழைக்கத்தானே. (60)

அ நு ப த ம்

அன்பர்களே!

உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் தாம் வசிக்கும் இடத்தின் பெருமை இத்தன்மைத்தென விபரமாக அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகையால், நாம் வசிக்கும் இத் திருக்கோணமலையின் மகத்துவங்களை அறிய அநேகர் விருப்பமுடையவர்களாயிருப்பீர்களென நினைத்து இத்தலத்தின் பரிமையை உங்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றேன். இவ்வூருக்குத் திருக்கோணமலை எனவும், தெக்ஷிணகையமெனவும், மச்சேச்சுரமெனவும், திரிகூடமெனவும் நாமங்கள் உண்டு. இத் திருக்கோணமலை இலங்காதிபத்துள் ஒன்றுயிருப்பதால், இலங்கை மகிமையைச் சுருக்கமாகத் தெரிவித்து, பின்னர் திருக்கோணமலையப்பற்றிப் பேசுவோம். இலங்கையானது உத்தரகையிலின் உற்பத்தி. எவ்வாறெனில்:

இத் தெக்ஷிணகையத்திலே வெள்ளரசு கண்டகிவடம் சோதிவிருகும் சாயாவிருகும் சுவேதகவிளம் சுவர்ணாதருகருநெல்லி முதலிய மேன்மையுடைய விருகுகளும், சுகந்தப் பூப்பசாதிகளும், நூதனமான பக்ஷிசாலங்களும், விசேஷமான யிருகசாதிகளும், கிருஷ்ணசர்ப்பம் மகாசர்ப்பம் முதலிய சர்ப்பசாதிகளும் உண்டு. திருக்கோணமலைக்கு நான்கு திக்கிலும் நான்கு யோசனைக்குள்ளாக வசிக்கப்பட்டவர்கள் சகலரும் தத்தமக்குரிய தொழில்களைச் செய்து, பிரயாசயில்லாமல் அதிகம் திரவியத்தைச் சம்பாதித்து, தேகசௌக்கியத்தோடும் சந்தோஷத்தோடும் வசிப்பார்கள். இத் தலத்தில் யாருஞ் செய்து சிவிப்பவனும் தேகசுகத்தையுடையவனாய் இருப்பான். இத் திருக்கோணமலைக்கு நான்கு திக்கிலும் நான்கு யோசனை நூரத்துக்குள்ளாக இறக்கப்பட்ட சிவசெந்துக்களெல்லாம் யமு நூதருடைய ஆக்கினைக்குள் அகப்படாமல் மோகவிட்டைச் சேருவார்கள். இந்நகரில் வசிப்பவர்கள் தங்கள் தங்கள் தேட்டங்களை மூன்றுபங்கிட்டு, ஒருபங்கு தருமத்துக்கும், இரண்டிபங்கு தங்கள் பாணிப்புக்கும் வைத்திருக்கவேண்டும். இவ்விடத்தில் உண்டாக்கப்படும் காய் மனி கீரை தானியம்

முதலியவைகளில் நாலில் ஒருபங்கு கோணையகருக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும். அப்படிக் கொடாதிருப்பார்களாயின் சமுத்திரத்தில் ஆமையாகப் பிறப்பார்கள். சிதம்பரத்தில் கனகசபையும், மதுரையில் இரசதசபையும், தெக்ஷிணகாசியில் இரத்தினசபையும், திருநெல்வேலியில் தாம்பிரசபையும், தெக்ஷிணகையத்தில் ரூடாமணிசபையும் உண்டு. தெக்ஷிணகையத்தில் வசிப்பவர்களுக்குப் போகமோக்யம் இரண்டையுங் கொடுப்பதற்காகக் கோணையகர் சகளசிட்கள ரூபியாக எழுந்தருளியிருக்கின்றார். முற்செனனங்களில் தாங்கள் செய்த தபோபலமேலீட்டினால் இக் திருக்கோணமலையில் பொன்முதலிய தானுவர்க்கங்களும் அதிகமாக விளையும். இத் திருக்கோணமலைக்கு மேலான தலமும் மாவலிகங்கைக்கு மேலான தீர்த்தமும் எவ்விடத்திலுங் கிடைப்பதரிது. இத் துணைப் பெருமிதங்களையுடைய தெக்ஷிணகையத்திலே சோழமண்டலத்திலிருந்த மனுஜீதிகண்ட்சோழனின் வய்மிசத்தைச் சேர்ந்தவரும் வரராமதேவரின் புத்திரருமாகிய பாலசிங்கமகாராசா என்பவர், பாதகண்டத்தினுள் தொண்ணூற்றெட்டுச் சிவஸ்தலங்களுள் மிகமேலானது தெக்ஷிணகையமென வேதசிவாகமங்களா லுணர்ந்து, அக்கையத்திலே ஓர் சிவாலயத்தை உண்டிபண்ணுவது மிக மேலான தருமமெனக் கருதி, இந்நைக்கு 4479 வருடங்களுக்கு (கிறிஸ்துபிறக்க 2590 வருடங்களுக்கு) முன் இவ்விடத்துக்கு வந்து, கையமலையில் ஓர் சிவாலயத்தை உண்டிபண்ணினார். அவர் கோணையகருடைய பதமுத்தியடைந்தபின், பறங்கிக்காரரால் அவர் கட்டிய சிவாலயம் இடித்துக் கடலிற் றளளப்பட்டது. பின் குளக்கோட்டிமகாராசன் இவ்விடம் வந்து, ஆலயத்தை உண்டிபண்ணிக் குடிசனங்களை யு மிருத்திய அக்காலத்தில், சைவசமயப்பயிரானது வளர்பிறைச்சத்திரன்போல காருக்குரான் வளர்ந்தேறிவந்தது. பறங்கிக்காரர் இவ்விடம் வந்ததன்பின், மிலேச்சகண்டங்களிலிருந்து பரசமயப் பறவைகள் சில ஒருங்குகூடிப் பறந்துவந்து, இலங்கையிலெங்கும் பரவி, சைவசமயப்பயிரை ஒருவாறு மேய்த்தொடங்கின. அவற்றிற் சில பறவைகள் வந்து காமிருக்கும் திருக்கோணமலைச்சார்பிலும் பதுங்கியிருந்து, சிலகாலஞ் சென்றதன்பின், தாம் வசிப்பதற்குத் தக்க கண்டுகளையுங் கட்டி, சமுடிரிலுள்ள சைவசமயப்பயிரை மேய்வதற்கு ஒரு

வாறு முயற்சிசெய்துவருகின்றன. அப்பறவைகள் கம்மூரிலுள்ள சைவசமயப் பயிரை மேய்வதற்கு முன், அப்பயிர் மோசம்போகாமற் பாதுகாப்பதும் வளர்ப்பதும் கம்மேனார் கடனேயாம். ஆயின், அப்பயிரானது வளர்வதற்கு நாம் செய்யவேண்டிய முயற்சிகள் சிலவுள். அவையாவையெனில்: முதலில் வித்தியாசாலகளைன்னும் வேலிகளை யடைத்து, பின்பு, சைவசமயக்குருமாரும் அறிவாளிகளுமாகிய முகிற்கூட்டங்களெல்லாம் ஏகோபித்துத் திரண்டு, கலையென்னும் கன்னீர்ச் சமுத்திரத்திலே சலத்தைக் குடித்து, ஒற்றுமையென்னும் மலையிலே காலை யூன்றி, பாசமயபண்டிதர்களுடைய மனமென்னும் தேசத்திலே இடித்து முழங்கி, விடாமுயற்சியென்னும் மின்னலை இடைவிடாது மின்னி, பத்திரிகை வாயிலாகவும் புத்தகங்கள் வாயிலாகவும் சைவசமய உண்மையென்னும் பிரசண்டமாருதமாகிய சமுல்காற்றையும் விசி, பிரசங்கமென்னும் மழையையும் மாதமுழமுறை பொழிந்து, சைவசமயப்பயிர் மோசம்போகாது காத்துக்கொள்வதற்குக் கையாபதியாகிய கோணைநாயகருக்கு அன்பென்னும் சம்பளத்தைக் கொடுத்தி, அவரையே காவலாளியாக நியமிப்போமாயின், கம்மூரிலுள்ள சைவசமயப்பயிர் வளர்த்து சிறப்படைவதற்கு யாதுஞ் சந்தேகமுண்டா? இல்லை, இல்லை. அப்போது கம்மூர்ச் சைவசமயப்பயிரை மேய்வதற்கு நோக்கிக்கொண்டு வந்திருக்கும் பாசமயப் பறவைகளெல்லாம், அறிவாளிகளும் பிறருமாகிய முகிற்கூட்டங்கள்யாவும் ஒற்றுமை என்னும் மலையிலே காலைநீறியிருப்பதையும், விடாமுயற்சியாகிய மின்னல் மின்னுவதையும், சைவசமய உண்மையென்னும் பிரசண்டமான காற்று விசுவதையும், பாசமயப் பண்டிதர்களுடைய மனமாகிய ஆகாயத்திலே இடிமுழக்கமுண்டாவதையும், பிரசங்கமழை மாதம் முழமுறை பொழிவதையும், சச்சிதானந்த சிவஞானப்பிரகாசசபையென்னும் மணியாலகுரியனுடைய வெப்பம் அதிகமாயிருப்பதையும், வித்தியாசாலகளைன்னும் வேலிகள் நான்குபக்கிலும் மிகப் பெலமாயிருப்பதையும், காவலாளியாகிய கோணைநாயகர் சைவசமயப்பயிர் மோசம்போகாது எப்போதும் விழிப்பாயிருந்து காப்பதையும் கண்டு, நாம் இனிமேல் இவ்வூரிலுள்ள சைவசமயப்பயிரை மேய்வதற்கு இடம் வாயாதெனக்கருதி, மழை காற்று மின்னல் இடிமுழக்கம் முதலியவைகளைச் சகிக்கமாட்டாமல் அஞ்சி

கடுங்கி ஒடுங்கித் தாம் இருந்துவந்த மிலேச்சகண்டங்களை
 நோக்கி ஒட்டெடுக்குமென்பதீர் சந்தேகமிலலை. ஆதலால்
 அன்பர்களே! இப் பூமி தெசுவிணைகையபூமிபாக இருப்பதால்
 பூமிநயம்பற்றிச் சைவசமயப்பயிரானது மிகவுஞ் செழிப்பாக
 னனர்த்தோங்கும். ஆனால், நீங்கள் எல்லீரும் அப் பரிசை
 னனர்க்க மிகவும் விருப்பமுடையவர்களாயிருக்கின்றீர்கள் என்பதையும் நான் நன்கறித்திருக்கிறேன். ஆதலால், நீங்கள் இப்
 போது முதலாக ஆவசியகம் செய்யவேண்டியது வித்தியா
 சாலைகளைண்ணும் வேலிகளைக் கட்டுவதேயாம். இதற்கும் பிர
 யத்தனங்களைச் செய்ய முயலுங்கள்! முயலுங்கள்!!

மீட்டர்
லாஸ்
தால்,
ப்பாக
பரிசை
என்
இப்
நீதியா
பிர

விளம்பரம்

இப்புத்தகம் பெற விரும்பும் அன்பர்கள்
கீழ்க்காணும் விலாசத்திற்கு எழுதிப் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்

விலாசம்:--

அ. அளகைக்கோன்,
சுவன்கோவில்,
திருக்கோணமலை.